

МІЦЯ ІАННУАРІА, ВЪ БІ-Н ДЗЕНІ.

СЛУЖБА Ї ДВА ПАРЯВАНСА
ПРЕНЕСЕНІЮ МОЩЕЙ СЪАГѠ Ї
СЛАВНАГѠ Ї ВСЕХВАЛЬНАГѠ
АПЛА Ї ЄУЛІСТА ЛУКІ
[СЪ РѠГОСА ВЪ БІРЪ
ВЪ СМЕДЕРЕВО, АУНГ ГОДА].
[ЦСА. Ї СЕРБ.]

МѢСЯЦЪ ІАННУАРІЯ, ВЪ ВІ-Й ДЕНЬ.

ПАМЯТЬ ПРЕНЕСЕНІА МОЩЕЙ СѢАГѠ И
СЛАВНАГО И ВСЕХВАЛЬНАГО АПЛА И СѢЛІСТА ЛУКНИ
[СѠ РѠГОСА ВЪ СѢПРѢ ВЪ СМЕДЕРЕВО, АУНГ ГОДА].*1

НА МАЛѢЙ ВЕЧЕРНИ.

На Гдн, вѣзвѣхъ: стѣхѣры, на ѧ, гласъ ѧ.

Пѣ: Далъ єси знаменіе:

По достоѣнію тѣла славитиъ пѣньми дхѣвными * єрвискаа црковь
всєчтнѣа, блженне: * ѡсѣбѣема чтнѣю ракою мощей твоихъ, * лѣкѣ
блговѣстниче хрѣтовъ, * ѣже просвѣтилъ єси сѣаньми чдєсѣ твоихъ. [Дважды.]

Свѣта великаго сѣаніемъ ѡзарѣва, * ѣкоже лѣчѣ оубо*2 испѣаема,
мѣаре, * пришествіемъ мощей твоихъ просвѣтилъ єси, * лѣкѣ,
гдєнь апле, * ѣже [сѣ] вѣрою достоѣннѣ тѣла славацнхъ.

Ико слнце свѣтозарное и многосвѣтлоє, * ѡ єлладѣ*3 намъ возсѣа
данєсь * пренесеніе сѣеннаго тѣлесѣ твоегѣ, * лѣкѣ, апле славне, *
просвѣщающе*4 вѣхъ сѣ вѣрою тѣла славацнхъ.

Глава, гласъ тѣже, самогласенъ:

Празднуетъ нынѣ сѣ радостію црковь єрвискаа * пренесеніе сѣеннаго
тѣлесѣ твоегѣ, * лѣкѣ, апле всехвальне, * ѣже пѣче слнца
чѣственнаго просвѣтилъ єси * лѣчѣми бѣгоданными чдєсѣ твоихъ, * и
теплотѣю исцѣленій многнхъ * ѣже сѣ вѣрою притекающимъ ти,
бѣоблженне. **И нынѣ, бѣорченъ, гласъ тѣже:**

*1 пренесено од 2. окт. 2025. г. до краја 2025. г. (уз незнатно доредитовање током јануара 2026. г.)
из ссл у цсл према Патријаршијском (Врдничком, Раваничком) рукопису бр. 165 (стр. 70-141),
објављеном у штампаном издању „Пренос моштију св. Луке у Смедерево – зборник радова“, 1.
издање, Одбор за просвету и културу епархије Браничевске, Пожаревац 2018. г., стр. 127-198.

*2 моја измена, а у изворнику: ѡтѣлѣ.

*3 нынѣ које се овде налази у изворнику, изостављено као сувишно.

*4 моја измена, а у изворнику: и просвѣщаєтѣ.

МЕСЕЦА ЈАНУАРА, У 12. ДАН.*⁵

СПОМЕН ПРЕНОСА МОШТИЈУ СВЕТОГ И
ГЛАВНОГ И СВЕХВАЛНОГ АПОСТОЛА И ЈЕВАНЂЕЛИСТЕ ЛУКЕ
[ИЗ РОГОСА У ЕПИРУ У СМЕДЕРЕВО, 1453. Г.]*⁶

НА МАЛОМ ВЕЧЕРЊУ.

На Господе, завапих ... стихире, на 4, глас 4.

Подобан: Дао си знамење ...

По достојности те слави песмама духовним * Србска Црква свечасна, блажени; * осветљена часним кивотом*⁷ моштију твојих, * Луко благовесниче Христов, * који си просијао сијањем чуд(ес)а твојих. [Двапут.]

Гјајем велике светлости озаривши се, * као луча, дакле, (ис)пуштена, мудри, * доласком моштију твојих просвет(л)ио си, Луко, Господњи апостоле, * оне који Те [с] вером достојно славе.

Као сунце светлозарно и многосветло, * од Јеладе нам засија данас * преношење свештеног тела твога, * Луко, апостоле славни, * просветљујућ(и) све који те [с] вером славе.

Слава ... глас исти, самогласан:

Празнује сада са радошћу Црква Србска * пренос свештеног тела твога, * Луко, апостоле свехвални, * коју си више од сунца чувственог просвет(л)ио * лучама богоданим чуд(ес)а твојих, * и топлином исцељења многих * онима који ти [с] вером притичу, богоблажени. **И** сада ... Богородичан, глас исти:

⁵* 3-ћи пренос моштију св. ап. и јев. Луке, из Рогоса (у Епиру) у Смедерево 1453. г. у време владавине Србског деспота Ђурђа Бранковића.

⁶* приликом превођења на србски језик консултована два превода из штампаних издања: 1) „Пренос моштију св. Луке у Смедерево – зборник радова“, 1. издање, Одбор за просвету и културу епархије Браничевске, Пожаревац 2018. г., стр. 125-325, и 2) Часопис за веру и културу „Источник“, бр. 24/1997, д-р Татјана Суботин-Голубовић, стр. 48-61.

⁷* у преводу на србски сам користио израз „кивот“, свуда где се у изворнику користи ираз *рџка*, јер се он у савременом српском језику односи на гроб(ницу), одн. тачније на гробну јаму.

Твоей помощи и заступленію надѣющесѧ, * съ вѣрою молимсѧ
взывающе: * радѡисѧ, едина рождаша всѧческихъ гдѧ: * радѡисѧ,
радость члѣвѣкомъ и сходящанѣши: * радѡисѧ, вѣрнымъ покрове и
оутвержденіе: * радѡисѧ, всенепорочнаѧ влчце.

Прокіменъ днѣ.

На стѣхобнѣ: стѣхѣры, гласъ Ё.

Пѣ: Дѡме ѡнфрѡдовъ:

Сщѣннагѡ тѣлесѣ твоегѡ принесеніемъ * радѡетсѧ црковѣ
бжтвеннаѧ, * по достоѡнїю тѧ вохваляющи, апле хрѣтовъ.

Стѣхъ: Во всю зѣмлю и зыде вѣщаніе ихъ, * и въ концы вселенныхъ
гдѡлы ихъ.

Славный праздникъ твой нынѣ * црковѣ бжтвеннаѧ прославлетъ, *
радѡущисѧ пришествію мощей твоихъ, апле.

Стѣхъ: Нѣсѧ повѣдаютъ славу бжїю, * твореніе же рѡкѡ ѡгѡ
возвѣщаетъ твердь.

Торжествуетъ нынѣ съ веселіемъ, * црковѣ, оукрашившисѧ * ракою
мощей твоихъ, апле.

Глава, гласъ Ё:

Иже ковчѣгомъ дрѣвле бгповелѣннымъ * потѡпа всемірнагѡ спсѧ,
нѣлка, сѣмѧ рѡдѡ [члѣвѣческомѡ]: * нынѣ, лѡкѡ всензрѡдне, * ракою
твоихъ всечтнѣхъ мощей * *сѣрвскїй рѡдѡ*⁸ спсѧетъ днѣсь * [съ] вѣрою тѧ,
мѡдре, всегда славащїи.*⁹

И нынѣ, вгѡрченъ, гласъ тѡйже:

Црковѣ сїѡ, влчце чтѧ, * [ѧже] въ твоѡ йма и похвалѡ создѧннѡ,
* и тебѣ всегда славащѡ, * прослави спсѧющи * державѡ нашѡ*¹⁰ * ѡ
всѣхъ вѣдѡхъ и скорбей, приснодѡ.

⁸* моѧ измена, а у изворнику: сѣрвскаѧ родначлѧ.

⁹* моѧ измена, а у изворнику: славащїихъ.

¹⁰* моѧ измена, а у изворнику: державнымъ нашѡ.

Твојој се помоћи и заступништву надајућ(и), * [с] вером се молимо узвикујућ(и): * Радуј се, јер си једина Господа свих родила; * радуј се, јер си људима радост прибавила; * радуј се, верних покрове и утврђење; * радуј се, најнепорочнија Владичице.

Прокимен дана.

На стиховње: стихире, глас 2.

Подобан: ДOME Ефратов:

Доношењу свештеног тела твога * радује се Црква божанствена, * по достојности те хвалећ(и), апостоле Христов.

Стих: По свој земљи прође глас њихов, * и до крајева васељене речи њихове.*¹¹

Главни празник твој сада * Црква божанствена прославља, * радујућ(и) се доласку моштију твојих, апостоле.

Стих: Небеса казују славу Божију, * а дело руку Његових објављује свод небески.*¹²

Торжествује сада са весељем, * црква, украсивши се * кивотом моштију твојих, апостоле.

Слава ... глас 6:

Господ који је у давнини ковчегом * по Божијој заповести [начињеним] * спасао од светског потопа семе роду [људском]; * сада, Луко свеизврсни, * кивотом твојих свечасних моштију * Србски [на]род спасава данас * који те [с] вером, мудри, свагда слави.

И сада ... Богородичан, глас исти:

Цркву ову, Владичице чиста, * која је саздана у твоје име и похвалу, * и која Те(бе) свагда слави; * прослави спасавајућ(и) државу нашу * од свих бедā и невоља, Приснодјево.

¹¹* Пс. 18,5а.

¹²* Пс. 18,2.

Тропáрь сѣ́гъ, глáсъ д̑:

Црѣкве оутверждѣнїе непоколебїмое, * и держáвы*¹³ похвалѹ и помощника крѣпкаго, * лѹкѹ, гд̑на ап̑ла, восхвалїмъ, * поклоняющеса рацѣ сѣ́енныхъ мощїей ѣгѡ: * мóлитвеса непрестáнно сп̑стїеса дѹшáмъ нáшымъ. **Слáва, и нынѣ, вѣ́рченъ, глáсъ тóйже:**

Бже ѿ вѣ́ка оутлаенное, * и аг̑ломъ неведомое тáннство, * тобóю, бѣ́е, сѹщымъ на землѣ гáвїса бѣ́а, * въ неслѣтномъ соединѣнїи воплощáемъ, * и крѣ́тъ волею нáсъ рáди воспрїимъ: * ѿмже воскрѣ́сивъ первоздáннаго, * сп̑се ѿ смѣ́рти дѹшы нáша.

Ѧ́пѹстъ.

НА ВЕЛИЦѢЙ ВЕЧѢРНИ.

Поѣмъ: Бл̑женъ мѹжъ: а-и антїфóнъ.

На Гд̑н, вѣ́звáхъ: стїхїры, на и̑:

Праздника д̑, глáсъ б̑, самоглáсны [Іѡáнна монаха]:*¹⁴

Просвѣтїтеля нáшего, просвѣщáющаго всáкаго члѣ́ка, * вѣ́дѣвъ прѣ́ча крѣ́титеса пришедша, * радѹетса дѹшѣю и трепѣщѣтъ: * рѹкóю показѹетъ ѣгѡ, * и гл̑летъ людемъ: * сѣ́й и́збавлáи и̑ла, * свободáи нáсъ ѿ истлѣ́нїа. * Ѧ! безгрѣ́шный хр̑тѣ, вѣ́е нáшъ, * слáва тебѣ!

Избáвнтелю нáшемъ, ѿ рабá крещáемъ, * и дѹ́а прише́ствїемъ свидѣ́тельствемъ, * оҹжасóшася зрáще аг̑льскаа вóинства: * глáсъ же съ нѣ́е принесѣса ѿ ѡ́ца: * сѣ́й, ѣгѡже прѣ́ча рѹкóю крещáетъ, * сѣ́н мой ѣсть возлю́бленный, * ѡ́ немже бл̑говолїхъ. * хр̑тѣ, вѣ́е нáшъ, * слáва тебѣ.

Иордáнскїа стрѹи тебѣ истóчника прїáша, * и оутѣ́шнтель въ вѣ́дѣ голѹбїнѣ схождáше: * приклонáетъ вѣ́рхъ приклонївыи нѣ́са, * зовѣтъ и вопїетъ брѣ́нїе зиждїтелю: * что́ ми повелѣ́аши, гáже вѣ́ше менѣ; * ѡ́зъ трѣ́бѹ твоегѡ крѣ́сенїа. * Ѧ! безгрѣ́шный хр̑тѣ, вѣ́е нáшъ, * слáва тебѣ!

^{13*} можа измена, а у изворнику: держáвныхъ.

^{14*} за све Праздничне стихире кориштен текст из савремених издања, а не онај из кориштеног рукописа Службе.

Тропар светог, глас 4:

Цркве утврђење непоколебиво, * и државе похвалу и помоћника
моћног, * Луку, Господњег апостола, усхвалимо, *
поклањајућ(и) се кивоту свештених моштију његових; * јер се моли
непрестано да се спасу душе наше.

Слава ... и сада ... Богородичан, глас исти:

Ово је од века скривена * и анђелима непозната тајна: * Тобом,
Богородице, онима (који су) на земљи јавио се Бог, * Који се у
несливеном сједињењу оваплотио, * и крст нас ради [добро]вољно
примио; * њиме првосазданог васкрсао * и од смрти душе наше
спасио.

Отпуст.

НА ВЕЛИКОМ ВЕЧЕРЊУ.

Певамо: Блажен је човек ... 1. антифон.

На Господе, завапих ... стихире, на 8:

Празника 4, глас 2, самогласне [Јована монаха]:

Просветитеља нашега, који просветљује сваког човека, *
угледавши Претеча како дође да се крсти, * радује се душом и
трепери; * руком, показује на Њега * и говори народу: * Овај Онај
који избавља Израил, * и ослобађа нас (од) трулеж(ност)и. * О!
безгрешни Христе, Боже наш, * слава Т(еб)и.

Избавитеља нашег који се од слуге крштава * и доласком Духа
посведочава гледајућ(и), * ужаснуше се анђелске војске; * а
глас са неба дође од Оца: * Овај кога Претеча руком крштава, * Син је
мој љубљени, * који је по мојој вољи. * Христе, Боже наш, * слава
Т(еб)и.

Јордански токови примаху Тебе, Извор, * и Утешитељ у виду
голуба силажаше: * приклања главу Онај који је приклонио
небеса, * [а] блато Саздатељу кличе и вапије: * Што ми заповедаш
што је изнад мене? * [та] мени треба Твоје крштење, * О! безгрешни
Христе, Боже наш, * слава Т(еб)и.

Епѣстѣ хотѣ заблѣжашаго члѣвѣка, * не не сподобилса ѣсѣ въ рабѣи
зрѣакъ ѡблещѣнїа: * подобаше бо тебѣ, влѣцѣ ѡ бѣгѣ, * воспрїѣати
наша за ны, * тебѣ бо крѣщшѣса плѣтїю, ѡзбавителю, * ѡстѣвлѣнїа
сподобилз ѣсѣ насъ. * чѣмже вопїемъ ти: * хрѣтѣ, бже наша, слава тебѣ.

И спѣгѡ ѡ, гласъ ѡ, самогласны:

На горѣ истиннагѡ бѣовидѣнїа возшѣдъ паче мѡѡсїа, * лицемъ къ
лицѣ словѣ бжїю гл҃голати сподобилса ѣсѣ: * ѡ ѡтѣдѣ скрїжѣли
мыслѣннѣа бжѣтвеннагѡ дѣа прїемъ, * нѡвомѣ иїлю законодавецъ
показѣла ѣсѣ: * преводѣ люди безчїслѣннѣа къ землѣ ѡбѣтовѣнїа
вѣшнагѡ іерлїма, * ѡстѣвлѣ намъ чѣтнѣншѣю скрїжалѣхъ каменнѣхъ *
сїѣеннѣю ракъ твою, лѣкѣ апле: * ѣйже [сз] вѣрою поклонѣющесѣ,
мѡлнмса: * молїсѣ непрестѣннѡ спѣстїсѣ дѣшѣамъ нашымъ.

Дѣодвїжимымъ жезломъ ѡзѣка твоегѡ, апле, * ѣакоже мѡѡсїей
амѡре оудѣр[нв]з, слочѣстїе раздѣлїлз ѣсѣ, * ѡ нѡваго иїла ѡ
ѣгѣпетскагѡ іаѡловѣсїа превѣдъ, * горькнѣхъ ѣресей мѣрзкїа вѣды
сладкопїнны*¹⁵ чѣмъ сотворїлз ѣсѣ, * ѣвїлемъ дрѣвле ѡ бѣа показѣннѣмъ
тебѣ: * спѣстѣлнѣншѣ[ю] же, оубѡ, намъ жезла ѡнагѡ * ѡстѣвллз ѣсѣ
ракъ твою чѣтнѣю, влѣженнѣ: * ѣйже сз вѣрою поклонѣющесѣ, мѡлнмса: *
молїсѣ непрестѣннѡ спѣстїсѣ дѣшѣамъ нашымъ.

Иакоже иїа на четѣворокѣннѣю*¹⁶ добродѣтелей колеснїцѣ вѣдѣдъ, * къ
нѣвѣснѣымъ крѣгѡмъ востѣклз ѣсѣ, апле славне, * ѡстѣвлѣ намъ
млѡтъ, ракъ сїѣеннѣхъ моцїей твоїхъ, * не ѣднѣмъ оударѣнїемъ
іордѣнскїа вѣды раздѣлшѣ[ю], * но всегда полкнѣ дѣмѡнскїа
прогонѣцѣ[ю], * ѡ чѣдѣлѣ ѡсѣлѣнїи прїходѣцѣымъ подаѣцѣ[ю]: * ѣйже сз
вѣрою поклонѣющесѣ, мѡлнмса: * молїсѣ непрестѣннѡ спѣстїсѣ дѣшѣамъ
нашымъ.

^{15*} моја измена, а у изворнику: сладкопїнны.

^{16*} моја измена према сличним местима у савременим руским издањима, а у изворнику: четѣворокѣннѣхъ.

Желећ(и) да спасеш заблуделог човека, * ниси се колебао да се обучеш у (об)лик слуге; * јер је требало, да Ти, Владико и Боже, * примиш наше за нас, * и да нас Ти који се телом крставаш, Избавитељу, * удостојиш опроштења [грехова]. * Зато Ти кличемо: * Христе Боже наш, слава Т(еб)и!

И светог 4, глас 4, самогласне:

На гору истинског боговиђења узапавши више од Мојсеја, * да разговараш лицем у лице са Речју Божијом си се удостојио; * и одатле таблице мисаоне божанственог Духа примивши, * новом си се Израилу законодавац показао, * преводећ(и) народ безбројни у земљу обећану вишњег Јерусалима, * оставивши нам часнији од таблицā камених, * свештени кивот твој, Луко апостоле; * њему, [с] вером поклањајућ(и) се, молимо се: * Моли се непрестано да се спасу душе наше.

Духом покренутим жезлом језика твога, апостоле, * као Мојсеј кад удари море, безбожје си поделио; * и нови Израил из египатског идолског беснила извевши, * мрске си воде горких јереси питким (ње)му учинио, * Јеванђељем некад од Бога показаним т(еб)и; * а спасоноснији, заиста, од жезла оног * оставио си кивот твој часни, блажени; * њему [с] вером поклањајућ(и) се, молимо се: * Моли се непрестано да се спасу душе наше.

Ге(дну)вши као Илија на четворокоњ(ск)у колесницу врлина, * ка небеским си сферама узишао, апостоле славни, * оставивши нам [као] плашт, кивот свештених моштију твојих, * који једним ударом не раздељује Јорданске воде, * већ пукове демонске свагда прогони, * и онима који прилазе чуд(ес)а исцељењā даје; * њему [с] вером поклањајућ(и) се, молимо се: * Моли се непрестано да се спасу душе наше.

Прїидїте, вѣрїи, дѣобнѣ сошѣдшеса, * вѣсь нѡвый ѿлю
 бѣгонзвѣранный, * предз кївѡтомз лѣкн всехвѣльнагѡ ѿпла, * дѣдски
 и҃грающе и пѣсньми дѣобными восхвалѡюще, * торжествѡюще вѣ пѣснехз
 и пѣнїихз дѣобныхз, * со оумилѣнїемз и вѣрою томѹ молѡцеса: *
 самовїдче и оумчїнчѣ хрїта бѣа, * ѿкѡ дерзновѣнїе кз немѹ и҃мѣа, *
 молїса непрестѣннѡ спїсчїса дѡшѡмз нѡшымз. **Слѡва, глѡсз ѿ:**

Прїидїте, сѣрвскаа родоначѣлѡа, * [сз] вѣрою и любовїю сошѣдшеса,
 * даровѣнное нѡмз ѿ бѣа сокровнїце, * чїтнѣйше[е] злѡта и
 кѡменїа многоцѣннагѡ, * цїѣнное тѣло лѣкн ѿпла славнагѡ * пѣсньми и
 пѣньми дѣобными восхвалїмз: * ѿ негѡже рѣкн чѡдѣсз и҃стекѡютз, *
 стрдїи же и҃сцѣлѣнїи пролївѡютса, * вѣѣмз [и҃же] сз вѣрою прихѡдѡцымз *
 и достѡлѣпнѡ прѡзднѡщымз цїѣннѡю пѡмѡть ѿгѡ, * и со оумилѣнїемз
 молѡцымса: * ѿвѣлїсте хрїта бѣа нѡшегѡ, * молїса спїсчїса дѡшѡмз
 нѡшымз. **И нынѣ, прѡзднїка, глѡсз ѿ [вѡзѡнтїево]:**

Прїклонїлз ѿсї главлѹ прѡтѣчи, * сокрѡшїлз ѿсї главлї смїѣсз: *
 прїшѣдз вѣ стрдїи, * прѡсвѣтїлз ѿсї всѡчѣскаа, * ѿже слѡвнїи
 тѣа, спїсе, * прѡсвѣтїтѣла дѡшз нѡшнхз.

Вхѡдз. Прокїменз днѣ. Чтѣнїа трї.

Прѡрѡчества и҃сѡнна чтѣнїе [главлѹ ѿг, ѿсї-дї: ѿд, ѿ-ѿ, и].

ѿг, ѿсї братїса ѿ нѣсѣ, гдїи, и вїждь ѿ дѡмѹ сѣгѡ твоегѡ, и славы
 твоеѡ: гдѣ ѿсѣть рѣвносѣть твоѡ, и крѣпосѣть твоѡ; гдѣ ѿсѣть
 мнѡжество млѣти твоеѡ, и щедрѡтз твоїхз, ѿкѡ терпѣлз
 ѿсї нѡмз, гдїи; [сї] тѡи бо ѿсї оумчїнчѣ нѡшз: ѿкѡ ѡвраѡмз не оумчѣдѣ нѡсз, и
 ѿнѡль не познѡ нѡсз: но тѡи, гдїи оумчїнчѣ нѡшз, и҃збѡви нѡи, ѿкѡ и҃значѡла
 и҃ма твоеѡ на нѡсз ѿсѣть. [сї] Почѡдѡ оумклонїлз ѿсї нѡсз, гдїи, заблѡдїчїи
 ѿ пѡтнїи твоегѡ; ѡжестѡчїлз ѿсї сѣрдѣа нѡша, ѿже не боѡтнїса тевѣ;
 ѡбратїса рѡвз твоїхз рѡдн, племѣнз рѡдн наслѣдїа твоегѡ. [и҃] Да помѡлѣ
 наслѣдствїмз гѡрѹ сѣгѡ твоеѡ: прѡтївннїцы нѡши попрѡша сѣбїнїю твоѡ.
 [сї] Бѡхѡмз ѿкѡ ѿ начѡла, ѿгдѡ не владѣлз ѿсї нѡми, нїже назѡлѡ и҃ма
 твоеѡ на нѡсз. [ѿд, ѿ] И҃ще ѿвѣрзешн нѣо, трѣпетз прїїмѡчтз ѿ тевѣ гѡры и

Ходите, верни, духовно се саберимо, * сав нови Израил(е) **Б**огоизабрани, * пред кивотом Луке свехвалног апостола, * давид(ов)ски играјућ(и) и песмама духовним похваљујућ(и), * торжествујућ(и) у песмама и певањима духовним, * с умилењем и вером њему се молећ(и): * Очевидче и учениче Христа Бога, * пошто смелост према њему имаш, * моли се непрестано да се спасу душе наше.

Слава ... глас 5:

Ходите, српски родоначелници, * [с] вером и љубављу се саберимо, * и даровану нам од Бога ризницу, * вреднију од злата и камена многоценог, * свештено тело Луке апостола славнога, * песмама и певањима духовним усхвалимо; * од њега реке чуд(ес)а истичу * и токови исцељења се изливају, * свима који [с] вером прилазе * и долично празнују свештени спомен његов, * и с умилењем се моле: * Јеванђелисто Христа Бога нашег, * моли се да се спасу душе наше.

И сада ... Празника, глас 2 [Византијево]:

Приклонио си главу пред Претечом, * скршио си главе змија; * ступиши у токове, * просвет(л)ио си све (и сва) * да би славили Тебе, Спас(ит)е(љу), * Просвет(л)итеља душа наших.

Вход. Прокимен дана. Три читања.*¹⁷

Читање из пророштва Исаијина [глава 63,15-19; 64,1-5,8].

Погледај с неба и види из боравишта твог светог и славног! **Г**де је ревност твоја и сила твоја? Зар је нестало милосрђе твоје и самилост према мени? ^[16] Јер ти си отац наш! Авраам не зна за нас и Израил нас не познаје. Ти си отац наш и избавитељ наш. Од давнина је име твоје. ^[17] Зашто си дозволио да зађемо, Господе, с путева твојих, да отврдне срце наше тако да те се више не боји? Због слугу својих нека се врате племена, која су наследство твоје. ^[18] Закратко си прихватио народ светиње своје, погазише светињу твоју непријатељи наши. ^[19] Од давнина као да ниси владао над нама, као да нисмо призивали име твоје. Ох, кад би небеса раздерао и доле сишао да се планине пред тобом растворе!"

^{17*} текст Паримија се даје у преводу са хебрејског изворника протејереја-ставрофора д-ра Драгана Л. Милина, 2020. г.

растѣютца, [к] ѿкъ вѣкъ ѿ лица ѿгнѣ тѣетца. И попалитца ѿгнѣ
 ѡпостѣты твоѣ: и ѡвлѣно вѣдетца ѿма твоѣ протѣвнымъ твоимъ: ѿ
 лица твоегѡ ѡзыцы возмѣтѣтца. [г] ѿгда сотвориши слѣвнаа: трѣпетца
 прїимѣтца ѿ тебе горы. [а] ѿ вѣка не слышахомъ, ниже ѿчи наші
 видѣша бѣга, рѣзвѣ тебе, и дѣла твоѣ истинна: и сотвориши
 терпѣцымъ тѣмъ мѣтѣ. [б] ѿрацетца бо мѣтѣ творацыа правдѣ, и пѣтѣ
 твоѣ помѣнѣтца. [...] [и] И нынѣ, гдѣи, ѡцѣи наші ты ѣси, мы же брѣніе: и
 ты создѣтель наші, и дѣла рѣкъ твоихъ вси мы. [д] Не прогнѣвайца на
 ны, гдѣи, сѣлѡ, и да не помѣнешѣи во время грѣхѡвъ нашихъ: и нынѣ
 прїзри, гдѣи, ѿкъ людѣи твоѣи вси мы.

Прѣрочества исаїина чтѣніе [глава мѣг, д, дѣ].

Тѡкъ глѣголетца гдѣ: [аг, д] вси ѡзыцы собрашасѣ вѣзпѣ, и
 соверѣтца кнѣзи ѿ нихъ. ктѡ возвѣстѣитца сѣмъ въ нихъ, или
 ѡже ѿ началъ, ктѡ слышана сотворишѣтца камъ; да привѣдѣтца
 свидѣтсѣли своѣ, и ѡправдѣтца, и да ѡслѣшатца, и да рекѣтца истинѣ. [г]
 вѣдите ми свидѣтсѣли, и ѡзѣ свидѣтель, глѣголетца гдѣ бѣгъ, и ѡтрокъ
 ѣгѡже ѡзбрахъ, да познаете и вѣрѣете ми, и раздѣтете, ѿкъ ѡзѣ ѣсмь:
 прѣжде мене не бысть ѡнъ бѣгъ, и по мнѣ не вѣдетца. [а] ѡзѣ ѣсмь бѣгъ, и
 нѣсть рѣзвѣ мене спѣсѣаи. [б] ѡзѣ возвѣстѣихъ, и спѣсѣхъ, ѡуничжихъ, и не
 бѣ въ васъ чѣждѣи. вѣи мнѣ свидѣтсѣли, и ѡзѣ гдѣ бѣгъ, [г] и ѣще ѿ
 началъ ѡзѣ ѣсмь: и нѣсть ѿ рѣкъ моихъ ѡзбавлѣаи. сотвори, и ктѡ
 ѡвратѣтца тѡ; [а] сѣице глѣголетца гдѣ бѣгъ, ѡзбавлѣаи васъ сѣбѣи ѡилѣвъ.

Прѣрочества іѡнлеа чтѣніе [глава ѡ, ѡѣ-дѣ, ѡс].

Тѡкъ глѣголетца гдѣ: [ѡ, ѡѣ] ѡвратѣтсѣа ко мнѣ ко мнѣ всѣмъ
 сѣцемъ вашимъ въ постѣ и въ плачи, и въ рыданїи, [г] И
 растѡргните сѣца ваша, а не рѣзы ваша, и ѡвратѣтсѣа ко гдѣ
 бѣгѣ вашемѣ, ѿкъ мѣтѣи и цѣдрѣ ѣсть, долготерпѣливъ и многомѣтѣи,
 и раскѣлѣаица ѡ слѡбахъ. [а] Ктѡ вѣсть, ѡвратѣтсѣа ли, и раскѣтсѣа, и
 ѡстѣвѣтца за собою блѣвѣніе, и жѣртѣ, и возлѣанїе гдѣ бѣгѣ вашемѣ; [б]
 вострѣвѣте трѣвѡю въ сѣице, ѡстѣтѣа постѣ, проповѣдите цѣльѣвѣ. [с]

[64,1] Као кад огањ грање разгори и вода од огња проври, тако нека познају име твоје непријатељи твоји и пред тобом варвари задрхте. [2] Док си чинио дела неочекивана, ти си силазио и планине су дрхтале пред тобом. [3] Од давнина није се чуло ни сазнало ни око видело да је неки бог, осим тебе, тако чинио онима који су му веровали. [4] Помажеш оном који радо правду чини, који те се сећају на путевима твојим. Ето, разгневио си се јер смо грешили стално отпадништвом својим. [5] Тако сви нечисти постадосмо и правда наша као одећа нечиста. Сви као лист отпадосмо и као ветар нас разносе греси наши. [...] [8] Не срдн се, Господе, веома и не сећај се стално грехова наших. Ево, погледај, сви смо народ твој!

Читање из пророштва Исаијина [глава 43,9-14].

Тако говори Господ: [43,9] Нека се саберу сви варвари и нека се скупе народи. Ко од њих може навестити и раније прорећи? Нека доведу сведоке своје да докажу, да се чује и да кажу: „Истина је!“ [10] Господ говори: „Ви сте сведоци моји и слуга мој којег сам изабрао да спознате, поверујете и увидите да сам то ја. Пре мене није било бога. Нити ће га после мене бити. [11] Ја сам Господ, осим мене нема спаситеља. [12] Ја сам објавио, спасао и навестио, а не неки туђи бог међу вама. Ви сте ми сведоци, а ја сам Бог“, говори Господ. [13] „Ја сам онај од почетка, и нико не избавља из руке моје. Кад радим, ко ће ме омести?“ [14] Овако говори Господ, избавитељ ваш, Светац Израилев.

Читање из пророштва Јоиљева [глава 2,12-19, 26].

Тако говори Господ: [2,12] „Вратите се мени свим срцем својим постећи, плачући и тугујући!“ [13] Раздерите срца своја, а не одећу своју! Вратите се Господу, Богу своме, јер он је благ и милосрдан, спор на гнев и милошћу обилан, и казне ублажује. [14] Ко зна неће ли се сажалити и благослов вам оставити за жртве и наливне Господу, Богу вашем? [15] Трубите у трубу на Сиону! Наложите пост, окупите збор! [16] Саберите народ, освештајте сабор! Сакупите старце, окупите децу и одојчад! Нека женик изађе из брачне собе и невеста из ложнице своје! [17] Између трема и жртвеника нека плачу свештеници,

Соверіте люди, ѡсѣіте црковь, ѡзверіте старѣйшины, совокѹпите мѣлцы сѣщыма соцы: да ѡзбѣдетъ женихъ ѿ лѡжа своегѡ ѡ невѣста ѿ чертога своегѡ. [3] Междѹ степѣньми жертвенника восплачѹтсѧ жерцы сѣжѡщїи гдѹ, ѡ рекѹтъ: пощадї гдї люди твоѡ, ѡ не даждь достоѡнїѧ твоегѡ на оѹкорїзнь, да не ѡбладаютъ ѡми ѡзыцы, да не рекѹтъ во ѡзыцѣхъ: гдѣ ѣсть бгѡ ѡхъ; [iii] ѡ возревновѧ гдѣ ѡ землї своѣй, ѡ пощадѣ люди своѡ. [iv] ѡ ѡвѣща гдѣ людемъ своимъ, ѡ рече: сѣ ѡзъ вамъ послѡ пшеницѹ, ѡ бїно, ѡ мѡло древноѡ, ѡ насытитсѧ ѡхъ, ѡ не дамъ васъ ксеми на порѡганїе во ѡзыцѣхъ. [...] [кѡ] [...] ѡ похвалїте ѡма гдѡ бгѡ вашегѡ, ѡже сотворї сѧ вами чѹдеса: ѡ не посрамѣтсѧ людіе мої во вѣкы.

На лїтїн: стїхїры прѡздника, гласъ ѡ, самогласны [Восмы монаха]:

Ѡдѣваїсѧ свѣтомъ, ѡкѡ рїзю, * насъ радї по намъ бїтї сподоблсѧ ѣсть, * во стрѹнї ѡдѣваѣтсѧ днѣсь іорданскїѧ: * не самъ сїхъ ко ѡчищенїю трѣвѡ, * но намъ собѡю оѹстроѡлї порожденїе. * Ѡ чѹдесе! безъ ѡгнѧ ѡзварѣтъ, * ѡ назидѣтъ безъ сокрѹшенїѧ, * ѡ спсѣетъ въ негѡ просвѣщѡемы, * хрїтѡсъ бгѡ ѡ спсѡ дѡшъ нашнхъ.

Тебѣ въ дѣѣ ѡгнї ѡчищающѧ грѣхъ мїра, * зрѧ крїтїтель градѹща къ себѣ, * оѹжасѡсѧ ѡ трепѣца, вопїѡше, глгѡла: * не смѣю держѡтї вѣрхъ твої прѣчтїй, * ты ма ѡсѣтї, влїко, * вжїтвеннымъ ѡвлѣнїемъ твоїмъ, * ѣдїне члѣвѣколюбче.

Трепетѡше рѡкѡ крїтїтелева, * ѣгдѡ прѣчтѡмѹ твоемѹ верхѹ коснѡсѧ: * возвратїсѧ іорданъ рѣкѡ вспѡть, * не дерзѡмъ сѣжїтї тебѣ. * ѡже во оѹстыдѣсѧ инѡде наѹна, * кѡкѡ творѡдѡ своегѡ оѹстрашїтсѧ не ѡмѡше; * но все ѡсполнїлъ ѣсї смѡтрѣнїе, спсѣ нашъ, * да спсѣши мїръ ѡвлѣнїемъ твоїмъ, * ѣдїне члѣвѣколюбче.]

ѡ стїхїры стѡгѡ, гласъ ѡ, самогласны:

Да радѣтсѧ нѡбо * ѡ землѡ да веселїтсѧ, * ѡггѡли да лїковствѹютъ горѣ ѡ члѣвѣцы да воспѣваютъ дѡлѡ * всесѣдѡ пѡмѡть сѡбнѡгѡ ѡплѡ ѡ ѣвлїста лѡкї: * держѡвнїи да предстанѹтъ * ѡ въ властѣхъ сѡщїи сѧ нїми, * ѡ прѡчїи вси вкѡпѣ * воспѣвающе ѡ молѡщсѧ: * не прѣзри стѡдо своѡ, ѡплѡ хрїтѡвѡ: * ѡкѡ дерзновѣнїе ѡмѣѧ къ немѹ, * молїсѧ спсѣтїсѧ намъ.

слуге Господње, и нека кажу: „Смилуј се, Господе, народу своме! Не предај срамоти наслеђе твоје, порузи варвара! Зашто да се говори међу народима: ‘Где је Бог њихов?’” [18] Господ је осетљив на земљу своју, смиловаће се народу своме. [19] И Господ одговори народу своме: „Ево, шаљем вам жита, вина и уља да се наситите. Нећу вас предати да се срамотите међу варварима. [...] [26] [...] и хвалићете име Господа, Бога свога, који је вама чудесне ствари чинио. Народ мој неће се постидети довека.

На Литији: стихире Празника, глас 4, самогласне [Козме монаха]:

Онај који се одева светлошћу као хаљином, * да буде као ми нас ради удостојава се * [и] у токове Јорданске се данас одева, * сам ово за очишћење не (по)требујућ(и), * но собом нам уређујућ(и) [поновно] рођење. * О! чуда, без огња пали, * и (на)зида(ва) без рушења, * и спасава Њиме просветљене, * Христос Бог и Спас[итељ] душа наших.

[Т]ебе који духом и огњем чистиш грех света, * гледајућ(и) Крститељ како идеш к њему, * уплаши се и дрхтећ(и) клицаше, говорећ(и): * Не смем (до)такнути главу Твоју пречисту, * Ти ме освети, Владико, * божанственим јављањем Твојим, * једини Човекољубче.

Дрхташе рука Крстителева * када се (до)таче пречисте главе Твоје, * (по)врати се река Јордан назад, * немајућ(и) смелости да ти [по]служи; * јер када се постиде [од] Исуса Навина, * како Творца свога да се не уплаши? * Но, Спасе наш, Ти си сав домострој испунио, * да би спасао свет јављањем Твојим, * као једини Човекољубац.]^{*18}

И стихире светог, глас 1, самогласне:

Да се радује небо * и земља да се весели, * анђели да ликују горе [на небу], * и људи да (о)певају доле [на земљи] * свесвети спомен славног апостола и јеванђелисте Луке; * владари да стану напред * и они који су у власти са њима, * и остали сви заједно, * (по)певајућ(и) и молећ(и) се: * Не презри стадо своје, апостоле Христов; * [и] пошто имаш смелост пред Њим, * моли се да се спасемо.

^{18*} како се у наше време не претржемо од певања многих Литијских стихира, посебно у парохиској пракси; ове две Празничне стихире могу бити изостављене.

Прїидїте оубо, всѣ вѣрнїи, сошедшея, * премѣрости пѣчїнѣ и правослабныхъ повелѣнїи спїсателя, * похвалнмъ днесь бжѣтвенными пѣсньми * лѣкѣ слабнаго и бжѣтвеннаго, * тоѡ бо написа хрїтово ѡвїлїе * и тѣмъ всю вселеннѣю просвѣтити, * и возопїемъ къ немѣ молѣщемъ: * апле слабне, не престѣи * молѣса спїстїса намъ.

Дѣдскїи, сошедшея вѣрнїи, пѣсньми, * тѣиныхъ вѣтїи слова лѣцѣ вѣдзовемъ: * лѣзыкъ твоѡ трѡстѣ скоропїсца гавїса, * хрїта оукрашаа ѡбразы * къ разѣмѣнїю гавїкѡмъ бжѣтвеннаго разѣма, * въ нїхже проповѣдалъ ѡсї ѡвїлїе, * и апльскаа дѣлїа спїсала ѡсї: * и нбїнѣ предстоїши трїцѣ неходѣтвеннѣ, * ѡже молї спїстїса дѣшамъ нашьимъ.

[Ины стїхїры стѣгѡ, гласъ ѡ.

Пѡ: Чтѡ вы наречемъ:

Чтѡ тѣ нбїнѣ наречемъ, слабне; * оучнїка, гавѡ намъ вѣговѣствовала ѡсї хрїта: * врачѣ, гавѡ стрѣстї ищѣлаешїи дѣшѣвнѣ: * свѣтїльнїка разѣмна, свѣтѣ сїающа; * степенѣ и ѡснованїе вѣры, * тѣ бо намъ написала ѡсї, премѣдре, ѡвїлїе; * молї спїстїса дѣшамъ нашьимъ.

Чтѡ тѣ нбїнѣ наречемъ, чѣдне; * вїднїтелѣ премѣрости оученїи нелѡжныхъ, * спїсателя дѣтельна апльскїихъ оученїи, * столпа непоколебїма вѣгѡчїтїа, * стѣнѣ црїкѣ неразрѣшїмѣю: * мнѡга[а] лѣко, именѣ оубо, * и добродѣтели сотворї. * молї спїстїса дѣшамъ нашьимъ.

Чтѡ тѣ нбїнѣ, вѣовїдче, наречемъ; * сдѣжїтелѣ державна тѣннамъ хрїтовымъ, * скїнїи разѣмнѣа началохѣдѡжнїка премѣдра, * скрїжалї ищѣкающаго вѣгодѣтнѣа: * закона [с]пїсателя нѡвагѡ, * ѡ сїѡна пронехѡдѣцагѡ * и тобою проповѣдѣмагѡ. * молї спїстїса дѣшамъ нашьимъ.

Ходите, дакле, сви верни, сабравши се, * премудрости пучину и православних заповести списатеља, * похвалимо данас божанственим песамама * Луку славног и божанственог, * јер он написа Христово Јеванђеље * и њиме сву весељену просветли; * и завапимо (ње)му, молећ(и) се: * Апостоле славни, не престај * да се молиш да се спасемо.

Давидов(ск)им песамама, сабравши се, верни, * тај[анстве]них речи беседнику Луки ускликнимо: * Језик твој се писаљка брзописца показа, * Христове образе украшавајућ(и) * ради разумевања божанственог (по)знања незнабошцима, * (међу) којима си Јеванђеље проповедао, * и Апостолска дела описао; * и сада стојиш пред Тројицом непосредно, * Коју моли да се спасу душе наше.

[Друге стихире светог, глас 8.]

Подобан: Како да вас назовемо ...*¹⁹

Како да Те сада назовемо, славни? * Учеником, јер си нам благовестио Христа; * лекаром, јер исцељујеш душевне страсти; * светилником (раз)умним, [јер] Светлост [из]сија[ва]ш; * степеном и темељом вере, * јер си нам (ти), премудри, написао Јеванђеље? * Моли да се спасу душе наше.*²⁰

Како да Те сада назовемо, дивни? * Видиоцем премудрости кучења нелажних, * списатељем делатним апостолских учења, * непоколебивим стубом побожности, * неразрушивим зидом Цркве; * јер многа [ти се] имена [могу дати], Луко, * и [многа] си добра дела учинио? * Моли да се спасу душе наше.*²¹

Како да те сада, боговид[ио]че, назовемо? * Служитељем моћним тајни Христових, * скиније (раз)умне протомајстором (пре)мудрим, * који исклеса таблице благодатне: * [с]писатељем новог Закона, * који од Сиона (про)изађе * и од тебе се проповеда? * Моли да се спасу душе наше.*²²

^{19*} друге Литијске стихире из истог рукописа, стр. 265 обр. – 267. Како су сличне возвателним стихирама из минејске Службе св. ап. Луки 18. окт. могу се изоставити да не би беспотребно оптерећивале ионако обимно последовање.

^{20*} слична 5. возвателној стихири из минејске Службе св. ап. Луки 18. окт.

^{21*} слична 6. возвателној стихири из минејске Службе св. ап. Луки 18. окт.

^{22*} слична 3. возвателној стихири из минејске Службе св. ап. Луки 18. окт.

Чтò тѧ нѣнѣ наречѣмъ, апле; * нѣо, ѣкѡ славу бжїю исповѣдалъ
 ѣсн: * слнце, ѣкѡ мїрѡ ѡзарѣши свѣтомъ: * Ѡблакъ,
 ѡдождающѣ [бжѣтвенныѧ воды: * чашу премѣрости бжѣтвеннѣйшїѧ, * вїно
 намъ источающю * веселѣщее срца: * молї спсѣтїса душамъ нашимъ.]

Глава сѣгѡ, гласъ 5:

Икоже дрѡгое слнце ѡ ѣллады возсѣѧ намъ днѣсь * пришествїе лѡкн,
 славнагѡ апла, * лѡчїами просвѣщаѧ сѣрската совоклпленїѧ, *
 зарѣми чдѣез ѡзарѣѧ всюдѡ, * и теплотю ищеленїи согрѣѣѧ вѣрою
 приходѣщїѧ. * тѣмъ, оубо, и мы восхвалимъ пѣсньми дхѡвными *
 праздникъ пришествїѧ ѣгѡ, * вѣрою и оумленїемъ молащесѧ и
 глголюще: * лѡкѡ, всехвѣльне апле, * хрѣта бѣѧ нашего молї непрестѧннѡ: *
 спсѣтї * державѡ нашѡ²³ ѡ всѧкнхъ вѣдѡхъ * и скорбѣи и ѡслобленїѧ
 бѣрбарскагѡ, * ѣкѡ да сѧ радостїю совершаемъ торжествующе * праздникъ
 твоегѡ къ намъ пришествїѧ. **И нѣнѣ, праздника, гласъ и [Ѡнатолїево]:**

Днѣсь тѡвѣрь просвѣщаѣтсѧ, * днѣсь всѧчскаѧ веселѣтсѧ, * небснѧѧ
 вкдѡпѣ и земнѧѧ, * ѧггѧн и члѡвѣцы смѣшѧютсѧ: * и дѣже во црѣво
 пришествїе, * и чїнъ приходитъ. * тецѣмъ оубо на іорданѡ, * и вїдїмъ
 всн іѡаннѧ, * кѧкѡ крѣщѣтъ вѣрхъ нерѡкотвореннїѧ и безгрѣшнїѧ; *
 тѣмъже, апльскїѧ гласъ припѣѡвѡюще, * согласнѡ возопїемъ: * ѣвнїсѧ блгѣтъ
 бжїѧ спсѣтельнѧѧ вѣмъ члѡвѣкѡмъ, * ѡзарѡщїи и подающїи вѣрнымъ
 вѣлїю млѣтъ.

На стїхѡвнѣ: стїхїры праздника, гласъ 6, самогласны [Ѡнатолїевы]:

На іорданстѣѧ рѣцѣ вїдѣвѡ тѧ іѡаннѡ * къ себѣ глѡшѧ,
 глголаше: * хрѣте бжѣ, чтò къ рабѡ пришелъ ѣсн, * сквѣрны не
 имѡи, гдн, * во ѧмѧ же чїе тѧ крѣщѡ; * Ѡца; но тогò нòснши вѡ себѣ.
 * снѧ; но самъ ѣсн воплощѣвнїсѧ. * дхѧ сѣгѡ; и сего вѣсн дадѣти
 вѣрнымъ оустѡи: * ѣвлѣйсѧ бжѣ, помнїдї насъ.

Стїхъ: Море вїдѣ и повѣже, * іорданѡ возвратїсѧ вспѣтъ.

²³* моѧ измена, а у изворнику: державнѧѧ нашѧ.

Како да те сада назовемо, апостоле? * Небом, јер си славу Божју проповедао; * сунцем, јер свет озарујеш светлошћу; * облаком, који капље [божанствене воде; * чашом Премудрости најбожанственије, * која нам точи вино * које весели срца? * Моли да се спасу душе наше.]*^{24*25}

Слава ... светог, глас 6:

Као друго Сунце из Јеладе засија нам данас * долазак Луке, * славнога апостола, * лучама просветљујућ(и) Србска сабрања, * зрацима чуд(ес)а обасјавајућ(и) [по] свуда * и топлотом исцељења загревајућ(и) оне који [с] вером прилазе. * Зато, дакле, и ми усхвалимо песмама духовним * празник доласка његовог, * [с] вером и умиљењем молећ(и) се и говорећ(и): * Луко, свехвални апостоле, * Христа Бога нашег моли непрестано: * да спаси државу нашу од свак(акв)их беда, * и невоља и злбљења варварског, * да бисмо с радошћу савршавали торжествујућ(и) * празник твога нам доласка.

И сада ... Празника, глас 8 [Анатолијево]:

Данас се твар просветљује, * данас се све и сва весели, * заједно они на небесима и они на земљи, * анђели и људи се сједињују; * јер где цар долази * ту га и дочекују. * Похитајмо, дакле, сви на Јордан * и (у)гледајмо Јована * како крштава Главу руком не [с]творену и безгрешну. * Зато, са апостолом гласно (по)певајућ(и), * сложено ускликнимо: * Јави се благодат Божија спасоносна свим људима,^{*26} * озаравајућ(и) и дајућ(и) вернима велику милост.

На стиховње: стихире Празника, глас 2, самогласне [Анатолијево]:

На Јорданској реци видевши те Јован * како (к) њему идеш, * говорише: * Христe Боже, што си (к) слуги дошао, * Господе, који немаш нечистоте, * и у чије име да те крстим: * Оца? па Њега носиш у себи; * Сина? па ти сам јеси Онај који се оваплотио; * Духа Светог? [па] и Њега [раз]дајеш кроз уста верних. * Боже, који си се јавио, помилуј нас.

Стих: Море виде и побеже, * Јордан се (по)врати назад.^{*27}

^{24*} слична 1. возвателној стихире из минејске Службе св. ап. Луки 18. окт.

^{25*} цео део у великим заградама који недостаје у изворнику, додаје се према тексту из Празничног минеја (16. в. БМС) и савремених издања Минеја.

^{26*} ср. Тит. 2,11.

^{27*} Пс. 113,3.

Видѣша тѣ воды, вѣже, * видѣша тѣ воды, и оубоаша: * къ твоей бо славы противозрѣти херубими не мѡгутъ, * ниже взирати серафими, * но со страхомъ предстояще, * ѡвѣи оубо нѡсѡтъ, * ѡвѣи же слава тѣ силъ твоѣ. * съ нимже, цѣдре, возвѣщаемъ хвалѣ твоѣ, гл҃голюще: * гавлѣса вѣже, помнѣи насъ.

Инаѣ стѣхѣра: стѣгѡ, гл҃сѣ тѣже:

Стѣхѣ: Во всю зѣмлю и зѣде вѣщаніе ихъ, * и въ концѣ вселенныа гл҃голы ихъ.

Возсиялъ єси,²⁸ апле, * свѣтла ѣкоже єнце, зарѣми дѣовными: * и всю просвѣтилъ єси вселеннѣю словесѣ твоими бѣоразумными, бл҃женне, * и ѡгналъ єси мракъ многобѣжѣ вѣтвеннымъ проповѣданіемъ. * тѣмъ тѣ пресвѣтлоє и достохвалное * днѣсь совершаемъ торжествѡ, * поклонѣющеса рацѣ моцѣи твоѣхъ * и съ вѣрою тѣ бл҃гочѣнѡ славаще.

Слава стѣгѡ, гл҃сѣ ѡ:

Иже на горѣ єнаѣстѣи съ мѡвѣомъ дрѣвле гл҃голавый, * мглою и ѡблакомъ непристѣпное своє вѣтвѡ закрывѣа, * тогѡ тѣ, лѣко всебл҃женне, лицемъ къ лицѣ * богѣтѣ вѣтвенныа насладѣса єси красотѣ: * скрижалѣ прѣемъ дѣовныа бл҃гѣти, * нѡвагѡ їаа, лѣди бѣонзбранныа, * къ горнемѣ іерлѣмѣ ѡ єгѣпетскагѡ потамнѣнѣа превѣлъ єси: * вѣтѣтѡ скрижалей ѡставь намъ вѣтвѣннаа бл҃говѣстѣа * ѣмже вселеннѣю просвѣтилъ єси. * и наша срѣца просвѣти, молимса, * вѣрою прѣздновати твоє єже къ намъ прѣшествѣе.

И нынѣ, прѣзднка, гл҃сѣ тѣже:

Ѣже ѡ двѣ єнце, * вѣда, ѣже ѡ неплѡдове, * свѣтѣльникъ свѣтлый * во іорданѣ просѣца крѣцѣнѣа, * оубо жасомъ и радостію вопѣаше къ немѣ: * тѣ ма ѡстѣи, вѣко, * вѣтвеннымъ гавлѣнѣемъ твоимъ.

^{28*} моѣа измена, а у изворнику: возсия.

Видеше те воде, Боже, * видеше те воде, и уплашише се; * јер (у) Твоју славу херувими не могу (по)гледати, * а ни серафими завирити; * но са страхом (пред)стојећ(и), једни носе * а други славе силу твоју. * С њима, Милосрдни, оглашавамо хвалу твоју, говорећ(и): * Боже, који си се јавио, помилуј нас.

Друга стихира: светог, глас исти:

Стих: По свој земљи прође глас њихов, * и до крајева васељене речи њихове.^{*29}

Засијао си, апостоле, светло као сунце, зрацима духовним; * и просветлио сву васељену речима твојим богоразумним, блажени, * и одагнао мрак многобожја божанственим проповедањем. * Зато ти пресветло и достојно хвале * данас савршавамо торжество, * поклањајућ(и) се кивоту моштију твојих * и [с] вером те побожно славећ(и).

Слава ... светог, глас б:

О[д] О]ног Који је на гори Синајској с Мојсејем у давнини говорио, * маглom и облаком неприступно Своје божанство прикривајућ(и), * ти си се, Луко свеблажени, лицем к лицу * насладио богато божанствене красоте; * примивши таблице духовне благодати, * нови си Израил, народ богоизабрани, * у горњи Јерусалим из египтског греховног потамњења превео; * уместо таблицā остављајућ(и) нам божанствено Јеванђеље * којим си васељену просветлио. * И наша срца просветли, молимо се, * да би [с] вером празновали твој долазак (к) нама.

И сада ... Празника, глас исти:

Гледајућ(и) Сунце (које је) од Дјеве, * како у Јордану тражи крштење; * онај који је од нероткиње, * светилник светли, * [са] страхом и радошћу клицаше (к) Њему: * Ти ме освети, Владико, * божанственим јављањем Твојим.

^{29*} Пс. 18,5а.

На бла́венїи хлѣ́швѣх: тропáрь сѣ́гѡ, глáсѣ ꙗ́:

Црѣ́кве оутвержде́нїе непоколебѣ́мое, * и держа́вы*³⁰ похва́лѣ и
 Пomoщника крѣ́пкаго, * лѣ́кѣ, гдѣ́нѣ а́плѣ, вохва́лимѣ, *
 поклáнѣющесѣ рáцѣ сѣ́енныхъ мо́щїей ѣ́гѡ: * мо́литвеса неперста́ннѡ
 сѣ́стїсѣ дѣ́шамѣ нáшымѣ. [Двáжды.] **И** тропáрь прáздника, глáсѣ ꙗ́:

Бо іордáнѣ крѣ́пѣющесѣ тебѣ́, гдѣ́н, * трѣ́ское гáвнїсѣ поклонѣ́нїе: *
 Родѣ́телевѣ бо глáсѣ свѣ́дѣтельствоваше тебѣ́, * возлю́бленнаго тѣ́ сѣ́нѣ
 и́менѣ, * и дѣ́хѣ вѣ́дѣ голубѣ́ннѣ, * и́звѣстествоваше словесѣ оутвержде́нїе. *
 гáвлїсѣ хрѣ́тѣ вѣ́же, и мѣ́рѣ просвѣ́щїей, * сла́ва тебѣ́. [Ѣ́диножды.]

НА Ѹ́ТРЕНИ.

На Бѣ́зѣ, гдѣ́: тропáрь прáздника, глáсѣ ꙗ́:

Во іордáнѣ крѣ́пѣющесѣ тебѣ́, гдѣ́н: [Двáжды.]

Сла́ва, тропáрь сѣ́гѡ, глáсѣ ꙗ́:

Црѣ́кве оутвержде́нїе непоколебѣ́мое:

И ны́нѣ: пáки тропáрь прáздника.

На ꙗ́-и стѣ́холо́гїи: сѣ́дáленѣ прáздника, глáсѣ ꙗ́.

Пѣ́: Скорѡ́ предварї:

Стрѣ́нѣ ѡсѣ́нѣ сѣ́н іордáнскѣ, * держа́вѣ сокрѣ́шнѣ сѣ́н грѣ́хѡвнѣю,
 * хрѣ́тѣ вѣ́же нáшѣ: * преклонї́лѣ сѣ́н себѣ́ длáни предтѣ́чевѣ, * и
 сѣ́слѣ сѣ́н ѡ́ лѣ́стїи члѣ́вческїи рѡ́дѣ. * тѣ́мже тѣ́ мо́лимѣ: сѣ́н дѣ́шы
 нáшѣ. [Двáжды.]

Сла́ва, и ны́нѣ, глáсѣ ѣ́.

Пѣ́: Сoбeзначáльное слóво:

Иордáнскїи стрѣ́дѣнѣ ѡблѡ́жесѣ, * и́же свѣ́томѣ преслáвнѣ
 ѡ́дѣ́вáлїсѣ, * вѣ́ нїхѣ а́дáмовѡ сѣ́стество ѡ́бнѡвї́лѣ сѣ́н, *
 сокрѣ́шшесѣ слáбѣ преслáшáнїемѣ, слóвѣ вѣ́жїи. * тѣ́мже тѣ́
 вохва́лѣемѣ, * и сѣ́бѣ тѣ́ вѣ́н слáвослóвнѣ гáвлѣнїе.

^{30*} моја измена, а у изворнику: держáвнѣх.

На благосиљању хлебова: тропар светог, глас 4:

Цркве утврђење непоколебиво, * и државе похвалу и помоћника
Цмоћног, * Луку, Господњег апостола, усхвалимо, *
 поклањајућ(и) се кивоту свештених моштију његових; * јер се моли
 непрестано да се спасу душе наше. [Двапут.]

И тропар Празника, глас 1:

Када си се у Јордану крштавао, Господе, * Тројично се показало
 Божанство; * јер је Родитељев глас сведочио за Тебе, *
 називајућ(и) Те љубљеним Сином, * и Дух у виду голуба *
 потврђивао је истинитост [ових] речи. * Христе Боже, који си се
 [по]јавио и свет просветлио, * слава Т(еб)и. [Једном.]

НА ЈУТРЕЊУ.

На Бог је Господ ... тропар Празника, глас 1:

Када си се у Јордану крштавао, Господе, ... [Двапут.]

Слава ... тропар светог, глас 4:

Цркве утврђење непоколебиво ...

И сада ... опет тропар Празника.

На 1. стихологији: седален Празника, глас 4.

Подобан: Брзо предухитри ...

Токове си Јорданске осветио, * [и] моћ си греховну скршио, *
 Христе Боже наш; * дланове си Претечине себи приклонио, *
 и род си људски од преваре спасао. * Зато те молимо: Спаси душе
 наше. [Два пута.]

Слава ... и сада ... глас 5.

Подобан: Сабезпочетни Логос ...

Јорданским токовима обложивши се, * Ти који се светлошћу
 преславно одеваш, * у њима си обновио Адамову природу, *
 која се с(а)ломила злом непослушношћу, Речи Божја. * Стога Те
 хвалимо, * и свето Твоје јављање сви славословимо.

На 2. стихологији: седален глас 1.

Подобан: Камен запечатише ...

Гасуду избраном, великом примаоцу Духа, * Павлу апостолу, последовао си, блажени, * и сам си ученик Речи и очевидац чуд(ес)а његових пре [тога] био; * и верни [у]стројитељ Новог завета Христова, * Луко, показао си се; * а трку скончавши, * веру си несумњиво одржао, апостоле. * Стога, дворећ(и) се на небесима с вишњим силама, * моли да се спасу душе наше.

Слава ... Други, глас 3.

Подобан: Божанствене вере ...

Као служитељ Речи божанствене * и очевидац чуд(ес)а и учења његових, * дубину си премудрости од Њега поцрпао, Луко апостоле; * и Његово неизрециво овоплоћење описао * и твојим учењем просветлио сву васељену, * и незнабожце обманом помрачене (к) Њему си привео; * Њега моли да се смилује душама нашим.

И сада ... Богородичан, глас исти.*³²

Тебе молимо, Пречиста, заступницу нашу, * [ми (који смо)] захваћени невољама многим: * Не презри [нас] сасвим, * да не пропаднемо, [ми] слуге твоје; * но, похитај да нас избавиш од настојећег гнева и невоље, * о! Богомати и Приснодјево чиста, * јер Ти си нам бедем и помоћ непобедива.

[Полијелеј. Величање:

Величамо те, * апостоле свети и јеванђелисто Луко; * и поштујемо муке и напоре твоје, којима си се трудио * у благовешћу Христовом.

Псал(а)м избрани:

[Збор 1.] **Н**ебеса казују славу Божију, [Збор 2.] **а** дело руку Његових објављује свод небески.*³³ [1.] **И**споведају небеса чудеса Твоја, Господе.*³⁴ [2.] **У**место отаца твојих насташе синови твоји; [1.] **П**оставићеш их за кнежеве по свој земљи.*³⁵ [2.] **Б**ог над боговима,

³²* Богородичани слични овом, у савременим издањима су 8. гласа.

³³* Пс. 18,2.

³⁴* Пс. 88,6а.

³⁵* Пс. 44,17.

[к] Бгъ богѡвѣ, гдѣ, глгола, и призвѣ зѣмлю. [а] ѿ востѡкѣ слнца до западѣ хвѣльно ѣма гдѣне. [к] Ѡсвѣтѣша мѡлѣа ѣгѡ вселѣннѣю: [а] возвѣстѣша нѣса прѣвдѣ ѣгѡ: [к] и видѣша вси людѣ славу ѣгѡ. [а] Внѣзи идѡвы владыки ѣхъ: [к] воцрѣса бгъ надѣ ѣзѣики. [а] Бгъ прославляемъ въ совѣтѣ стѣхъ: [к] вѣлѣи и стрѣшенѣ ѣсть надѣ всѣми ѡкрѣстными ѣгѡ. [а] Рцыте во ѣзѣицѣхъ, ѣкѡ гдѣ воцрѣса. [к] Возвѣстѣте во ѣзѣицѣхъ славу ѣгѡ, во всѣхъ людѣхъ чѡдеѣа ѣгѡ. [а] Во всю зѣмлю и зѣде вѣщѣнѣе ѣхъ: [к] и въ концѣ вселѣнныѣ глаголы ѣхъ. [а] Покорѣ людѣ намѣ, и ѣзѣики подѣ ногѣ нашѣ. [к] Вѣлѣи гдѣ нашѣ, и вѣлѣа крѣпость ѣгѡ. [а] Тѡй дѣстѣ силѣ и державѣ людѣмъ своимъ: [к] влѣвенѣ бгъ.

[а] Глава, [к] и нынѣ:

Аллаѣа, аллаѣа, аллаѣа: слава тебѣ, бже. [Трижды.]

По полѣелѣ: сѣдѣленѣ, глѣсѣ и.

Пѡ: Прѣмрѡстѣ:

Ро всѣа концѣ прочѣе * мудрыхъ твоихъ глголъ воистиннѣ вѣщѣнѣе, * всехвѣльне гдѣнѣ оучниче и апле, * бгѡвидѣнѣе*³⁶ ѣснѡ всѣмъ проповѣдал, * и ѣзѣикѣ неразѣмѣе въ рѣзѣмъ приводѣ бжтѣвенный. * тѣмъ идѡльское ѡмрачѣнѣе ѡгнаѣвѣ, * свѣтѣ рѣзѣма во тѣмѣ сѣщымъ возсѣлѣ ѣснѣ, лѣкѡ прѣхвѣльне: * молѣ хрѣта бга, * согрѣшенѣемъ ѡставлѣнѣе дарѡвѣти * чтѣщымъ съ любовѣю стѣю пѣмѣть твою. [Дважды.]

Глава, и нынѣ, прѣздника, глѣсѣ тѡйже:

^{36*} дато као у сличним сѣдал(е)нима у савременим издањима, а у изворнику: бгѡвѣдѣнѣе.

Господ, говори, и призива земљу.*³⁷ [1.] Од истока сунца до запада хваљено је име Господње.*³⁸ [2.] Осветлише муње његову васељену.*³⁹ [1.] Објавише небеса правду Његову, [2.] и видеше сви народи славу Његову.*⁴⁰ [1.] Кнежеви Јудини су владари њихови.*⁴¹ [2.] Зацари[ће] се Бог над незнабошцима.*⁴² [1.] Бог је прослављан у сабору светих; [2.] велик је страشان над свима који Га окружују.*⁴³ [1.] Реците међу незнабошцима да се Господ зацарио.*⁴⁴ [2.] Објавите међу незнабошцима славу Његову, међу свим народима чуд(ес)а Његова.*⁴⁵ [1.] По свој земљи прође глас њихов; [2.] и до крајева васељене речи њихове.*⁴⁶ [1.] Покори нам народе, и незнабошце под ноге наше.*⁴⁷ [2.] Велик је Господ наш, и велика је снага Његова.*⁴⁸ [1.] Он ће дати снагу и моћ народу Своме; [2.] Благословен (је) Бог наш.*⁴⁹

[1.] Слава ... [2.] и сада ...

Алилуја, алилуја, алилуја; слава Т(еб)и, Боже. [Три пута.]

По Полијелеју: седален, глас 8.

Подобан: Премудрости ...

По свим крајевима [земље] протече * твојих заиста мудрих речи јављање, * свхвални Господњи учениче и апостоле, * који си боговиђење јасно свима проповедао, * и безумље незнабожаца (к) мудрости божанственој привео. * Зато, идолско [и]омрачење одагнавши, * светлост си разума онима (који су) у тами синую, Луко прехвални; * моли Христа Бога, * да опроштај сагрешења дарује * онима који [с] љубављу поштују свети спомен твој. [Два пута.]

Слава ... и сада ... Празника, глас исти:

^{37*} Пс. 49,1а.

^{38*} Пс. 112,3.

^{39*} Пс. 96,4а.

^{40*} Пс. 96,6.

^{41*} Пс. 67,28б.

^{42*} Пс. 46,9а.

^{43*} Пс. 88,8.

^{44*} Пс. 95,10а.

^{45*} Пс. 95,3.

^{46*} Пс. 18,5а-б.

^{47*} Пс. 46,4.

^{48*} Пс. 146,5.

^{49*} Пс. 67,26.

Јордан Ти токовима служи, * и Јован пружа руку трулежну (ка Теби, Невидљиви, * који си се јавио у телу ради крштења; * но, овај се (по)враћаше назад са страхом, * а онај се намах дотицаше с дрхтајем Тебе, Нетрулежног. * Заиста Јагње Божје, Извор вечноживотни, * и изворе и мор̃а и људе освећује, * јер Тројица засија с више, * Сином Те назива Родитељ * и Свети Дух силази.

Степена: 1. антифон 4. гласа.

Прокимен, глас 4:

По свој земљи прође глас њихов, * и до крајева васељене речи њихове.*⁵⁰

Стих: Небеса казују славу Божију, * а дело руку Његових објављује свод небески.*⁵¹

Све што дише да хвали Господа.*⁵²

Стих: Хвалите Бога у светима Његовим, * хвалите Га у утврђењу силе Његове.*⁵³

Св. Јеванђеље од Луке, зач. 50 [гл. 10,1-6].

У време оно [10,1] изабра Господ и других седамдесет ученика својих, и посла их два по два пред лицем својим у сваки град и мјесто куда намјераваше сам ићи. [2] И рече им: Жетве је много, а посленика мало: зато се молите господару жетве да изведе посленике на жетву своју. [3] Идите; ево ја вас шаљем као јагањце међу вукове. [4] Не носите кесу ни торбу ни обућу, и никога не поздрављајте на путу. [5] У коју год кућу уђете најприје кажите: Мир дому овоме! [6] И ако буде ондје син мира, остаће на њему мир ваш; ако ли не буде, вратиће се вама.

Потом, Псалом 50: Помилуј ме Боже по великој милости својој ...

Слава ... Молитвама светог апостола и јеванђелисте Луке, Милостиви, * очисти мноштво сагрешења наших.

⁵⁰* Пс. 18,5а.

⁵¹* Пс. 18,2.

⁵²* Пс. 150,6.

⁵³* Пс. 150,1.

И нынѣ: Мл̑твами бѣды, мл̑твѣ, * ѡчи́сти мно́жество согрѣше́ній на́шихъ.

Стѣхъ: Помилѡи мѧ, бже, по величѣи мл̑ти твоѣи, * и по мно́жествѣ щедрѡтѣ твоихъ, ѡчи́сти беззакѡнїе моѣ.

Стѣхѣра, гласъ ѿ:

Свѣтлѣи́шїи свѣтѣльни́къ и многоза́рный, * сладковѣща́ннаа глас̀товница, * цѣвни́ца бл̑гознаменїта[а] дх̑обныхъ словѣс, * лѡка всехвѧльнїи ап̑лз: * поѣтѣ ѡснов̑ на́дчѧ концы, * немѡлчнѣи ѡвльскѣи пѣньми * славо̀словити вж̑твенное сло̀ва вопло́щенїе.

Канѡнъ прѧздника, на ѿ: и двѧ канѡна стѧгѡ, на и.

Канѡнъ прѧздника, [творѣнїе кѡръ козми монаха, ѡгѡже краегранѣеїе:

Кре́щенїе ѡчи́щенїе земнорѡдныхъ грѣхѡвъ.] Гласъ ѿ.*⁵⁴

Пѣснь ѧ. Ирмѡс:

Глубиннѣ ѡкрылз ѡсѣтъ днѡ, * и ѡшею своѧ влечѣтѣ, * вѣ ней покрывз прѡтивныа, * крѣпкїи во бранѣхъ гдѣ, * ѡакѡ прослѧвнѣа.

И́дама и́стлѣвшаго ѡбновлѣтѣ стрдѧми іорданскѣи, * и смїсѣвз главѣ гнѣзда́щнхѣа сокрдѡшѣтѣ * црѣ вѣкѡвъ гдѣ, * ѡакѡ прослѧвнѣа.

О́гнемъ вж̑твѧ невещѣственнѣмъ, * вѣ плѡть вѣщѣственнѣ ѡдѣавѣа, * іорданскою ѡблагѣтѣа водою, * вопло́ченѣа ѡ дѣвы гдѣ, * ѡакѡ прослѧвнѣа.

Сквернѣ ѡмывѧѧи члѣвѣкѡвъ, * сїмъ ѡчи́щѣа во іорданѣ, * и́мже восхотѣвз оуподѡбнѣа, * ѡже вѣ превѣвз, * ѡщыа во тьмѣ прѡсвѣщаѧи гдѣ, * ѡакѡ прослѧвнѣа.

Канѡнъ ѧ-и стѧгѡ, гласъ ѧ.

Пѣснь ѧ. Ирмѡс:

Мѡрѧ чермнѣю [пдчїнѣ * невлѧжнѣи стопа́ми дрѣвнїи пѣшешѣствовавз и́ль, * крѣтѡбразнѣи мѡвѣевыма рѡкама * ѧмалїковѣ сїлѣ вѣ пдстѣни побѣдїлз ѡсѣтъ].

^{54*} за Празнични канон и Катавасїе кориштен текст из савремених издања, а не онај из кориштеног рукописа Службе.

И сада ... **М**олитвама Богородице, Милостиви * очисти мноштво сагрешења наших.

Стих: Помилуј ме Боже по великој милости Твојој, и по обиљу милосрђа Твога очисти безакоње моје.⁵⁵

Стихира, глас 6:

Најсветлији светилник и многозарни, * слаткогласна ластавица, * свирала благознаменита духовних речи, * Лука свехвални апостол; * пева јасно учећ(и) крајеве [земље], * да неућутним јеванђелским певањима * славослове божанствено оваплоћење Речи.

Канон Празника, на 6; и два канона светоме, на 8.

Канон Празника, [творење кир Козме монаха, коме је акростих:

Крштење [је] очишћење земнородних грехова.] Глас 2.

Песма 1. Ирмос:

На дубини је дно открио, * и на суво своје [људе] извукао; * у [води] потопивши противнике, * моћни у ратовима Господ, * који се прослави.

Адама (про)палог, [у] токовима Јорданским обнавља, * и главе змија које се гнезде [у њима] разбија, * Цар векова, Господ, * који се прослави.

Невештаственим огњем Божанства, * у вештаствено се тело оденувши, * Јорданском се водом облаже, * оваплћени од Дјеве, Господ, * који се прослави.

Нечистоту људи омивајућ(и) * [и] у Јордану их чистећ(и), * њима зажеде да се уподоби; * оставши [онакав] какав јесте, * [и] оне у тами просветљујућ(и), Господ, * који се прослави.

Први канон светог, глас 4.

Песма 1. Ирмос:

Мора Црвеног [пучину * неоквашеним стопама древни је Израил препешачио, * [и] крст образујућим Мојсејевим рукама * Амаликову војску у пустињи је победио].

⁵⁵* Пс. 50,3.

[Припѣвъ: Гѣый ѡпле ѡ ѡвѣстѣ лѡкѡ, * молѡ бѣа ѡ насъ.]

Иже лѡчѡми просвѣща трїсїаннагѡ бжѣтѡвѡ, * ѡумѡ моегѡ мрачнѡю
Итъмѡ ѡженѡ молѡса * ѡ просвѣтѡи срѣце моеѡ, лѡкѡ, гдѣнь ѡпле: *
желѡющѡ похвалѡти сѣенныхъ моцѣй твоѡхъ пренесѣнїе * ѡ гдѣви поѡщѡ,
* славно бо прославно.

Хвалѡ бѣгови приношѡетѡ бо сѣдѡ, бжѣнне, * пѡмѡтъ твоѡ,
Хсѣрвскаѡ црѣковь: * сѣенныхъ моцѡи твоѡ вѣрою славащи, * ѡ
гдѣви взывѡющѡи, * славно бо прославно.

Свѣтозарнѡ црѣковь ѡукрасилѡ сѣи * пришествїемѡ чѣтнѡхъ моцѣй
твоѡхъ, * бжѣнне лѡкѡ, ѡпле: * ѡ сїѡ ѡвѣ просвѣтилѡ сѣи лѡчѡми
чѡдѣсѡ твоѡхъ, * гдѣви поѡщѡ, * славно бо прославно. **Бѣорѣченъ:**

Подѡбїе ѡбраза твоегѡ, влѡще чѣтаѡ, * шѡрами вѣсѣствѣнными
прѣжде написѡвѡй, * нынѣ невѣсѣствѣннѣ зрѡтѡ сего, * лѡкѡ
премѡрый жнвописѡтель. * сѡ нѡмже, ѡ насъ молѡ гдѣви поѡщѡхъ, *
славно бо прославно.

Ванѡнъ ѡ-й сѣагѡ, гласъ ѡ.

Пѣснь ѡ. Ирмосъ:

Колесницегонїтелеѡ [фараѡнѡ погрѡзѡ, * чѡдотворѡй ѡногдѡ мѡвѣсѣнскѡй
жѣзлѡ, * крѣтѡвѣрѡзнѡ поразѡвѡ, ѡ раздѣлѡвѡ морѡ, * ѡнѡ же вѣглецѡ,
пѣшехѡдѡ сѣсѡ, * пѣснь бѣгови воспѣвѡющѡ].*56

Градѡте, похвалѡнымѡ лѡзыкомѡ ѡ бжѡгласнымѡ, * возглашѡюще
гѡвѣ лѡхомѡ, * ѡвѣстѡмѡи бжѡгчѣтѡвѡмѡи ѡ доброгласнымѡи: *
пренесѣнїе чѣтнѡгѡ тѣлесѡ лѡкѡ ѡпле воспѣвѡлимѡ * гдѣви поѡще, * славно
бо прославно.

Мѡрнымѡ ѡвѣстроѣнїемѡ ѡ тѡхѡмѡ * ѡ безмѣрнымѡи совокѡплѣнѡмѡи,
* сѣрвскаѡ црѣковь бжѡгѡлѣпнѣ просвѣщѡетѡ * пришествїемѡ
моцѣй твоѡхъ ѡпле, * гдѣви поѡщи, * славно бо прославно.

^{56*} У изворној ссл варијанти текста, даје се само прва реч Ирмоса – **Бѡврѡженна**; према Ирмологији из 16. в. (Библиотека Матице Српске, Нови Сад, сигнатура: РР1 9) цео Ирмос овако гласи: **Бѡврѡженна** [фараѡнѡ погрѡзѡ, * чѡдотворѡй] ѡногдѡ мѡвѣсѣнскѡй жѣзлѡ, * крѣтѡвѣрѡзнѡ поразѡвшѡи ѡ раздѣлѡвшѡи морѡ, * ѡнѡ же **вѣжѡца**, пѣшехѡдѡца сѣсѡ, * пѣснь бѣгѡ воспѣвѡющѡ].

[Припев: Свети апостале и јеванђелисто Луко, * моли Бога за нас.]

Ти који си се просветлио лучама тросјајног Божанства, * ума мог мрачну таму одагнај молим се * и просветли срце моје, Луко, Господњи апостоле; * јер желим да похвалим пренос свештених моштију твојих, * и да Господу певам, * јер се славно прослави.

Хвалу Богу приноси на свети твој спомен, * блажени, Србска Црква; * свештене мошти твоје [с] вером славећ(и), * и Господу узвикујућ(и), * јер се славно прослави.

Гветлозарно си Цркву украсио * доласком часних моштију твојих, * блажени Луко, апостоле; * и заиста си просветлио лучама чуд(ес)а твојих, * њу која Господу пева, * јер се славно прослави. **Богородичан:**

Образ лика Твог, Владичице чиста, * који је бојама вештаственим некад ослика(ва)о, * сада гледа невештаствено, * Лука премудри живописац. * Са њим, моли за нас који Господу певамо, * јер се славно прослави.

Други канон светог, глас 8.

Песма 1. Ирмос:

Фараона који [их] гоњаше (на) кол(есн)и(ца)ма, * потопи некада чудотворни Мојсејев жезал, * који [он] крстообразно пободе и раздели море; * а спасе Израил(а) који пешке ходећ(и) бегаше * и Богу песму (по)певаше.

Дођите, похвалним језиком и благогласним, * узглашавајућ(и) јасно духом, * уснама побожним и доброгласним; * доношење часног тела Луке апостола усхвалимо, * Господу певајућ(и), * јер се славно прослави.

Мирним и тихим уређењем * и неизбројним сабрањима, * Србска се црква благолепно просветљује * доласком моштију твојих, апостоле, * Господу певајућ(и) * јер се славно прослави.

Ѣже ѿ бѣа данное * ѣакѡ сокровище намъ не ѿемлемо, * бѣгоноснѡ
 браку твою, апле: * вси пѣсньми достѡйноу, вѣрнѣи, восхвалимъ *
 гдѣви поюще, * славно бо прославиша. **Бѣорченъ:**

Пречита влчце, * твоє ржѣтво пресѣбе * лѡка бѣоглголивый написа: *
 мы же вѣрою оублѣжаемъ * гдѣви поюще, * славно бо прославиша.

Катавасіа, ѿба лѣка:

Шестидесть морскѡ волнацѡуеа вѣро: * сшѡ ѡбѣе ѣиль ѣавльшѡуеа: *
 чермный же понтъ, трѣстѣты ѣгѡуѣтскѣа покрѣи кѡпнѡ, * водостлаиенъ
 грѡбъ, * сілою крѣпкою десницы влчнѣ.

Пѣснь ѣ. Ирмосъ:

Крѣпость даи царемъ^{*57} нашимъ гдѣ, * и рогъ помазанныхъ своихъ
 возносѣи, * ѿ дѣбы раждаетсѡ, * градѣтъ же ко крѣщенію: * томѡ, вѣрнѣи,
 возопіемъ: * нѣсть стѣ, ѣакѡ бѣъ нашъ, [* и нѣсть прѣнъ, паче тебѣ,
 гдѣ].^{*58}

Неплоднаа дрѣвле и безчаднаа лиотѣ, * днѣсь веселѣа хрѣтова црковь: *
 водою бо и дѡмъ сынове тебѣ родишаа, * вѣрою взывающе: * нѣсть
 стѣ, ѣакоже бѣъ нашъ, [* и нѣсть прѣнъ, паче тебѣ, гдѣ].^{*59}

Велѣимъ глагомъ въ пѣстыни вопіетъ прѣтѣча: * хрѣтѡ оуготовайте пѣти,
 * и стѣзи бѣу нашему прѣвы содѣлайте, * вѣрою взывающе: * нѣсть
 стѣ, ѣакоже бѣъ нашъ, [* и нѣсть прѣнъ, паче тебѣ, гдѣ].^{*60}

Ѣ-и. Ирмосъ:

Веселѣтсѡ ѡ тебѣ [црковь твоѡ, хрѣтѣ, зовѡщи: * ты моѡ крѣпость,
 гдѣ, * и прибѣжище и оутвержденіе].

Ѣкоже бѣотканною ѡдеждею и ризою многосвѣтлою, * црковь
 ѣсервискаа оукрашившѣа ракою твоєю, * мѡдре апле, взывѣетъ: *
 нѣсть стѣ, паче тебѣ, гдѣ.

^{57*} Ирмос дат као у савременим издањима, а у изворнику: дѣпѡчѡмъ.

^{58*} део у угластим заградама [...] у савременим издањима нема, а у изворнику има.

^{59*} исто.

^{60*} исто.

Од Бога нам дани * као ризница неодузим(љ)ива, * богоносни кивот твој, апостоле; * сви верни, песмама достојно усхвалимо, * Господу певајућ(и,) * јер се славно прослави. **Богородичан:**

Пречиста Владичице, * Твој пресвети Пород * Лука богоречити Пописа; * а ми [га] [с] вером ублажавамо, * Господу певајућ(и), * јер се славно прослави.

Катавасија, оба лика:

Прегази усталасану морску буру Израил, * и копно се намах [пред њим по]јави; * а Црвено море војводе Египатске заједно свали * [у] слановодни гроб, * сил[ин]ом моћном деснице Господње.

Песма 3. Ирмос:

Господу који даје снагу царевима нашим * и рог помазаника Својих узноси, * од Дјеве се рађа * и иде на крштење; * Њему, верни, узвикнимо: * Нема светог као [што је] Бог наш, [* и нема праведнијег од Тебе, Господе].

Некад неплодна и тешко бездетна, * данас се весели Христова Цркво; * јер Ти се водом и духом синови родише, * који [с] вером узвикују: * Нема светог као [што је] Бог наш, [* и нема праведнијег од Тебе, Господе].

Високим гласом у пустињи кличе Претеча: * Припремите путеве Христу * и поравнајте стазе Богу нашем,⁶¹ * [с] вером узвикујућ(и): * Нема светог као [што је] Бог наш, [* и нема праведнијег од Тебе, Господе].

Други. Ирмос:

Весели се Тобом [Црква Твоја, Христе, узвикујућ(и): * Ти си моја снага, Господе, * и прибежиште и утврђење].

Као боготканом одећом и ризом многосветлом, * Црква Србска украсивши се кивотом твојим, * мудри апостоле, узвикује: * Нема светијег од Тебе, Господе.

⁶¹* ср. Мт. 3,3; Мк. 1,3; Лк. 3,4.

Икоже црѣкою дїадѣмою и хламѣдою многосвѣтлою, * державнїи нбїнѣ
 ѿдѣавшесѣ * принесенїемъ моцїей твоѣхъ, * апле, воспѣваютьъ: *
 нѣсть стѣ, паче тебе, гдїи.

Ребогачно похваленїе и оукрашенїе свѣтло, * и забрало спїительно,
 * градъ [нашъ]*⁶² стажавый ракъ твою, * апле, взываютъ: * нѣсть
 стѣ, паче тебе, гдїи. **Г҃орченъ:**

Бже словесїемъ дрѣвле оумершее * вжтвеннымъ тн ржтвбмъ, дѣо,
 ѿживїла єси: * и къ премїрнѣи и безсмертнѣи * и никогда
 преходящей жїзни * возвелѣ єси поющихъ: * нѣсть стѣ, паче тебе, гдїи.

Г҃-и. Ірмосъ:

Ты єси оутвержденїе [притекающихъ къ тебе, гдїи, * ты єси свѣтъ
 ѿмраченныхъ, * и поетъ тѣ дѣхъ мой].

Рѣки чдесъ источаѣ ѿ источника моцїей твоѣхъ, * лѣко апле
 славне, * тѣми нападеши приходящихъ и вопїющихъ: * нѣсть стѣ,
 паче тебе, гдїи.

Недѣги, оубо, лѣтыѣ, и всѣкѣѣ болѣзни, * ѿ дѣшъ вкѣѣ же и
 тѣлесъ ѿгонїши, * притекающихъ къ рацѣ моцїей твоѣхъ, *
 мѣре оучннчѣ хрѣтбвъ, и взываютъ: * нѣсть стѣ, паче тебе, гдїи.

Бѣсѣвскѣѣ полкѣ ѿгонѣши * и стрѣсти лѣтыѣ ѿчищѣши
 члѣвкѣмъ * [иже] вѣрою приходящимъ тн и вопїющимъ: * нѣсть
 стѣ, паче тебе, гдїи. **Г҃орченъ:**

Прїимнѣ мѣльбѣ рабъ твоѣхъ, * ѿ! всечтѣѣ дѣомтн: * и спїи градъ
 сїи, влчце, * иже тѣло аплово съ любовїю прїимнѣ * и снѣ твоємѣ
 зовѣтъ: * нѣсть стѣ, паче тебе, гдїи. **Катавасїа:**

Блїцы дрѣвннхъ и зрѣшнхомѣ стѣей, * брашенъ лѣвѣѣ сотрѣннхъ
 членѣвннми, * радѣмѣ и разширїмъ оустѣ, * слово плетѣще ѿ словесъ
 сладкопѣнїѣ, * иже къ намъ наслаждѣетѣ дарѣвнїи.

⁶²* мой додаток, нема у изворнику.

Као царском дијадемом и плаштом многосветлим, * владари се сада оденувши * доношењем моштију твојих, * апостоле, (по)певају: * Нема светијег од Тебе, Господе.

[**К**ао] свебогату похвалу и украс светли, * и бедем спасоносни, * град [наш] стекавши кивот твој, * апостоле, узвикује: * Нема светијег од Тебе, Господе. **Богородичан:**

Оно што је због безбожности давно умрло, * божанственим Ти Породом, Дјево, оживила си; * и ка надсветском и бесмртном * и никад пролазењем животу * узвела си оне који певају: * Нема светијег од Тебе, Господе.

Трећи. Ирмос:

Ти (је)си утврђење [оних који Т(еб)и притичу, Господе, * Ти (је)си светлост [и]омрачених, * и пева Те дух мој].

Реке чуд(ес)а изливајућ(и) од изворâ моштију твојих, * Луко апостоле славни, * њима напајаш оне који прилазе и кличу: * Нема светијег од Тебе, Господе.

Болести, заиста, опаке, и свак[акв]е патње, * одгониш (заједно) од душā и телā * оних који притичу кивоту моштију твојих, * мудри учениче Христов, и узвикују: * Нема светијег од Тебе, Господе.

Демонске пукове одгониш * и страсти опаке чистиш људи(ма) * Који ти [с] вером прилазе и кличу: * Нема светијег од Тебе, Господе. **Богородичан:**

Прими молбе слугу твојих, * о! свечиста Дјево-Мати; * и спаси, Владичице, град овај, * који тело апостолово [с] љубављу прими * и Сину твоме узвикује: * Нема светијег од Тебе, Господе.

Катавасија:

Ми који се развезасмо [од] старих замки, * [и више нисмо] храна лавовима, * [јер су им] поломљене чељусти; * радујмо се и разјапимо уста, * од речѣ слаткопоја беседу плетућ(и) [Богу], * Који се наслађује даривањем (нама).

СѢДАЛЕНЪ, ГЛАГОЛЪ НЪ.

ПѢ: Премѣрости:

Премѣрости ѣакъ воистиннѣ бжѣтвенныа * свѣтовѣдна бѣвѣ чаша,
 бгѣоблѣженне, * почерпавъ ѣси богатиѣ бгѣсловѣа чѣстѣю водѣ * ѿ
 истѣчника прѣснотекѣцагѣ хрѣтѣовыхъ оустѣнѣ: * ѿ ѿсѣдѣ гавѣла ѣси рѣка
 * стѣагѣ дѣа стрѣлѣми наводнѣма, * [и] нападѣ концы ѣвѣльскимѣ
 оустѣнѣмѣ: * нынѣ же, прѣшѣствѣемѣ сѣенныхъ моцѣй твоихъ, *
 нападѣши сѣрвскѣю державѣ, * чѣдеа ѿ истѣлѣнѣа проливѣа, * лѣкѣ, ѡпле
 мѣдре: * моли хрѣта бгѣа * согрѣшенѣемѣ ѡставленѣе дарѣвати * чѣстѣимѣ
 сѣа любѣвѣю стѣю памѣть твою. [Дважды.]

Слава, ѿ нынѣ, бгѣорченѣ, глаголѣ тѣоже:

Блгѣпослѣшливѣѣи твоѣ оушы * приклонѣ къ нашьмѣ мольбѣмѣ,
 всѣпѣтаа влѣце, * ѿ оуслѣши наша молѣнѣа, дѣо всенѣпорѣчнаа, *
 ѿ мѣѣи ѣтаа творѣа ѿ зиждѣтелѣа нашегѣ, * ѣгѣже вѣа своѣхъ ѡбѣтѣахъ
 поносѣвши, * ѿ къ немѣ дерзновѣнѣе неозрѣченно ѿмѣши. * того, оубѣо,
 моли стѣти * державѣ нашь,*⁶³ * ѿ сохраниѣти градѣ сѣѣ ѿ нахожденѣа
 бѣрварекагѣ: * да сѣа дерзновѣнѣемѣ поѣмѣа тѣа неперѣстѣннѣа славаѣце тѣа, *
 ѿ поклонѣющеа прѣчѣтомѣ ржѣтѣвѣа твоѣмѣ.

Пѣснь ѡ. Ирмосѣ:

Оуслѣбѣшахъ, гдѣи, глаголѣ твоѣ * ѣгѣже рѣка ѣси, * глаголѣ вопѣюцагѣа вѣа
 пѣстѣѣни, * ѣакъ возгрѣмѣла ѣси наѣа водами многѣми, * твоѣмѣ
 свидѣтельствоѣаи сѣа, * вѣсѣа бѣвѣа сошѣдѣагѣа дѣа, возопѣ: * ты ѣси
 хрѣтѣосѣа, * бжѣа мѣдрѣсть ѿ сила.

ѡчищѣемо сѣнѣце кътѣо вѣдѣѣ, * проповѣдникѣа вопѣѣтѣа, прѣсвѣтлоѣ
 ѣстѣствѣомѣа; * да тебеа водами сѣанѣе славы, * ѡцѣа ѡбразѣа прѣснотекѣцагѣа
 ѡмѣю; * ѿ сѣноа сѣѣѣ ѡгнѣо прикоснѣлаа твоѣгѣо бжѣтѣвѣа; * ты бо ѣси
 хрѣтѣосѣа, * бжѣа мѣдрѣсть ѿ сила.

^{63*} моја измена, а у изворнику: державныа наша.

Седален, глас 8.

Подобан: Премудрости ...

Премудрости заиста божанствене, * светловидна поставши чаша, богоблажени, * богато си поцрпао чисту воду богословља * са изворâ који вечно тече [од] Христових усана; * и отуда си се показао река * токовима Светог Духа наводњавана, * напајајућ(и) крајеве [земље] јеванђелским учењем; * а сада, доласком свештених моштију твојих, * напајаш Србску државу, * чуд(ес)ā и исцелењā изливајућ(и), * Луко, апостоле мудри; * моли Христа Бога * да опроштење сагрешењā дарује * онима који [с] љубављу поштују свети спомен твој. [Два пута.]

Слава ... и сада ... Богородичан, глас исти:

Доброчујне Твоје уши, * приклони (к) нашим молбама, **Д**све[о]певана Владичице, * и услиши наша мољења, Дјево свенепорочна, * и Мајко чиста Творца и Саздатеља нашег, * Кога си у своме наручју носила, * и према Кома имаш неизрециву смелост; * Њега, дакле, моли да спасе државу нашу, * и сачува град овај од најезде варварске; * да (Ти) са смелошћу певамо непрестано славећ(и) Те, * и (по)клањајућ(и) се пречистом Породу Твојој.

Песма 4. Ирмос:

Онај кога си назвао гласом вапијућег у пустињи, рече: * Чуо сам, Господе, глас Твој, * кад си загрмео над водама многим, * сведочећ(и) [о] Твојој Сини; * [и] сав бивши [испуњен] силазећим Духом, узвикну: * Ти (је)си Христос, * Божја мудрост и сила.

Ко је [икад] видео да се сунце, * [које је] по природи блиставо, чисти? проповедник кличе: * [Како] да омијем водама Тебе, * [Од]сјај славе, Образ Оца вечнопостојећег?; * и [како] ја (који сам) трава да се дотакнем огња Твог Божанства?; * кад си Ти Христос, * Божја мудрост и сила.

ИВѢ БЖІТВЕННОЕ, ѣже ѿ мѣ бл҃гоговѣніе * мѡѵсеѣй прилѣчѣса тебе: * ѿкѡ во ѿзѣ кѡпинѣ тѣ възгласѣша разѡмѣ, * ѿбѣе ѡвратѣ лице, * ѿзѣ же кѡкѡ тѣ ѡубѣжѡ ѿсѣнѡ; * ѿлѣ кѡкѡ рѡкѡ положѡ на тѣ; * тѣ во ѣсѣ хрѣтѡсѣ, * бжѣа мѡдрѡстѣ ѿ сѣла.

Дѡшѣеное совершѣа мѡдрѣ, * ѿ слѡвомѣ почтѣный, * бездѡшнихѣ стѣжѡдѣа. * ѿще во крѣщѡ тѣ, * клеветѣна мѣ ѣстѣ ѡгнѣмѣ дѣмѡцаааааа горѣ, * повѣгшѣе же мѡре на двѡе, * ѿ іорданѣ сѣ възвратѣвийсѣ: * тѣ во ѣсѣ хрѣтѡсѣ, * бжѣа мѡдрѡстѣ ѿ сѣла.

Б-й. Ірмѡсѣ:

Нензлѣднѣый [бжѣй совѣтѣ, * ѣже ѡ дѣвы воплоценѣа, тебе бѣшнѡгѡ, * прѣрокѣ ѡбѡаѡмѣ ѡуемоуѣаа, зѡвѡше: * слава сѣлѣ тѡеѣй, гдѣ].

Ѧ БЖІТВЕННЫХѣ сокровицѣ дѡа сѣагѡ, * ѿкоже ѡкрѣнѣ*⁶⁴ бжѡвѣдѣнѣшѣй, * богѣтѣнѣ прѣемѣ ѡгнѣвѣдѣнѣю бжѡслѡвѣа вѡдѡ: * ѡроѣ сѣа нѡша, * воспѣтѣ сѣѣннѣхѣ моцѣѣ тѡоѣхѣ пренесѣнѣе, възѡвѡюще: * слава сѣлѣ тѡеѣй, гдѣ.

Градѣте, вѣрнѣхѣ совокѡплѣнѣа, днѣсѣ, * нѡвѣй ѿнѡю, дѡбѡвнѣй лѣкѣ соствѣннѣхѣ*⁶⁵ * прѣдѣ кѣвѡтѡмѣ бжѣтѡвеннѡгѡ ѡплѣа, * вѣселѡ лѣкѡвѣствѡюще ѿ вѡпѣюще: * слава сѣлѣ тѡеѣй, гдѣ.

Икоже крѣнѣ бл҃годѡхѣннѣй ѿ шѣпѡкѣ прѣкрѣснѣй, * днѣсѣ нѡмѣ прѣдлѣжѣтѣ бжѣтѡвеннѣа тѡѡ мѡцѣн, * чѡднѣй ѡплѣ: * кѣ нѣмѣже сѣ вѣрою прѣтѣкѡюще, * богѣтѣнѡ ѿсѣлѣнѣа почерпѣемѣ, вѡпѣюще: * слава сѣлѣ тѡеѣй, гдѣ.

Бжѡрѣченѣ:

Не прѣзрѣ глѣсѣ мѣтѡвѣннѣкѣ тѡоѣхѣ, * ѡ! вѣсѣтѣаа дѡѡмѣтѣн: * сѣсѣнѣ грѣдѣ сѣн, вѣчѣе, * ѿже тѣѡло ѡплѡво сѣ лѡвѡвѣю прѣнѣмѣ * ѿ сѣнѣ тѡѡемѡ вѡпѣѣтѣ: * слава сѣлѣ тѡеѣй, гдѣ.

⁶⁴* λέκανη у Суд. 6,38 (и: Φιάλη у Зах. 9,15.) У речницима Г. Дјачека, С. Петковића и Императорске академије наука преведено као чаша или врста чаше, код Даничића као здјела, а код Д. Милина као чинија; могло би и: пехар, посуда, сасуд, бокал ?. У консултованим преводима ове Службе преведено погрешно као: крин.

⁶⁵* моја измена ради осмишљавања, а у изворнику: соствѣльшѣ.

Мојсеј показа богобојазно поштовање које га обузе * када Ти се приближи; * јер схвативши да се Ти из купине оглашаваш, * одмах окрену лице; * а ја како да Те (у)гледам јасно, * или како руку да положим на Те(бе)?; * кад си Ти Христос, * Божја мудрост и сила.

Иако сам разумном душом украшен, * и моћи говора почаствован, * ипак сам постиђен од бездушних [ствари]; * јер ако Те крстим, * изобличава ме Гора која се дими огњем, * и побегло море, [које се подели] на двоје, * и овај Јордан, који се (по)врати [натраг]; * јер си Ти Христос, * Божја мудрост и сила.

Други. Ирмос:

Неистраживи [Божији промисао, * о оваплоћењу од Дјеве, Тебе [Све]вишњег, * пророк Авакум (у)видевши, узвикну: * Слава моћи Твојој, Господе].

Од божанствених ризница Духа Светог, * као чаша најбоговиднија, * богато примивши огњевидну воду богословља; * ороси срца наша, * да опевамо пренос свештених моштију твојих, узвикујућ(и): * Слава моћи Твојој, Господе.

Дођите, верних сабрања, данас, * нови Израиле, духовни збор саставимо * пред кивотом божанственог апостола, * весело ликујућ(и) и кличућ(и): * Слава моћи Твојој, Господе.

Као крин миомирисни и ружа прекрасна, * данас пред нама леже божанствене твоје мошти, * чуд[ес]ни апостоле; * (ка) њима [с] вером притичућ(и), * богато исцељења црпимо, кличућ(и): * Слава моћи Твојој, Господе.

Богородичан:

Не презри глас молилаца Твојих, * о! свечиста Дјево-Мати; * Спаси град овај, Владичице, * који тело апостолово [с] љубављу прими * и Сину Твоме кличе: * Слава моћи Твојој, Господе.

Г-н. Їрмосъ:

Оуслабшахъ, гдѣ, [слахъ твоѣи ѡ оубоахъ, * ѡакъ неизречѣннымъ
свѣтомъ, * бѣхъ сѣи приносѣщный, * ѿ дѣи прошелъ сѣи воплощася: *
слава снзхожденію твоемѹ, хрѣте, * слава силѣ твоѣи, [гдѣ]].

Речистыми дѣшамн и нескверными оустнѣми, * прѣидѣте бжѣа слова
поклѣнницы, * свѣтлыми словесы воспѡимъ торжествѣ всеславагъ
апла, взывающе: * слава силѣ твоѣи, гдѣ.

Речистый и ѡдшевлѣный рай, * бѣораздмѣа цвѣты насажденъ, * [и]
дѣа сѣагъ водами напѣемъ: * твоѣа всечѣтныа мѡци ѡбнѣшася, *
апле всеблженне, взывающимъ: * слава силѣ твоѣи, гдѣ.

Златострѣннаа рѣка пѣва дѣобнагъ, * днѣсь намъ предлежатъ,
бѣолюбѣи, * сѣенныа апла мѡци: * богѣтнѣа дары и сѣлѣнѣа
источающе * съ вѣрою вопіюще: * слава силѣ твоѣи, гдѣ. **Бѣорченъ:**

Иакъ да ти, оубо, вѣрнѣи, радостнѣа вопіемъ: * радѣнѣа, мѣрѣ
совершенна[а] радости! * сѣаи насъ ѿ напѣтей * и всѣагъ
бѣрварскагъ ѡслобленѣа, * снѣ твоемѹ любовію вопіющихъ: * слава силѣ
твоѣи, гдѣ. **Катавѣа:**

Огнемъ ѡчищѣа таѣнагъ зрѣнѣа, * поа прѣрокъ члѣккѣвѣ
новодѣйство, * возглашатъ глагъ, дѣомъ плѣщѣщъ, * воплощеніе
ѡблѣюще неизречѣнна слова, * имже сильныхъ держѣвы сотрѡшася.

Пѣснь ѣ. Їрмосъ:

Исхъ, животѣа начальникъ, * разрѣшѣти ѡсѣженіе градѣтъ аама
первозданнагъ: * ѡчищеніи же, ѡакъ бѣхъ, не трѣбѣа, * падашаго
ѡчищѣетъ во іорданѣ: * въ немже враждѣ оубнѣвѣ, * прѣимѣщъ всѣкъ
оумъ мѣрѣа дарѣтъ.

Сшѣдшымѣа безъ числа людемъ ѿ іѡанна крѣтитѣа, * самъ посреде
нхъ стѣа: * провозгласи же предѣтоащымъ: * ктѣо показѣа, непокорѣи, *
гнѣва вамъ оуклонѣтѣа хотѣцагъ бѣти; * плоды достѡйны хрѣтѣу
сотворѣте: * предѣтоаи во нынѣ мѣрѣа дарѣтъ.

Трећи. Ирмос:

Чуо сам, Господе, [глас о Теби и уплаших се, * јер по неизрецивом промислу, * Ти који си Бог вечнопостојећи, * из Дјеве си изишао када си се оваплотио. * Слава снисхођењу Твоме, Христе; * слава моћи Твојој, [Господе]].

Гвечистим душама и нескверним уснама, * ходите Божије Речи поклоници, * светлим речима опевајмо торжество свеславног апостола, узвикујућ(и): * Слава моћи Твојој, Господе.

Гвечисти и одуховљени рај, * цветовима бого(по)знања насађен, * [и] водама Духа Светог напajan; * твоје се свечасне мошти показаше, * апостоле свеблажени, онима који узвикују: * Слава моћи Твојој, Господе.

[Као] река златних токова пића духовног, * данас пред нама леже, богољубиви, * свештене мошти апостола; * богато дарове исцељења изливајућ(и) * онима који [с] вером кличу: * Слава моћи Твојој, Господе.

Богородичан:

Да бисмо Ти, дакле, [ми] верни, радосно клицали: * Радуј се, свету потпуна радости! * спасавај од напасти * и сваког варварског злобљења, * нас који Сину Твоме [с] љубављу кличемо: * Слава моћи Твојој, Господе.

Катавасија:

Очистивши се огњем тај[анстве]ног виђења, * пророк певајућ(и) о обновљењу људи, * узглашава глас[ом] који духом игра, * [и] јавља о опавлођењу неизрециве Речи, * којом се државе силних сатрше.

Песма 5. Ирмос:

Исус, началник живота, * долази да разреши од осуде прво(са)зданог Адама; * иако Му као Богу очишћење није потребно, * [Он] се [ради] палог [човека] очишћава у Јордану; * у њему непријатељство убивши, * мир који превазилази сваки ум дарује.

Усред безбројног народâ сакупљеног да се од њега крсти, * сам Јован ста(де), * и узвикну им: * Ко вам указа, непокорни, * да се уклоните од долазећег гнева?⁶⁶ * плодове достојне принесите Христу, * јер [Он] овде стоји и мир дарује.

⁶⁶* ср. Мт. 3,7.

Стојећ(и) усред [народâ], Створитељ и Саздатељ, * (као) једини који срца свију испитује; * и узевши [у] руке лопату за чишћење, * гумно свега света свемудро раздваја; * [оно што је] неплодно спаљујућ(и), * [а оном што доноси] добре плодове вечни живот дарујућ(и).

Други. Ирмос:

Засијај ми, Господе, светлошћу [заповести Твојих, * јер (к) Теби дух мој јутрењује и пева Те; * јер Ти си Бог наш, * и прибегавам (к) Теби, Царе мира.]

Нетруд(ежн)о дрво бесмртности * показаше се твоје часне мошти, апостоле, * (по)дајућ(и) вернима плодове исцељења; * и разрешно очишћење грех(ов)а дарујућ(и) * онима који вапију: * Од ноћи незнања избави нас, Човекољубче.

Као велики Тесвићанин, * (у)се(дну)вши на неботечну колесницу Духа, * изнад небеских сфера си узишао, * богоблажени апостоле; * остављајућ(и) [као] плашт часне и чудотворне мошти твоје, * нама који вапијемо: * Од ноћи незнања избави нас, Човекољубче.

Као законодавац Мојсеј * на гору си боговиђења узишао, * и заповести божанствене јасно чувши; * [као] бого[на]писане таблице си оставио * часне мошти твоје новом Израилу, * који [с] вером узвикује: * Од ноћи незнања избави нас, Човекољубче. **Богородичан:**

Гмртно (о)кушање праматере Еве у Едему, * животодавним Твојим Породом, * Ти си, Дјево, исцелила; * и удостојила си вечнопостојећег живота, * нас који [с] вером узвикујемо: * Од ноћи незнања избави нас, Човекољубче.

Трећи. Ирмос:

Просветли нас заповестима [Твојим, Господе; * и мишицом Твојом уздигнутом, * Твој мир нам подај, Човекољубче].

Ро мрѣкѣ вшѣдѣ истиннагѣ бѣговидѣнїѣ, * вѣсь свѣтовиденѣ бѣлѣз
 ѣсїи, апле мѣдре: * и ѣкѣ слнцѣ црѣковное соединѣнїе просвѣтїлѣз ѣсїи
 * сїѣнною ракою моцїей твоїхѣ, поїущихѣ: * ѿ нощи невѣдѣнїѣ и збѣлѣ
 насѣ, члѣвѣколюбче.

Икоже бисеромѣ красительнымѣ * и златоплетѣннымѣ вѣнцѣмѣ, *
 и твоїми чїтнїми моцїми, славне апле, * сѣрвскаѣ црѣковѣ
 оукрасившисѣ днѣсь, * вѣз радостїи ликовствѣтѣз зовѣщїи: * ѿ нощи
 невѣдѣнїѣ и збѣлѣ насѣ, члѣвѣколюбче.

Облакѣ дѣха бжѣтвеннагѣ вѣтрьи носїмѣ, * скоротѣчнѣ блгѣтїю
 подвижимѣ шѣствѣлѣ, * гѣвїсѣ сїѣннаѣ рака твоѣ, апле мѣдре: *
 дождѣ проливѣлѣ вѣсѣмѣз и сѣлѣнїѣ * вѣтрью зовѣщїимѣ: * ѿ нощи
 невѣдѣнїѣ и збѣлѣ насѣ, члѣвѣколюбче. **Бгѣорченѣ:**

Облаче лѣгкїи мѣсленнагѣ слнца, * хрїтѣ возшѣдшагѣ на нѣо нѣсѣ,⁶⁷
 * на востѣки высотѣ твоегѣ чїтагѣ дѣства, * и ѡсїѣлѣшагѣ
 сѣщїихѣ во тьмѣ неразѣмїѣ, * просвѣтї насѣ поїущихѣ: * ѿ нощи
 невѣдѣнїѣ и збѣлѣ насѣ, члѣвѣколюбче. **Катѣвѣсїѣ:**

Врагѣ тѣмнагѣ и ѡеквернѣннагѣ ѣда ѡчищенїемѣ дѣха и змовѣнїи, * кѣ
 нѣоѣ прїстѣхомѣ неблѣзненної стѣзїи, * водѣщїей вѣз непрїстѣпнѣю
 радостѣ, * ѣдїнѣмѣз прїстѣпнѣ, и мже бгѣз прїмирїсѣ.

Пѣснь ѣ. Ирмосѣ:

Глѣсѣ словесѣ, свѣтїльнїкѣ свѣта, * деннїца слнца, прѣтѣча * вѣз
 пѣсѣтїни, покѣйтѣсѣ, * вѣсѣмѣз вопїѣтѣз людемѣз, и прѣдѣчїстїтѣсѣ: * сѣ бо
 прѣдѣтоїтѣз хрїтѣосѣ, * ѿ тлїи мїрѣз и збѣвлѣлѣ.

Рѣждѣлѣ нечлѣннѣ ѿ бгѣ и ѡцѣ, * ѿ дѣвы кромѣ сквѣрнѣ
 воплощѣетѣсѣ, хрїтѣосѣ: * ѣмѣже ремѣнь, * гѣже ѿ насѣ слова сочѣтѣнїѣ, *
 разрѣшїтїи недѣобѣ оучїтѣз прѣтѣча, * земнорѣднѣѣ ѿ лѣстїи и збѣвлѣлѣ.

Огнѣмѣз крѣтїтѣз конѣчнымѣз хрїтѣосѣз прѣтївнѣмѣ, * ѣ не бгѣ
 мѣдрѣствѣющїихѣ ѣгѣ: * дѣхомѣз же ѡбновлѣетѣз водѣю блгѣтїи разѣмлївѣѣ
 бжѣтѣѣ ѣгѣ, * ѿ прѣгрѣшѣнїи и збѣвлѣлѣ.

^{67*} моѣ изменѣ, а у изворнїку: нѣсноѣ.

Зашавши у мрак истинског боговиђења, * сав си светловидан постао, апостоле мудри; * и као сунце си просветлио, * свештеним кивотом моштију твојих, * црквену заједницу оних који певају: * Од ноћи незнања избави нас, Човекољубче.

Као бисером [у]красним * и златоплетеним венцем, * твојим часним моштима, славни апостоле, * Србска се црква данас украсивши, * у радости ликује узвучујућ(и): * Од ноћи незнања избави нас, Човекољубче.

[**К**ао] облак Духа божанственог који је ветровима ношен, * [и] благодаћу покретан брзо(течно) иде, * показа се свештени кивот твој, апостоле мудри; * изливајућ(и) кишу исцелења * свима који [с] вером узвикују: * Од ноћи незнања избави нас, Човекољубче. **Богородичан:**

Облаче лаки мисаоног Сунца, * Христа који узиђе на небо над неб(ес)има, * на Исток висине Твог чистог девства, * и обасја оне који су у тами незнања; * просветли нас који певамо: * Од ноћи незнања избави нас, Човекољубче. **Катавасија:**

[**О**д] тамног врага и скверног једа * очишћењем Духа умивени, * приступисмо (к) новој насаблазној стази, * која води у неприступну радост, * једино доступну онима с којима се Бог измирио.

Песма 6. Ирмос:

Глас Речи, светилник Светлости, * Зор[њач]а Сунца, Претеча, * у пушњи свему народу вапије: * Покајте се и (пред)очистите се!, * јер ево овде стоји Христос, * који од пропа[дљиво]сти свет избавља.

Христос, који се неропад[љ]иво рађа од Бога (и) Оца, * од Дјеве се без скверни оваплоћава; * Онај коме ремен, * оно што Реч сједињује с нама, * није достојан одрешити, * [како] учи Претеча, * на земљи рођене од преваре избавља.

Христос ће коначним огњем крстити оне који [Му] се противе, * и мудрују да Он није Бог; * а оне који пружнају Божанство Његово, * Духом ће [и] водом благодати обновити, * и од сагрешења избавити.

Б-й. Ірмосъ:

Возопѣ прох[вразѣа погребѣніе триднѣвное * прѣрокъ іѡна, въ кѣтѣ
молѣса: * ѿ тлѣ иъзбѣви мѣ, * иісе, црѣю сілз].

Молніа свѣтонѡснаа іавнѣа рѣка сїѣннхъ моцѣй твоѣхъ, апле: *
ѡблнстѣющн сѣрскѣа землѣ всѣа концѣ, * и полкѣ бѣсѡвскѣа
прогонѣющн ѿ вопіющнхъ: * возведѣ ѿ тлѣ живѡтѣ нѣшз, члѣѣколѣбче.

Икоже сілца бѣозѣрнагѡ лѣчѣ ѡблнстѣющн, * ѿ сїлладѣ оубѡ возсіѣ
нѣмз * рѣка моцѣй твоѣхъ, апле слѣвне, * сѣрскѣа совокѣплѣнїа
просвѣщѣющн, вопіющаа: * возведѣ ѿ тлѣ живѡтѣ нѣшз, члѣѣколѣбче.

На гѡрѣ възшѣдз вѣсѡкагѡ бѣовндѣнїа, * дѡлѣ влѣкѣще плѡти
ѡрѣшнлз сїи мѣдрѡвѣнїе, * лѣкѡ всензрѣдне: * [и] скрнжѣли
бѣонапѣсаннѡ ѡстѣвлз сїи, * сїѣннѡ рѣкѣ твоѡ, вопіющнмз: *
возведѣ ѿ тлѣ живѡтѣ нѣшз, члѣѣколѣбче. **Бѣорѣчнз:**

Гѡрѣ тѣа вѣсѡкѣ, пѡмыслѡмз непѡстнзѣемѣ, * вѣтѣвеннагѡ дѣа
вѣщѣнїемз * прѣрѡцы преднапѣсѣша, чѣтаа дѣѡ: * ѿ неѣже кѣмень
ѡсѣчѣса, * бѣсѡвскѣа сокрѣшѣа възвышѣнїа. * и нѣнѣ
лѣгарнскѣа совѣтн разорѣ, молнмѣа * снѣ твоѡмѣ вопіющѣ: * возведѣ ѿ
тлѣ живѡтѣ нѣшз, члѣѣколѣбче.

Г-й. Ірмосъ:

Млѣтѣл своѡ пролїѡ [ко гѣл, * и томѣ възвѣщѣл печѣли моѣ, * іѣкѡ
сѡлз дѣшѣ моѣ испѡлннса: * и живѡтѣ моѣ лѣл прнѣлїжнса, * и молїса
іѣкѡ іѡна: * ѿ тлѣ вѣе, возведѣ мѣ].

Слѡбы мѣрзкѣа [и] беззакѡннаа забрѣла безвѡжнхъ лѣгарнз, * и
сѣретѣскѣа възвышѣнїа разорѣ, * лѣкѡ апле слѣвне: * и
[сѣрскѣю]^{68*} держѣлѣ оутѣрдѣ млѣтвами своїми, * вѣрою вопіющнхъ: *
возведѣ ѿ тлѣ живѡтѣ нѣшз, члѣѣколѣбче.

^{68*} могло би се изоставити као сувишно ради осмишљавања целог тропара.

Други. Ирмос:

Прао[бразујућ(и) тридневно погребѣње, * пророк Јона] завапи [у киту, молећ(и) се: * Од пропа[дљиво]сти избави ме, * Исусе, царе (над) сил(ам)а].

[Као] муња светло(но)сна показа се кивот свештених моштију твојих, апостоле; * обасјавајућ(и) све крајеве Србске земље, * и пукове демонске прогонећ(и) од оних који вапију: * Изведи из пропа[дљиво]сти живот наш, Човекољубче.

Као луча богозарног Сунца заблиставши, * од Јеладе, дакле, засија нам * кивот моштију твојих, апостоле славни, * просветљујућ(и) Србска сабрања која вапију: * Изведи из пропа[дљиво]сти живот наш, Човекољубче.

Узашавши на гору узвишеног боговиђења, * разрешио си [се од] телесног мудровања које вуче надолу, * Луко свеизванредни; * [и] оставио си богонаписане таблице, * свештени кивот твој, онима који вапију: * Изведи из пропа[дљиво]сти живот наш, Човекољубче.

Богородичан:

Јављањем Божанственог Духа * пророци унапред описаше Тебе, чиста Дјево, * [као] гору високу разумом непостижну, * од које се камен одвали, * и демонска подизања скрши. * И сада Агарјанске намере разори, молимо се * Сину Твоме вапијућ(и): * Изведи из пропа[дљиво]сти живот наш, Човекољубче.

Трећи. Ирмос:

Излићу молитву [пред Господом, * и казаћу (Ње)му јаде своје; * јер се злом душа моја испуни, * и живот се мој аду приближи; * но, [ја] се молим као Јона: * Боже, изведи ме из пропа[дљиво]сти].

Злобѣ мрскѣ [и] беззаконѣ тврдњѣ безбожних Агарјана, * и јеретичка подизања разори, * Луко, апостоле славни; * и молитвама својим, утврди [Србску] државу, * оних који [с] вером вапију: * Изведи из пропа[дљиво]сти живот наш, Човекољубче.

Вѣвѣтъ дръвѣле ношѣшеа безсловѣсными, * вѣжѣю повелѣнѣю
повинѣющымыа: * нынѣ же, блѣжѣнныа твоѣ мѣщн словѣсными
принѣсѣтсѣа, * вѣ державѣ ѿ оутвержденїе градѣ семѣ, * вѣкрою вопїющѣ: *
возведѣ ѿ тлѣ живѣтъ нѣшѣ, члѣвѣколюбче.

Нѣбо гавѣлеа ѣсѣ, блѣженне, * хрѣтобѣ славѣ вселѣннѣй проповѣдѣа, *
твѣарь же рѣкѣ ѣгѣ повѣдѣа возвѣщѣаа: * глѣгѣли вѣжѣтвеннагѣ
ѣвѣла, * вѣкрою вопїющымыа: * возведѣ ѿ тлѣ живѣтъ нѣшѣ,
члѣвѣколюбче.

Бѣгѣченѣ:

Анѣкѣ бѣговѣщѣнныа прѣрѣкѣ * дѣхомѣ сѣтѣмѣ просвѣщѣемѣ, *
согласнѣ тѣа, дѣво, вѣжѣю мѣтѣрѣ вѣтѣи проавѣ: * [ѿ] несѣмнѣннѣ
покланѣтнѣа безсѣменномѣ твоѣмѣ рѣтѣвѣ * вѣкрою вопїющымыа: *
возведѣ ѿ тлѣ живѣтъ нѣшѣ, члѣвѣколюбче.

Катѣвѣсїа:

Вѣжделѣннѣагѣ гавѣтѣова со всѣблѣженнымыа глѣсомѣ оѣцѣ, * ѣгоже ѿзѣ
чрѣва ѿрыгнѣ: * ѣнѣ, глѣголетѣ, сѣнѣ соестѣстѣвенѣ снѣ сѣнѣ свѣтѣозѣренѣ,
пронзнѣче ѿзѣ члѣвѣча рѣда: * слѣво же моѣ живѣо, * ѿ члѣвѣкѣ
промышлѣнїемѣ.

Кондѣакѣ, глѣсѣ ѣ.

Пѣ: Дѣа днѣсѣ:

Ѧллѣды возсѣавѣа гѣкоже свѣздѣа многосвѣтѣлаа, * сѣѣннымы
твоѣмнѣ мѣщнѣ, лѣкѣ бѣгодѣновѣнне, * кѣ нѣмѣ пришѣлѣа ѣсѣ зарѣо
дѣа подавѣаа: * но, мѣтѣвами твоѣмнѣ, мрѣкѣ любѣрѣтнѣагѣ агарѣнѣ разѣрнѣ,
* молѣа ѣднѣагѣ вѣдѣщагѣ сѣрдѣчнаа.

Цкосѣ:

Рѣзѣмомѣ ѣбогѣщѣеа вѣшннѣмѣ ѿ рѣкнѣ влѣчннѣ, * вѣрѣчѣнѣ вѣлѣа ѣсѣ
гѣзѣкѣмѣ проповѣдннѣкѣ, всѣхѣвальнѣ: * тѣмѣ, жнѣтѣе просвѣтнѣвѣ
слѣвомѣ, * вселѣннѣй законѣполѣжннѣкѣ лѣкѣ гавѣлеа ѣсѣ пѣче мѣвѣеа: *
пѣрѣтѣомѣ вѣжнѣмѣ, гѣкѣ крнѣжѣлнѣ бѣоначѣртѣаннѣа, * тѣвоѣю слѣжнѣвшѣа
дѣхомѣ, * вѣжѣтвеннѣю оѣмнѣннѣа ѣсѣ вѣрѣ. * тѣмѣже ѿ хрѣтобѣ тѣа прослѣвнѣ *
ѿ зѣвѣ оѣвѣо прнѣтнѣ сотворнѣ, * ѣднѣнѣ вѣдѣый сѣрдѣчнаа.*⁶⁹

^{69*} ово је скоро исти Икос као у Службѣ апостола 18. окт. (са малѣм додатком пред краѣ специфнѣннѣм за конкретнѣн прѣзник), само у разлнѣчнѣтѣм прѣводѣма.

Кивот у давнини [беше] ношен бесловеснима, * који се повиноваху Божијој заповести; * а сада, блажене твоје мошти словеснима се доносе * на [по]моћ и утврђење граду овом, * који [с] вером вапије: * Изведи из пропа[дљиво]сти живот наш, Човекољубче.

Небо си се показао, блажени, * Христову славу васељени проповедајућ(и), * и дело руку његових (по)свуда објављујућ(и); * речима божанственог Јеванђеља, * онима који [с] вером вапију: * Изведи из пропа[дљиво]сти живот наш, Човекољубче. **Богородичан:**

Збор боговесних пророка̄, * Духом Светим просветљен, * сагласно најави да ћеш Ти, Дјево, бити Матер Божија; * и да ће се без сумње (по)клањати безсеменом Твом Породу, * они који [с] вером вапију: * Изведи из пропа[дљиво]сти живот наш, Човекољубче. **Катавасија:**

Сверадосним гласом Отац објави Љубљеног, * Оног кога је изнедрио из утробе [Своје]. * Да, говори, ово је(сте) Син [мој], * исте [ми] природе [и] светлошћу озарен, * који пониче од људског рода; * Реч моја жива * и Човек по промилу.

Кондак, глас 3.

Подобан: Дјева данас...

Од Јеладе засијавши као звезда многосветла, * свештеним твојим моштима, Луко богонадахнути, * (к) нама си дошао зору духа подајућ(и); * но, молитвама твојим, мрак ратољубивих Агарјана разори, * молећ(и) јединог Срцезналаца. **Икос:**

Разумом се вишњим обогативши из руке Владикине, * дат си био народима [као] проповедник, свехвални; * зато, живот просветливши Речју, * васељени си се показао Луко [као] законоположник већи од Мојсеја; * прстом Божијим, као таблице богоисцртане, * преко тебе се саздаше Духом, * [и] божанствену си објаснио веру. * Стога те и прослави * и учини, дакле, да дођеш овде, * Христос, једини Срцезналац.

Мѣа іаннѡарїа, въ ѳї-й дѣнь.

Памѡть пренесѣнїа моцѣй сѣагѡ ѡ славнагѡ ѡ всехѡальнагѡ апѣла ѡ
ѣвѣлиста лѡкѡ [ѡ рѡгѡса въ ѣпїрѣ въ смѣдерево, лѡнѣ гѡда].

Стїхѡ:

Ѳ іерѡліма прѣжде къ рїмѡ шѣствовалѡ ѣсѡ,
проповѣдалѡ ѣвѣліе хрїтѡво, апѣле:
нѡнѣ же, ѡ ѣлладскагѡ рѡгѡса,
въ сѣрвскѡю державѡ пришѣлѡ ѣсѡ, лѡкѡ славне.

Ѣн ѡубѡ родїса во градѣ антїѡховѣ ѡ блѣгородныхѡ родїтелей ѡ
богатѣствомѡ многїхѡ ѡзѡбїлѡющїхѡ. кнїжномѡ же ѡучѣнїю ѡ
внѣшнѣй премѡдрѡсти наѡчѣнѡ бѡвѡ, ѡ живописѡтельное
хѡдѡжѣство ѡ врачѣствѡ совершѣннѣ ѡзѡвїкѡ, повсїѡдѡ славїмѡ бѣ.
множѣство богатѣства къ ѡѣсскїмѡ ѡмѣнїемѡ собїрѡше, слѡшавѡ
же чѡдѡдѣнѣствїа хрїтѡва, ѡ всѡ ѡстаѡвь къ немѡ прихѡдїтѡ, ѡ ѡ того
[...] къ лїкѡ семїдѣсѡти ѡучѣнїкѡ счїслѣетѡ, ѡ къ прѡповѣдї послѡлаемѡ
бѡвѡлетѡ.

Послѣдї же пѡвѡлѡ велїкомѡ счѣтаѡвѡ, ѡ сѡ нїмѡ блѣговѣствѡ повсїѡдѡ,
дѡже ѡ до рїма прихѡдїтѡ. тамѡ же сѣгѡ ѡстаѡвь, ѡ ѣгѡпетѡ прѡтѣкѡ ѡ
гѡрнїю дѡвѡладѡ, въ дѡльнїю сѣдмѡвратнѡю прихѡдїтѡ, ѡдѣже ѡ архїерѣй ѡ
дѡха ѡзѡбрѣетѡ, ѡ всѡ ахаїю ѡбѣмѡ ѣвѣльскою прѡповѣдїю, скончѡвѡетѡ
тѣчѣнїе лѣтѡмѡ сѡ ѡсѡдѣсѡтъ къ чѣтѡрѣмѡ. сѡценное же ѣгѡ тѣло
многѡчѣстнѣ положѣно бѡ въ дѡнѡвѡхѡ вїѡтїйскїхѡ, ѡ ѡ тѡдѡ пренесѣно бѡ
въ кѡнстантїнѡградѡ арѣмїемѡ дѡкою ѣгѡпетскїмѡ, повелѣнїемѡ
кѡнстантїа, ѡже бѣ сѡнѡ велїкагѡ въ црѣхѡ кѡнстантїна.

Арѡгѡмѡ же кѡнстантїнѡградѡ прїемшымѡ, сѡценное тѣло апѣла
взѣмше въ рїмѡ ѡнесѣнї вѡсхѡтѣша, ѡ ѣврѡпїйскѡю пѡчїнѡ преплѡвїше
прїдѡша въ ѣлладѡ, ѡ тѡ ѡубѡ кораблѡ ѡ вѡлнѡ морскїхѡ разѡвїенѡ
бѡвѡшѡ, рѡка сѣагѡ сѡ тѣлесѣмѡ на сѡшѡ ѡздастѡ, жїтелїе же землї
ѡныа сїѡ взѣмше, въ градѡ рѡгѡсѡ вѡнесѡша, ѡ тѡ прѡвѡстѡ времѣнѡ
мнѡга.

Месеца Јанѣара, у 12-ти дан.

Спомен преноса моштију светог и славног и свехвалног апостола и
јеванѣелисте Луке [из Рогоса у Ђпирѣ у Ђмедерево, 1453. г.].

Стихови:

Из Јерусалима си некад у Рим ишао, проповедајућ(и) Јеванѣеље
Христово, апостоле;
а сада си, из Јеладског Рогоса,
у Српску државу дошао, Луко славни.

Вај се, дакле, роди у граду Антиоховом од родитеља
благородних и богатством многим (из)обилних. Књиж(ев)ном
учењу и спољашњој (пре)мудрости би научен, и живописачку
вештину и лекарство потпуно савлада, [и] би свуда слављен.
Мноштво богатства (к) очевом иметку придода, али чувши за
чудотворења Христова, све остави и к Њему дође, и од Њега [...] би
прибројан збору Седамдесеторице ученика и послан на проповед.

Потом се придружи Павлу великом, и с њим благовестећ(и)
свуда, дође чак и до Рима; и тамо Њега остави, и прошавши Египат
и Горњу Тиваиду, у доњу Седмовратну [Тебу] дође, где од Духа за
архијереја [би] изабран, и сву Ахају (об)ухвативши јеванѣелском
проповеди, зарвши трку у 84-тој години. А његово свештено тело
многочасно положено би у Тиви Виотијској, и отуда пренесено у
Константинов град Артемијем дук(с)ом Египатским, по заповести
Констанција, који беше син великог међу царевима Константина.

А кад други преузеше Константинов град, узеше свештено тело
апостола и хтедоше да [га] однесу у Рим, и препловивши
Европ(иј)ску пучину дођоше у Јеладу, и пошто ту лађа би разбијена
од морских таласа, кивот светог са телом на обалу изиђе, и житељи
оне земље га узеше и одне(со)ше у град Рогос, и ту оста[де] много
времена.

Ага́рншмз же љлладѸ пріемшымз, оуѣдѣвз њже скѹптра сѣрвска содержай бѣгоѹтѣивый дѣспотѸ гѹргь, ѡ тѣлесѣ стѣагѡ: посылаѣтѸ сѸ дѣры многими кѸ амѣрѣ агарнскомѸ, њ сего̀ оуѣво њспрошь, посылаѣтѸ вѸ љлладѸ. взѣмше же сего̀ посланѣнѣ вѸ градѣ рѡгосѣ, принѡсѣтѸ вѸ сѣрвскѹю державѸ. державный же дѣспотѸ оуѣрѣте сѣѣннѹю рѡкѸ на далѣче сѸ славою многѡю њ даронѡсѣемз, принѣсѸ вѸ градѸ свѡѣ стѡльный смѣдерево, вѸ митропѡлѣн полагаѣтѸ вѸдѣтрѣ цѣркве, повелѣвз сотворѣти сѣѣрѡвнѸ рѡкѸ позлаѣннѹю, вѸ нѣйже њ донѣнѣ лежѣтѸ сѣѣнное тѣло апѣла, чѸдеса тѸвора њ њсѣѣлѣнѣа подаваѣ сѸ вѣрою приходящымз.

Пѣснь 3. ІрмѡсѸ:

Юношы бѣгоѹтѣивыѣ, пѣци Ѹгненнѣѣ приѡвѣщѣвшыѣсѣ, * шѸмѡщѸ дѸхѸ рѡсный невредѣимы сохрани, * њ вѣѣа агѣла снѣсхождѣнѣе. * тѣмже, вѸ пламени ѡрошаѣемѣ, * бѣгодѣрствѣннѡ воспѣваѸ: * препѣтый Ѹцѣвз гѣнѣ њ вѣе, бѣгѣнѸ љсѣнѣ.

Икоже на нѣсѣ сѸ трѣпетѡмз њ чѸдомз предѣстоѡхѸ, * во ѣорданѣ сѣлы агѣлѣскѣа, * смотрѡюще толѣка вѣѣа схождѣнѣа: * ѣакѡ держѡѣ превѣшнѣхѸ вѡдѸ сѡстѡвз, * вѸ вѡдѡхѸ плѡтносѣецѸ стоѡше * бѣѸ Ѹцѣвз наѣшнѸхѸ.

ОблакѸ дрѣвле њ мѡре вѣѣтѣвеннѡгѡ проѡбѣражѡхѸ крѣѣнѣа чѸдо, * вѸ нѣхѣже дрѣвнѣнѣ крѣтѣшѣсѣ њсходаѣще закѡннѣнѣ лѡдѣе: * мѡре же бѣѣ Ѹбѣрѡвз вѡды, њ ѸблакѸ дѣа, * ѣмнѣже соѡврѣшаѣемѣ, бѣгѣнѸ љсѣнѣ, зѡвѣмз, * гѣнѣ вѣе, во вѣкѣнѣ.

Всѣнѣ вѣрнѣнѣ, вѸ нѣмѣже соѡврѣшенѣе прѣѡхѡмз, * бѣгѡслоѡвѡще немѡлчнѡ со агѣлы, * прослѡвѣмз Ѹцѣа, њ сѣна, њ дѣа стѣаго, * сѣе во тѣрѣца ѹпѡстѡсѣмнѣ љднѡсѸщнѡа, * љдѣнѸ же бѣѸ, љмѸже поѣмз: * бѣгѣнѸ љсѣнѣ, гѣнѣ вѣе, во вѣкѣнѣ.

В-н. ІрмѡсѸ:

Не послѸжѣша тѣвѣри, [бѣгомѸдрѣнѣ, пѡче создаѡшагѡ: * но, Ѹгненнѡе прѣѣнѣнѣе мѸжескѣнѣ попраѡше, * радѡваѸсѣа поѡцѣе: * препѣтый Ѹтѣѣвз гѣнѣ њ бѣѸ бѣгѡслоѡвѣнѸ љсѣнѣ].

А кад Агарјани (за)узеше Јеладу, благочестиви деспот Тјурађ који држаше скиптар Србски, сазнавши за тело светог, посла дарове многе емиру Агарјанском, и кад га измоли, посла у Еладу посланике, који га узеше из града Рогоса [и] доне(со)ше у Србску државу; а [само]државни деспот дочека свештени кивот из далека, са славом великом и приношењем дарова, и донесе га у свој [пре]столни град Смедерево, и положи унутар митрополијске цркве, и заповеди да направе позлаћени сребрни кивот, у коме до сада лежи свештено тело апостола, чинећ(и) чуд(ес)а и дајућ(и) исцелења онима који му [с] вером прилазе.

Песма 7. Ирмос:

Побожне младиће, који у пећ огњену уђоше, * неповређене сачува шум ветра росног * и силазак Божијег анђела. * Стога, у пламену орошавани, * благодар(стве)но (по)певаху: * Преопевани Господе и Боже отаца, благословен (је)си.

Као што на небесима с трепетом и чуђењем стајаху, * [тако и] у Јордану силе анђелске * гледаху толико Божије снисхођење; * јер Онај који држи на окупу све воде над сводом, * у водама стајаше носећ(и) тело – * Бог отаца наших.

Облак и море у давнини праобразоваху чудо божанственог крштења, * у њима се стари крстише [и] излазећ(и) постајаху народ Закона; * море беше [пра]образ воде а облак Духа, * њима (у)савршени узвикујемо: Благословен (је)си * Господе Боже, у векове.

Сви верни, богословећ(и) неућутно са анђелима, * прославимо Оног у коме савршенство примисмо: * Оца и Сина и Духа Светог; * јер Тројица [по] Ипостасима јед(и)носуштна, * један је Бог, коме певамо: * Благословен (је)си, Господе Боже, у векове.

Други. Ирмос:

Не послужише твари, [богомудри, више него Створитељу; * но, огњену претњу мужевно сатрвши, * радоваху се певајућ(и): * Преопевани Господе и Боже отаца, благословен (је)си].

ДѣѸ невѣстѸ вѣтвеннѸ оукрасїлѸ ѣсї ѣвїліемѸ твоїмѸ, * ѣакѸ
вѣтвенцѣмѸ [же] црковѸ, вѣоблѣженне: * ѡ нынѣ стѸю тѣ пѣмѣть
торжествѣвѣтѸ свѣтлѸ. * нѣѡже ѡзвѣстїи[сѣ] Ѹ всѣкѣмѣ напѣстї * молїсѣ,
лѸкѣ апѣле, вѣрою взывѣющей: * блѣвенѸ вѣѸ ѠтѣцѸ нѣшнѸ.

Пресвѣтлыми лѸчѣми хрѣтовыми, * вѣтвенныѣ свѣтлости
наслаждѣсѣ ѣснѸ, * вѣопрѣповѣднїче лѸкѣ мѣдре, * твоїми
прѣчѣтнѣми зарѣми нѣсѸ прѣсвѣтѣ поїцнѸ: * блѣвенѸ вѣѸ ѠтѣцѸ
нѣшнѸ.

Во всѣмѣ зѣмлї вѣщѣнїе твоѣ ѡзвѣде, * ѡ въ концѣ вселѣнныѣ, мѣдре,
твоїхѸ глѣголѸ ѣснѸ сїла: * дѣдскї свѣтлѸ прѣповѣдающї въ
снѣце, * селѣнїе хрѣтова ѣвїліѣ полагѣющї * ѡ наѣчѣющї вопїтї: * блѣвенѸ
вѣѸ ѠтѣцѸ нѣшнѸ.*70 **БѣорѣченѸ:**

На тѣ, прѣстѣѣѣ чѣтѣмѣ, наѣвѣщѣсѣ, * да не ѸпаднемѸ твоѣмѣ
пѣмѣстї, влѣчѣе: * но, ѣакѸ мѣтї, члѣвѣколюбївагѸ вѣѣ молї: *
ѡзвѣстїи * держѣвѣ нѣшнѣ*71 [Ѹ]чѣемѸхѸ вѣдѣз ѡ скорбѣѣ * ѡ лѸдї,
прїснодѣо, зовѣщнѸхѸ: * блѣвенѸ вѣѸ ѠтѣцѸ нѣшнѸ.

Г-н. ІрмосѸ:

Ѡ ѡдѣн [дошѣдше Ѡтроцы, въ вѣвѣлѣнѣѣ ѡногдѣ, * вѣрою трѣческою
плѣмѣнь пѣцнѣнѣ попраша поїцѣ: * ѠцѣсѸ вѣѣ блѣвенѸ ѣснѣ].

Оумное вѣдѣнїе ѸчнѣтнѣхѸ * вѣтвеннѣгѸ полѣчїлѸ ѣснѣ вѣовѣдѣнїѣ, *
ѡ сѣцѣ ѸвратнїлѸ ѣснѣ зѣвлѣждшнѸхѸ кѸ рѣзѸмѸ * блѣговѣстїѣ
хрѣтова, слѣвнѣ апѣле: * ѡ нынѣ, нѣша сѣцѣ прѣсвѣтнѣ, вопїющнѸхѸ: * блѣвенѸ
вѣѸ ѠтѣцѸ нѣшнѸ.

Іѣ коже рѣѣ краснѣнѣ * ѣвнѣсѣ рѣѣ сѣѣеннѸхѸ моцѣѣѣ твоїхѸ, * цѣвѣтѣѣ
рѣѣзлїчнѣными блѣгѸхѣющнѣ, * лѸкѣ апѣле слѣвнѣ, * вѣрою
прїходѣщнѣмѸ ѡ взывѣющнѣмѸ: * блѣвенѸ вѣѸ ѠтѣцѸ нѣшнѸ.

70* како други део овог тропара и није сасвим јасан, минимално сам га преобликовао како би му дао претпостављени смисао.

71* моја измена, а у изворнику: держѣвнѣмѣ нѣшнѣ.

Дјеву си Невесту божанствено украсио Јеванђељем твојим, * [а] Цркву као венцем, богоблажени; * и сада ти [она] свети спомен торжествује светло. * Моли се Луко апостоле * да се избави од сваке напасти * она која [с] вером узвикује: * Благословен (је) Бог отаца наших.

Пресветлим лучама Христовим, * Божанствене светлости наслађујућ(и) се сјајно, * богопроповедниче Луко мудри; * твојим пречасним зрацима просветли нас који певамо: * Благословен (је) Бог отаца наших.

По свим земљама глас твој прође, * и до крајева васељене, мудри, јасно сила твојих речи; * Давид(ов)ски светло до сунца проповедајућ(и), * насеље Христовом јеванђељу полагајућ(и) * и да кличемо [нас] учећ(и): * Благословен (је) Бог отаца наших.

Богородичан:

У Тебе, Пресвета Чиста, надајућ(и) се, * да не отпаднемо [од] Твоје помоћи, Владичице; * но, као Мати, човекољубивог Бога моли: * да од очекиваних бед̄а и невољ̄а избави државу нашу * и народ који узвикује, Приснодјево: * Благословен (је) Бог отаца наших.

Трећи. Ирмос:

[Дошав(ши) некада] из Јудеје [у Вавилон, * младићи вером у Тројицу погасише пламен [у] пећи, певајућ(и): * Боже отаца, благословен (је)си].

Умни вид очистивши * божанствено си добио боговиђење, * и срца си заблуделих обратио ка разум[евању] * благовешћа Христова, славни апостоле; * и сада, просветли срца нас који кличемо: * Благословен (је) Бог отаца наших.

Као рај красни * показа се кивот свештених моштију твојих, * Цветовима различитим миомиришућ(и), * Луко апостоле славни, * онима који [с] вером прилазе и узвикују: * Благословен (је) Бог отаца наших.

Низложѣ мѣдровѣнїе беззаконное, гдѣи, * ѣ возношенїе гордое смири
 * безбожныхъ агаранъ хвалацихъ: * апла своего показавъ
 побѣдоносца силою твоею, * ѣакъ да любовїю поемъ: * блгвенъ бгъ отъецъ
 нашихъ. **Бгѣорченъ:**

Роплощенна родилъ єси намъ, пренепорочнаа, * слово єдиносѣчное
 ѡцъ ѣ дхъ, бгѣородительнице влчце: * єгоже молѣ єстѣи пощыа
 тѣ * ѡ всѣхъ бѣдъ ѣ скорбей ѡбстоящихъ ны * [ѣ] єнъ твоемъ
 зовущихъ: * блгвенъ єси гдѣи, вжє отъецъ нашихъ. **Катавасїа:**

Упалѣ стрдѣю смѣсвы главы пѣчный высокїй пламень, * ѣношы
 носѣщъ блгѣтнвыа, * оутншнвыи недободержимю мглъ ѣзъ грѣхѣ, *
 всю же ѡмывѣетъ росю дха.

Пѣснь ѣ. Ірмосъ:

Таинъ преслѣвндо бавѣлонскаа показѣ пѣць, * ѣсточнвшаа росъ: *
 ѣакъ стрдѣми ѣмѣше невестественный ѡгнь воспрїѣти іорданъ, * ѣ
 ѡбѣти плѣтїю крѣцаема зждѣтелеа: * єгоже блгвѣтъ людїе, * ѣ
 превозносѣтъ во всѣ вѣки.

Уложѣ стрѣхъ вѣсь, ѣзбѣвитель прѣтечи рече, * мнѣ же повиннѣа, ѣакъ
 блгомъ, * мнѣ прнстѣпн, єе во єстествомъ бѣхъ, * моймъ повелѣнїемъ
 покорнѣа, * ѣ крѣтї ма сошѣдшаго: * єгоже блгвѣтъ людїе, * ѣ
 превозносѣтъ во всѣ вѣки.

Глголы ѣкоже оуслѣша крѣтитель влчнн, * єз трѣпетомъ длѣнь
 простирѣетъ: * ѡбѣче же рѣкою коснѣвѣа верхъ зждѣтелеа своего, *
 крѣцшемѣа вопїѣше: * ѡстї ма, ты во єси бгъ мой: * єгоже блгвѣтъ
 людїе, * ѣ превозносѣтъ во всѣ вѣки.

Трѣцы ѣвлѣнїе во іорданѣ бѣсть, * сѣмое во превѣтвенное єстество,
 ѡцъ возгласн: * єнъ крѣцаемый, єнъ возлюбленный мой: * дхъ же прїнде
 къ подобномъ, єгоже блгвѣтъ людїе, ѣ превозносѣтъ во всѣ вѣки.

Обори мудровање безаконо, Господе, * и узношење гордо смири * безбожних Агарјана који се хвале; * апостола свог показавши победоносцем силом Твојом, * тако да [с] љубављу певамо: * Благословен (је) Бог отаца наших. **Богородичан:**

Оваплоћену Реч си нам родила, Пренепорочна, * јед(и)носуштну Оцу и Духу, * Богородитељко Владичице; * Њега моли да спасе од свих бед̄а и невоља̄ које опкољавају, * нас који Те [о]певамо [и] Сину Твоме узвикујемо: * Благословен (је)си Господе, Боже отаца наших. **Катавасија:**

Високи пламен [из] пећи спали током змијске главе, * [а] Онај који [се над]носи над побожним младићима, * утиша неподносиву маглу греха, * и сву [је] оми росом Духа.

Песма 8. Ирмос:

На тајну парадоксалну указа Вавилонска пећ, * која изли росу; * јер Јордан требаше да у [своје] токове прими Невештаствени огањ, * и да обухвати Створитеља који се у телу крштава; * Кога народ благосиља, * и преузноси у све векове.

Одбаци сваки страх, рече Избавитељ Претечи, * и покори ми се као Благом, * приђи ми, јер ово природом поста[до]х, * мојим се заповестима покори * и крсти мене који сиђох, * Кога народ благосиља, * и преузноси у све векове.

Како чу речи Владикине, Крститељ, * с дрхтањем длан пружи; * и дотакнувши се руком главе Створитеља свога, * Ономе који се крштава завапи: * Освети ме, јер си Ти Бог мој, * Кога народ благосиља, * и преузноси у све векове.

Јављање Тројице би на Јордану, * јер саму надбожанствену природу Отац [пр]огласи: * Овај који се крштава Син је мој љубљени; * а Дух дође на [Њему] Подобног, * Кога народ благосиља, * и преузноси у све векове.

Ѧ-й. Ірмосъ:

Отроки бл҃гоу҃тнѣвыа [въ пѣци, * ржѣтвѣдѣ бѣгородичѣ сп҃сѣдѣ ѣтъ. * тогда оубѣ ѡбразѣмое, * нынѣ же дѣйствѣемое, * вселѣннѣю всю воздвижѣетъ пѣти тебѣ: * гдѣ пойте дѣла, * и превозносите ѣго во всѣхъ вѣки].

Недѣзи, лѣкѣ, ѡгѣнѣи и ѡбѣгѣетъ мнѣжество бѣсовское * тѣвоу҃хъ чѣдѣсѣ дарованнѣи, бл҃женне, * съ вѣрою къ тебѣ притекаюу҃мыи и поюу҃мыи: * бл҃говѣте всѣхъ дѣла гдѣа [гдѣа].

Свѣтолѣчный ѣакѣ молнїа въ свѣтѣхъ намы и зшѣлѣ ѣси,⁷² * полкѣи бѣсѣвскїа прогонѣа, апле, * и сѣрскїа землѣи концы просѣщѣа, * и всѣхъ лѣчѣа пѣти: * бл҃говѣте всѣхъ дѣла гдѣа [гдѣа].

Силою бж҃твенною оукрѣплѣемъ, мѣдре, * сопротивнѣвыа сїлы побѣждѣеши, апле: * и цр҃ковь хр҃тѣвѣ чѣдѣснѣо оумнѣеши,⁷³ * по достоаннїю тѣа славащѣю * и гдѣви поюу҃щѣю: * бл҃говѣте всѣхъ дѣла гдѣа [гдѣа].

Бѣорченъ:

Поносївши хр҃та на рѣкѣ, влѣще, * ѣакѣ прѣтолѣ ѡгнезраченъ, всенепорѣчнѣа: * молнѣ ѣго ѣакѣ зиждѣтелѣ своегѣ и гдѣа: * мнрѣ даровѣти намы * снѣ твоемѣ зовѣщѣмыи: * бл҃говѣте всѣхъ дѣла гдѣа [гдѣа].

Г-й. Ірмосъ:

Седмерицею [пѣць, халдѣйскїй мѣчѣтель, * бѣоу҃тнѣвыи неистовнѣи разжжѣ: * силою же лѣчшею, спсѣны сїа видѣвѣа, * творцѣ и и зѣавѣтелю вопїаше: * Отроцы бл҃говѣте, * сцѣеннїцы воспѣйте, * людѣе превозносите во всѣхъ вѣки].

Икъ чѣша сладкопїйна⁷⁴ * бж҃твеннагѣ дѣа медотѣчнѣи стрѣлѣи исполнѣема: * намы днѣсь гѣвнѣа бж҃твеннѣа тѣоѣ мѣци, * таїнннѣе гдѣнь всензраднѣй, поюу҃мыи: * бл҃говѣте [всѣхъ дѣла гдѣа гдѣа].

[Иже] превж҃твеннѣа тѣоѣ подѣвннѣи почитѣемъ, * всензрадне лѣкѣ апле, * и у҃тнѣа бл҃говѣстїа съ вѣрою воспрїемлемъ, * и славное тѣвоу҃хъ мѣщѣи пренесѣнїе воспѣвѣемъ, поюу҃це: * бл҃говѣте всѣхъ дѣла [гдѣа гдѣа].

⁷²* моја измена, а у изворнику: и зѣидѣ.

⁷³* моја измена, а у изворнику: оумнѣа ѣси.

⁷⁴* моја измена, а у изворнику: сладкопнѣвѣтельнаа.

Други. Ирмос:

Младиће побожне [у пећи, * Пород Богородичин спасао је; * тада само [пра]образно, * а сада делатно, * васељену сву подиже да Те(бе) [о]пева; * Господа појте дела, * и преузносите Га у све векове].

Бол(ест)и се, Луко, одгоне * и бежи мноштво демонско, * даривањима чуд(ес)а твојих, блажени, * онима који т(еб)и [с] вером притичу и певају: * Благосиљајте сва дела Господња [Господа].

Гветлозаран као муња на светлост си (нам) изишао, * пукове демонске прогонећ(и), апостоле, * (и) крајеве Србске земље просветљујућ(и), и све учећ(и) да певају: * Благосиљајте сва дела Господња [Господа].

Гилом божанственом укрепљен, мудри, * противничке силе побеђујеш, апостоле; * и чуд(ес)но обасјаваш Цркву Христову, * која те по достојности слави * и Господу пева: * Благосиљајте сва дела Господња [Господа].

Богородичан:

Поневши Христа на рукама, Владичице, * као престо огњезрачни, Свенепорочна; * моли Њега као Створитеља Свог и Господа: * да мир дарује нама * који Сину Твом узвикујемо: * Благосиљајте сва дела Господња [Господа].

Трећи. Ирмос:

Седмоструко распали пећ побожним [младићима] * безумни Халдејски мучитељ; * али, видевши их већом силом спасене, * Творцу и Избавитељу клицаше: * Младићи благосиљајте, * свештеници (п)опевајте, * народе преузноси [Га] у све векове.

Као чаша која се слатко пије, * медоточним токовима Божанственог Духа испуњена; * данас се јавише божанствене твоје мошти, * тајниче Господњи свеизврсни, * нама који певамо: * Благосиљајте [сва дела Господња Господа].

(**М**и) твоје пребожанствене подвиге поштујемо, * свеизврсни Луко апостоле, * и часнѣ благовестї [с] вером примамо, * и славни пренос твојих моштију опевамо, певајућ(и): * Благосиљајте сва дела [Господња Господа].

ТЕБЕ ХОДАТАА И МЛТВЕННИКА КО ВЛЦѢ ПРЕДЛАГАЕМЪ, * ѿ! ВСЕБЛЖЕННЕ
 АПЛЕ, * СЪ ВѢРОЮ МОЛАЩЕСА, СЛАВНЕ: * СПСТН * ХРТОЛЮБИВОЕ
 БОИИСТВО НАШЕ⁷⁵ И ГРАДЪ СЕЙ * И ВСА ЛЮДИ, ПОЮЩИА: * БЛГВИТЕ ВСА ДѢЛА
 [ГДНА ГДА]. **ПѢСЕНЪ:**

ТВОИМИ МЛТВАМИ, ѿ! ВСЕПѢТАА БГОМТИ, * *БЛГОЧТИВАГЪ РОДА
 НАШЕГЪ ДЕРЖАВЪ⁷⁶ ОУТВЕРДИ: * И МЛТВИНѢ ПОКРЫИ И СОХРАНИ * ИЖЕ
 ТЛ НЕПРЕСТАИИВЪ ВЕЛИЧАЮЩИХЪ, * И СЪ ТВОЕМЪ ЗОВЩИХЪ: * БЛГВИТЕ ВСА
 ДѢЛА [ГДНА ГДА]. **КАТАВАСІА:**

СВОБОДНА ОУБЪ ТВАРЬ ПОЗНАВАЕТСА, * И СЫНОВЕ СВѢТА ПРЕЖДЕ
 ѿМРАЧЕННИИ: * ЕДИНЪ СТЕНЕТЪ ТЪМЫ ПРЕСТАТЕЛЬ. * НЫНѢ ДА БЛГВИТЪ
 ОУСЕРДНЪ ВИНОВАГО, * ПРЕЖДЕ ѾКААИНОЕ ІАЗЫКОВЪ ВСЕНАСЛѢДИЕ.

ПѢСЕНЪ ѿ. Ірмосъ:

НЕДОУМѢЕТЪ ВЕАКЪ АЗЫКЪ БЛГОХВАЛИТИ ПО ДОСТОАНИЮ, * ИЗУМѢВАЕТЪ
 ЖЕ ОУМЪ И ПРЕМИРНЫЙ ПѢТИ ТЛ, ВЦЕ. * ѾБАЧЕ, БЛГАА СЪЩИ, ВѢРЪ ПРИИМИ, *
 ИБО ЛЮБОВЬ ВѢСИ ВЖТВЕННЮ НАШЪ: * ТЫ БО ХРТИАНЪ СЕИ ПРЕСТАТЕЛЬНИЦА,
 * ТЛ ВЕЛИЧАЕМЪ.

АБДЕ, ПРИИДИ ДХОМЪ КЪ ПРОСВЕЩЕННЫМЪ, * НЫНѢ * ПРИСТУПИТЕ, ПОИ, КЪ
 БГЪ ВѢРОЮ, ГЛГОЛА: * ПРОСВЕЧТИТЕСА, СЕЙ НИЦИИ ВОЗВА АДАМЪ ВЪ ПАДЕНИИ: *
 ИБО ТОГО ОУСЛЫША ГДЪ, * ПРИШЕДЪ СТРАДАМИ ІОРДАНСКИМИ, * ТЛѢННАГО ЖЕ
 ѿВНОВИ.

ИСАА, ИЗМЫИТЕСА И ѿЧИСТИТЕСА, ГЛГОЛЕТЪ, * ЛВКАВСТВІА ПРЕДЪ ГДЕМЪ
 ѿСТАВИТЕ, * ЖАЖДУЩИИ НА ВОДЪ ЖИВЪ ИДИТЕ: * КРОПИТЪ БО ВОДОЮ, *
 ѿВНОВАЛА ХРТОСЪ ПРИСТУПАЮЩИА КЪ НЕМЪ ВѢРОЮ, * И КЪ ЖИВОТЪ
 НЕСТАРѢМОМЪ КРЦИАЕТЪ ДХОМЪ.

СОБЛЮДАЕМСА БЛГТИЮ, ВѢРНИИ, И ПЕЧАТИЮ: * ІАКЪ БО ГДВИТЕЛА, ВѢЖАША
 ПРАГА СЪВРСИ ДРЕВЛЕ ѿКРОВАВЛЕНА: * ТАКЪ И НАМЪ ИСХОДНОЕ ВЖТВЕННОЕ СІЕ, *
 ПАКНВИТИА БАНА ВДЕТЪ, * ѿСЮДЪ И ТРЦЫ ОУЗРИМЪ СВѢТЪ НЕЗАХОДИМЫИ.

⁷⁵* моја измена, а у изворнику: ХРТОЛЮБИВЫА ДЕСПОТЫ НАША.

⁷⁶* моја измена, а у изворнику: БЛГОЧТИВЫХЪ ДЕСПОТЪ НАШИХЪ СКИПТРЫ.

Тебе [као] посредника и молитвеника пред Владиком
предлажемо, * о! свеблажени апостоле, * [с] вером се
молећ(и), славни: * (да) спаси христољубиву војску нашу и град овај
* и сав народ, који пева(ју): * Богосиљајте сва дела [Господња
Господа]. **Богородичан:**

Твојим молитвама, о! свеопевана Богомати, * државу
благочестивог народа нашег утврди; * и милостив(н)о
заштити и сачувај * оне који Те непрестано величају, * и Сину Твоме
узвикују: * Богосиљајте сва дела [Господња Господа]. **Катавасија:**

Твар се, дакле, [пре]познаје [као] слободна, * и некада [и]омраченї
[као] синови светлости; * једино стење предстојатељ таме. * Да
благосиља сада усрдно Узро(чни)ка * сво прекукавно наслеђе
незнабожаца.

Песма 9. Ирмос:

У недоумици је сваки језик [како] да [Те] добро [по]хвали по
достојности, * и нема ум[ећ]а ни ум надземни да Те [о]пева,
Богородице. * Но, будући Блага, веру прими, * јер [Ти] знаш љубав
нашу божанствену; * и Ти си Заступница хришћана, * Тебе
величамо.

Давиде, дођи у духу (к) просветљенима, * [и за]певај Богу [с]
вером, говорећ(и): * Приступите сада [и] просветлите се, * завапи
овај ништ[авн]и Адам у палости [својој]; * и услиши га Господ,⁷⁷ *
који дође [у] токовима Јорданским, * и [њега] (про)палог обнови.

Исаија говори: *Омијте се и очистите, * лукавства пред Господом
[се] оставите,⁷⁸ * жедни на воду живу идите; * јер Христос кропи
водом, * обнављајућ(и) оне који Му [с] вером прилазе, * и за живот
[их] нестариви крштава Духом.

Благодаћу и печатом [Духа] чува(ј)мо се, верни, * јер као што
[по]губитељ бегаше у давнини од окрвављеног прага Јевреја; * тако ће
и нама ова купка поновног рођења * бити божанствени Исход, * у
коме ћемо видети незалазну светлост Тројице.

⁷⁷* ср. Пс. 33,6-7.

⁷⁸* ср. Иса. 1,16.

Ѧ-й. Ірмосъ:

Кáмень нерѣкоуѣчный [* ѿ нерѣкоуѣмыа горы, тебѣ дѣо, * краудгольный ѿрѣчѣса, хрѣтосъ, * совокѣпѣвый разстоѣцааа ѣстѣствѣ. * тѣмъ, веселáцесѣ, * тѣ вѣѣ, велнчáемъ].

Нынѣ неизреченною славою свѣтѣ невечернемѣ сподобльсѣ, * нѣдѣже неизгáглоанное веселѣе нѣ радостѣ непрестáющаа, * нѣ прáздникъ веселáщихсѣ въ цркви пѣрвенѣцъ: * непрестáннѣ ѿ насъ молáса, * лѣкò, гдѣнь áплѣ.

Оукрашенъ разѣмною добротою блгочтѣа, * нѣ цркимъ оубаженѣемъ ѿбложѣнъ, бгѣмѣдрѣ, * нѣ богáтымъ свѣтолѣтѣемъ просвѣщáемъ прѣестѣствѣннагѣ свѣта: * не престáй ѿ насъ молáса, * лѣкò, гдѣнь áплѣ.

Доброты разѣмныа прѣáвъ⁷⁹ оубоверѣе, * нѣ црѣтѣа блголѣпнѣ вѣѣнцѣмъ оукрашѣвсѣ⁸⁰ * деснѣцею вседержѣтелѣ, * свѣтѣиши со áгглы прѣтòлѣ предстоѣ влѣки хрѣтá: * не престáй ѿ насъ молáса, * лѣкò, гдѣнь áплѣ.

Бгѣорченъ:

Ѿдеснѣю прѣтòла предстоѣиши сѣа твоегѣ, влѣце, * ѿдѣана нѣ предкрасѣна прѣрòчески: * кѣ немѣже дерзновѣе ѣакѣ мѣти нѣмѣщи, * молнѣ нѣзбáвнчнѣса нáмъ настòащихъ вѣдъ нѣ скорбѣй, * тѣ бо ѣснѣ нáша надѣжда нѣ оубовáнѣе.

Г-й. Ірмосъ:

Оужасѣса ѿ сѣмъ [нѣо, * нѣ землѣ оуднѣшасѣ концѣ: * ѣакѣ бгѣз ѣавѣса члѣѣкѣмъ плòтскн, * нѣ чрѣво тѣоѣ вѣстѣ прострáннѣйше нѣсѣ. * тѣмъ тѣ вѣѣ, * áггловъ нѣ члѣѣкѣз чнѣночáлѣа велнчáютъ].

Достѣгъ истòчника неизречѣнна[го] * трнѣлнѣчнагѣ бгѣовлѣнѣа, сѣѣши чѣтѣйше, * нѣ наслаждáешнѣса ѣснѣ ѿбоженѣа пáче оумнагѣ, * со áгглы лнѣкѣа всѣгдá, прѣвлѣженнѣ: * не престáй ѿ насъ молáса, * лѣкò, гдѣнь áплѣ.

⁷⁹* можа измена, а у изворнику: прѣáвѣ.

⁸⁰* можа измена, а у изворнику: оукрашѣвсѣ.

Други. Ирмос:

Камен руком несечени [* [a] крајеугаони, Христос, * од несечиве горе, Тебе Дјево, се одсече, * саставивши удаљене природе. * Зато, веселећ(и) се, * Тебе Богородице, величамо].

Г^ада се [са] неизрецивом славом удостојивши Светлости невечерње, * [тамо] где је неисказиво весеље и радост која не престаје, * и празник оних који се веселе у цркви првенаца;⁸¹ * непрестано се моли за нас, * Луко, Господњи апостоле.

У^крашен разумном лепотом побожности, * и царским везом обложен, богомудри, * и богатим (из)сијањем натприродне светлости просветљен; * не престај да се молиш за нас, * Луко, Господњи апостоле.

Л^епоте разумне примивши украс, * и венцем се Царства благолепно украсивши * из деснице Сведржитеља, * светлиш са анђелима стојећ(и) пред престолом Владике Христа; * не престај да се молиш за нас, * Луко, Господњи апостоле. **Богородичан:**

З^десна престолу Сина Твог стојиш, Владичице, * одевена и преукрашена пророч(анс)ки;⁸² * као Мајка пред Њим смелост имајућ(и), * моли да се избавимо [од] настојећих бедā и невоља, * јер си Ти наша нада и (по)уздање.

Трећи. Ирмос:

Запањи се од овог [небо, * и крајеви се земље задивише; * јер се Бог људима јави у телу, * и утроба Твоја поста[де] пространија од небеса. * Зато, Тебе [као] Богородицу, * началници анђелских и људских чинова величају].

Д^остигавши извор неизрециви * тросунчаног Богојављења, сијаш најчистије, * и наслађујеш се сјајно обожењем надумним, * с анђелима свагда ликујућ(и), преблажени; * не престај да се молиш за нас, * Луко, Господњи апостоле.

⁸¹* ср. Јевр. 12,23.

⁸²* ср. Пс. 44,10 и 14.

Духи лѣкавствѣа ѿгониши словомъ, бѣженне, * и не дѣги и стрѣсти
 и ѿцѣлѣши, славне, * ѿ бѣа тебѣ данною блѣтїю, мѣдре, * ѣмѣже
 нынѣ предстоиши со агглы ликуа: * не престай ѿ насъ молѣа, * лѣко,
 гдѣнь апле.

Двѣри небесныа тебѣ ѿверзѣшася, * и вышнїа ѡвѣтели
 вопрїѣша тѣ: * и предсталъ єси радѣа хрѣтѣ живодѣвцѣ, * со
 агглы єѣнїа тогѣ наслаждѣа:^{*83} * не престай ѿ насъ молѣа, * лѣко,
 гдѣнь апле.

Бѣорѣченъ:

Бдина въ женѣхъ раждѣеши, всенепорѣчнаа, * и скѣшенїа мѣжека не
 познавши, * єдинаго ѿ трѣцы, * хрѣта бѣа нашего: * єгоже
 непрестѣннѣ моли * и зѣвѣти насъ настоѣщихъ бѣдъ и скорбѣй. **Катавѣїа:**

Ѡ! пѣче оумѣ рѣтѣа твоегѣ чѣдѣа, * невѣсто всечѣла, * мѣти
 блѣвеннаа: * єюже полѣчише всесовершенное єпѣенїе, * достѣннѣ хѣлѣмъ,
 ѣакѣ блѣгодѣла, * дѣръ носѣще пѣснь блѣгодаренїа.

Свѣтїленъ.

Пѣ: Посѣтилъ ны:

Ивѣа єпѣа, блѣтъ и истина во стрѣлахъ іорданскѣхъ, * и сѣщѣа во
 итьмѣ и сѣни спѣщѣа просвѣтилъ єсть: * и бо прїнде и ѣвѣа
 свѣтѣ непрїстѣпный.

Слава:

И сѣгѣ.

Пѣ: Нѣо свѣздами:

Икоже лѣна свѣтовїднаа, * мѣслѣннагѣ єнѣа, хрѣта, * богѣтнѣ
 зарѣ прїемъ, * лѣко всехѣлѣне апле, * ѡблѣсталъ єси мѣрскїа
 концѣ: * и нынѣ, просвѣти и насъ прїшествѣемъ чѣтнѣхъ тѣи мощѣй, * и
 сыны днѣ содѣлай.

И нынѣ, бѣорѣченъ:

^{83*} моја измена, а у изворнику: наслаждѣешиа.

Духове лукавства одгониш речју, блажени, * и бол(ест)и и
Астрасти исцељујеш, славни, * од Бога т(еб)и даном благодаћу,
 мудри, * пред Којим сада стојиш с анђелима ликујућ(и); * не престај
 да се молиш за нас, * Луко, Господњи апостоле.

Двери небеске т(еб)и се отворише, * и вишње обитељи те
Апримише; * и стао си радујућ(и) се пред Христа Животодавца, *
 с анђелима се светлости Његове наслађујућ(и); * не престај да се
 молиш за нас, * Луко, Господњи апостоле. **Богородичан:**

Искушења мушког не познавши, * једина међу женама рађаш,
ИСвенепорочна, * једног од Тројице, * Христа Бога нашег; *
 Њега непрестано моли * да нас избави [од] настојећих бед̄а и невоља̄.

Катавасија:

О! изнад [раз]ума [је] чудо Твог Порода, * Невесто свечиста, *
 Мајко благословена; * Тобом примивши свесавршеноно спасење, *
 [Њега] достојно хвалимо као Добротвора, * [на] дар носећ(и) песму
 благодарења.

Светилан Празника.

Подобан: Посетио нас је ...

Јави се Спас[итељ], благодат и истина у токовима Јорданским, *
И оне у тами и сен[ц]и поспале просветли; * јер дође и јави се
 Светлост неприступна. **Слава ...**

И светог.

Подобан: Небо звездама ...

Као месец светловидни, * зрак мисаоног Сунца, Христа, * богато
Примивши, * Луко свехвални апостоле, * обасјао си крајеве
 света; * и сада, просветли и нас доласком часних ти моштију, * и
 синовима дана учини.

И сада ... **Богородичан:**

Иже ѿбразъ твоегѡ зрака, * пречѣта [вѣчце]*⁸⁴ дѣо, *
 невественнымъ шрами прѣжде начертáвыи * живописательнымъ
 хѣдожествомъ, лѣкà премѣдрый: * нынѣ невественнѣ сего зрѣтъ
 радѡса. * съ нимже, непрестáнно молѣ сѣа своегѡ и бѣа нáшего: *
 сохрани ти * держáвѣ [нáшѣ]*⁸⁵ ѿ всáкихъ бѣдъ и скорбѣй, * да тѣ
 непрестáнно величáемъ.

На хвалитѣхъ: стѣхѣры, на ѿ:

Прáздника г, гласъ а, самогласны [Гѣрмана патрїарха]:

Свѣтъ ѿ свѣта * возиà мирѡи, хрѣтѡсъ, * спѣсъ нáшъ, * гáвлѣйсá
 бѣзъ: * семѣ, людѣе, поклонѣмсá.

Вáкъ тѣ, хрѣтѣ, рабѣ * вѣкѣ достѡнно почтѣмъ; * гáкъ въ водахъ
 всѣхъ нáсъ ѡбновѣлъ еси.

Ты во іорданѣ крѣщсá, спѣсъ нáшъ, * воды ѡсѣтилъ еси: * длáнию
 рабà рѣкополагáемый, * и стрáсти мѣра ищѣлáи. * вѣлѣе тáинство
 гáвлѣнїа твоегѡ, члѣвколюбче: * гдѣи, слава тебѣ.

И стѣгѡ г, гласъ тѡнже.

По: Нѣныхъ чинѡвъ:

Сцѣннаá рáка моцѣй твоихъ * цѣлѣбныá стрѣи источáетъ * вѣрнѡ
 приходáщымъ къ ней, апѣле: * и недѣгъ и скорбѣй и забавлáетъ,
 мѣдре: * и всѣхъ ѡсцѣлáетъ дѡшы и тѣлесá, * иже бжѣтвеннѡ тѣ пáмáть
 прáзднѣющихъ вѣрою.

Сѣющи * чѣдѣсъ ищѣлѣнїи*⁸⁶ блáгтѣю, * сцѣннаá рáка моцѣй твоихъ,
 слáвне апѣле, * *вѣсѡвекѡ ѿгонáетъ*⁸⁷ тѣмѣ, * и дѡшы
 просвѣщáетъ*⁸⁸ вѣрныхъ, * иже бжѣтвеннѡ тѣ пáмáть прáзднѣющихъ
 любѡвїю.

⁸⁴* у изворнику дописано ситнијим словима изнад и између речи пречѣта и дѣо.

⁸⁵* моја измена, а у изворнику: держáвныá [нáшá].

⁸⁶* моја измена, а у изворнику: чѣдѣсѣ ищѣлѣньми.

⁸⁷* моја измена, а у изворнику: и ... ѿгонáющи.

⁸⁸* моја измена, а у изворнику: просвѣщáющи.

Онај који је образ Твог лика, * пречиста [Владичице] Дјево, * вештаственим бојама некад ослика(ва)о * живописачком вештином, Лука премудри; * сада (ње)га невештаствено гледа радујућ(и) се. * Са њим, непрестано моли Сина Свог и Бога нашег: * да сачува државу [нашу] од свак[акв]их бедā и невољā, * да Те непрестано величамо.

На Хвалите ... стихире, на 6:

Празника 3, глас 1, самогласне [патријарха Германа]:

Светлост од светлости * засија свету, Христос, * Спас[итељ] наш, * јављени Бог; * Њему се, [о!]народе, поклонимо.

Како да Те Христе, [ми] слуге, * [као] Владара, достојно поштујемо?, * кад си у водама све нас обновио.

Крштавајућ(и) се у Јордану, Спас[ит]е[љу] наш, * Ти си воде осветио; * и када је слуга на Тебе руку положио, * [Ти] си страсти света исцелио. * Велика је тајна Твога јављања, Човекољубче; * Господе, слава Т(еб)и.

И светог 3, глас исти.

Подобан: Небеских чиновна ...

Свештени кивот моштију твојих * целебне токове излива * онима који му верно прилазе, апостоле; * и избавља од бол(ест)и и невољē, мудри; * и освећује душе и тела свих, * који ти божанствени спомен празнују [с] вером.

Сијајућ(и) благодаћу чуд(ес)а исцелења, * свештени кивот моштију твојих, славни апостоле; * демонску таму одгони * и просветљује душе верних, * који ти божанствени спомен празнују [с] љубављу.

Веселитца нынѣ хрѣтова црковь, * сщєннѣю ракъ моцѣй твоихъ
 нѣмѣши, апле: * юже сохрани всегда непоколебимѣ * и *державѣ
 [нашѣ]^{*89} оукрѣпѣнѣ, * иже авль бѣдѣ и напастей, * ѣкѣ да бжтвеннѣю ти
 памать празнѣемъ^{*90} всегда. **ГЛАВА, ГЛАСЪ 5:**

Праздникъ радостенъ возеѣа намъ днесь, * всечтнѣа памать
 премудраго апла, * всехвальнаго лѣки, ѣвѣлѣта хрѣтова: * чѣмже,
 срадѣмса ликостѣвѣюще въ пѣснѣхъ и пѣнѣихъ, * свѣтоносный дѣнь
 совершающе * и томѣ взывающе: * радѣмса, ѣкѣ самовидецъ хрѣтѣ
 бѣлѣ, * и ѣ негѣ блгѣ дхѣвнѣю прѣлѣ ѣнѣ. * радѣмса, ѣкѣ тогѣ
 образъ прѣчтѣый и мѣре ѣгѣ начертати сподобилса ѣнѣ.^{*91} * радѣмса,
 ѣвѣлю бжтвенномѣ списателю и проповѣдникѣ. * радѣмса, апльскимъ
 дѣанѣмъ назнаменателю и возвѣстѣителю. * радѣмса, ѣкѣ трѣцѣ стѣнѣ
 предстоѣши * и съ лѣки ѣгѣльскимъ веселѣмса. * и насъ поминѣи
 непрестанно * съ любовѣю поклонѣющихъ рацѣ сщєннѣхъ моцѣй твоихъ,
 * [и] молѣ всегда стѣнѣа дѣшамъ нашимъ. **И нынѣ, гласъ 6 [Анатолѣа]:**

Днесь хрѣтѣсъ на ѣорданѣ прѣидѣ крѣтитсѣа, * днесь ѣвѣннѣ касѣтсѣа
 аврѣхѣ блчнѣю: * сѣлы невѣсныа оужасѣшасѣа, * прѣславное видѣще
 чѣннѣство, * морѣ видѣ, и повѣжѣ, * ѣорданѣ видѣвѣ, возвратѣсѣа. * мѣ
 же, просвѣщсѣа, вопѣемъ: * слава ѣвѣвшемѣа бгѣ, * и на землѣ
 видѣнномѣ, * и просвѣтѣвшемѣа мѣрѣ.

Тѣже: Гласѣсѣе великое, и ѣпѣсѣа.

НА ЛѢТУРГѢИ.

Блжѣнна ѣ канѣна праздника, пѣснѣ ѣ, гласъ 6:

Во црѣтѣи твоѣмъ помѣни насъ, гдѣи, ѣгда прѣидѣши во црѣтѣи твоѣмъ.

Стѣхъ: Блжѣни нѣцѣи дхѣомъ, ѣкѣ чѣхъ ѣсѣтъ црѣтѣо нѣное. [Ѣрмосъ:]

^{89*} моѣа измена, а у изворнику: державныхъ [нашихъ].

^{90*} моѣа измена, а у изворнику: иже бжтвеннѣю ти памать празнѣющихъ.

^{91*} моѣа измена, а у изворнику: сподобилса.

Ресели се сада Христова Црква, * свештени кивот моштију твојих имајућ(и), апостоле; * сачувај је свагда непоколебиво, * и државу [нашу] укрепи * и избави [од] бедā и напастī, * да ти божанствени спомен празнујемо свагда. **Слава ... глас 6:***⁹²

Празник радостан засија нам данас, * свечасни спомен премудрог апостола, * свехвалног Луке, јеванђелисте Христовог; * стога, заједно се радујмо ликујућ(и) у песмама и певањима, * светлоносни дан савршавајућ(и) * и њему узвикујућ(и): * Радуј се, јер си очевидац Христов био, * и од Њега (си) благодат духовну примио. * Радуј се, јер си се удостојио да осликаш Његов образ пречисти и Мајке Његове. * Радуј се, Јеванђеља божанственог пишче и проповедниче. * Радуј се, Апостолских дела (об)јавитељу и известитељу. * Радуј се, јер пред Светом Тројицом стојиш * и са зборовима анђелским се веселиш. * (С)помињи непрестано и нас * који се [с] љубављу (по)клањамо кивоту свештених моштију твојих, * [и] моли свагда да се спасу душе наше. **И сада... глас 2 [Анатолија]:**

Данас Христос на Јордан дође да се крсти, * данас се Јован дотиче главе Владикине; * силе небеске се уплашише * видевши преславну тајну, * море виде и побеже, * Јордан видевши (по)врати се; * а ми, просветливши се, кличемо: * Слава Богу који се јавио * и на земљи виђен био, * и свет просветлио.

Потом: Велико славословље, и отпуст.

НА ЛИТУРГИЈИ.

Блажена:*⁹³ од канона Празника, Песма 8, глас 2:

У царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у царство Твоје.^{*94}

Стих: Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.^{*95} **[Ирмос:]**

^{92*} глас дат према сличном Славнику из Службе св. ап. Петру и Павлу у савременим издањима, а у изворнику је дат 3-ћи глас (уз могућност погрешног читавања због нечиткости текста).

^{93*} Мт. 5,3-12.

^{94*} Мт. 5,3.

^{95*} Мт. 5,3.

Такоже преслѣвѣнѣю вавѣлѣоникамъ показѣ печь, * источивша рѣсѣ: *
 ꙗкоже стрѣлами имѣше неведѣственный ѿгнь воспрїати іорданѣ, *
 и ѡбѣати плѣтїю крѣщаема зиждїтеля: * ѿгѣже бл҃гѣвѣтъ людіе, * и
 превозносаѣтъ во всѣхъ вѣки.

Стихъ: Бл҃жени плѣчѣщїи, ꙗкоже тїи оутѣшатица.

Ѡложїи стрѣлъ вѣсь, и збѣвитель прѣтечи рече, * мнѣ же повинїса,
 ꙗкоже бл҃гѣомѣ, * мнѣ прїстѣпїи, сїе во ѡстествомѣхъ быхѣ, * моимѣхъ
 повелѣнїемѣхъ покорїса, * и крѣтїи ма сошедшаго: * ѿгѣже бл҃гѣвѣтъ людіе,
 * и превозносаѣтъ во всѣхъ вѣки.

Стихъ: Бл҃жени крѣтцыи, ꙗкоже тїи наслѣдѣтъ зѣмлю.

Гл҃голы ꙗкоже оубѣлиша крѣтїтель вл҃чїи, * съ трѣпетомѣхъ дланѣхъ
 простїраѣтъ: * ѡбаче же рѣкою коснѣвѣса верхѣхъ зиждїтеля своего, *
 крѣщемѣса вопїаше: * ѡстїи ма, ты бо ѡсїи бѣхъ мой: * ѿгѣже бл҃гѣвѣтъ
 людіе, * и превозносаѣтъ во всѣхъ вѣки.

Стихъ: Бл҃жени ѡлчѣщїи и жаждѣщїи правды, ꙗкоже тїи насытатица.

Трѣцы ѡвлѣнїе во іорданѣхъ бысть, * сѣмое во превѣтвенное ѡстество,
 ѡцѣхъ возгласїи: * сїи крѣщаемыи, сїихъ возлюбленныи мой: * дѣхъ же
 прїиде къ подобномѣхъ, ѿгѣже бл҃гѣвѣтъ людіе, и превозносаѣтъ во всѣхъ вѣки.

И сѣгѣ, пѣснь ѿ: канѣнѣхъ ѿ-й, гласѣхъ ѿ:

Стихъ: Бл҃жени мл҃чїивїи, ꙗкоже тїи помїловани бѣдѣтъ. [Ірмосъ:]

Беелїтеца ѡ тебе цр҃ковь твоѣ, хр҃тѣ, зовѣщи: * ты моѣ
 крѣпость, гдїи, * и прїбѣжище и оутверженїе.

Стихъ: Бл҃жени чїстїи ср҃цемѣхъ, ꙗкоже тїи бѣга оубѣдѣтъ.

Икоже бѣотканною ѡдеждею и рїзою многосвѣтлою, * цр҃ковь
 ѡсервїса оубрашївша ракою твоєю, * мудре апѣле, взывѣтъ: *
 нѣсть сѣхъ, паче тебе, гдїи.

Стихъ: Бл҃жени мирѣтворцы, ꙗкоже тїи сынове бж҃їи нарекѣтъ.

На тајну парадоксалну указа Вавилонска пећ, * која изли росу; * Јер Јордан требаше да у [своје] токове прими Невештаствени огањ, * и да обухвати Створитеља који се у телу крштава; * Кога народ благосиља, * и преуноси у све векове.

Стих: Блажени који плачу, јер ће се утјешити.*⁹⁶

Одбаци сваки страх, рече Избавитељ Претечи, * и покори ми се као Благом, * приђи ми, јер ово природом поста[до]х, * мојим се заповестима покори * и крсти мене који сићох, * Кога народ благосиља, * и преуноси у све векове.

Стих: Блажени кротки, јер ће наслиједити земљу.*⁹⁷

Како чу речи Владикине, Крститељ, * с дрхтањем длан пружи; * Ки дотакнувши се руком главе Створитеља свога, * Ономе који се крштава завапи: * Освети ме, јер си Ти Бог мој, * Кога народ благосиља, * и преуноси у све векове.

Стих: Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.*⁹⁸

Јављање Тројице би на Јордану, * јер саму надбожанствену природу Отац [пр]огласи: * Овај који се крштава Син је мој љубљени; * а Дух дође на [Њему] Подобног, * Кога народ благосиља, * и преуноси у све векове.

И светог, Песма 3: Канон први, глас 4:

Стих: Блажени милостиви, јер ће бити помиловани.*⁹⁹ [Ирмос:]

Ресели се Тобом Црква Твоја, Христе, узвикујућ(и): * Ти си моја снага, Господе, * и прибежиште и утврђење.

Стих: Блажени чисти срцем, јер ће Бога видјети.*¹⁰⁰

Као боготканом одећом и ризом многосветлом, * Црква Србска украсивши се кивотом твојим, * мудри апостоле, узвикује: * Нема светијег од Тебе, Господе.

Стих: Блажени миротворци, јер ће се синови Божији назвати.*¹⁰¹

^{96*} Мт. 5,4.

^{97*} Мт. 5,5.

^{98*} Мт. 5,6.

^{99*} Мт. 5,7.

^{100*} Мт. 5,8.

^{101*} Мт. 5,9.

Икоже црѣкою дїадѹмою ѿ хламѹдою многосвѣтлою, * державнїи нынѣ
 ѿдѣавшесѧ * принесенїемъ моцїей твоѣхъ, * ѿплє, воспѣваютьъ: *
 нѣсть стѣ, паче тебє, гдїи.

Стїхъ: Блжєни ѿзгнани правды радїи, ѿкѡ тѣхъ єсть црѣво нѣное.

Ребогачно похваленїе ѿ оукрашенїе свѣтло, * ѿ забрало спїсательно,
 * градъ [нашъ]*¹⁰² стѣжавый рѣкъ твою, * ѿплє, взываютъ: * нѣсть
 стѣ, паче тебє, гдїи.

Канѡнъ б-ѿ, гласъ ѿ:

Стїхъ: Блжєни єстє, єгда поносаютъ вамъ, ѿ ѿзжендѣтъ, ѿ рекдѣтъ
 всѧкъ солъ глаголъ, на вы лжѣще менє радїи. **[Ирмосъ:]**

Ты єси оутвержденїе притекающихъ къ тебѣ, гдїи, * ты єси свѣтъ
 ѡмраченыхъ, * ѿ поетъ тѣ дѣхъ мой.

Стїхъ: Радѣшесѧ ѿ веселїтесѧ, ѿкѡ мзда вѣша многа на нѣсѣхъ.

Рѣки чдєсѣхъ источаѧ ѿ источника моцїей твоѣхъ, * лѣкѡ ѿплє
 славне, * тѣми нападеши преходящихъ ѿ вопїющихъ: * нѣсть стѣ,
 паче тебє, гдїи.

Гласъ:

Недѣги, оубѡ, лѣтыѧ, ѿ всѧкїѧ болѣзни, * ѿ дѣшъ вкѣпѣ же ѿ
 тѣлєсѣхъ ѿгониши, * притекающихъ къ рѣцѣ моцїей твоѣхъ, *
 мѣре оучинчє хрѣтовъ, ѿ взывающихъ: * нѣсть стѣ, паче тебє, гдїи.

И нынѣ, вѣорченъ:

Прїимї мольбы рѣвѣ твоѣхъ, * ѿ! всечтѣѧ дѣомѣи: * ѿ спїсї градъ
 сєй, влѣще, * ѿже тѣло ѿплово єѧ любовїю прїимї * ѿ єнѣ твоємѣ
 зовѣтъ: * нѣсть стѣ, паче тебє, гдїи.

^{102*} мој додатак, нема у изворнику.

Као царском дијадемом и плаштом многосветлим, * владари се сада оденувши * доношењем моштију твојих, * апостоле, (по)певају: * Нема светијег од Тебе, Господе.

Стих: Блажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.*¹⁰³

[**Као**] свебогату похвалу и украс светли, * и бедем спасоносни, * град [наш] стекавши кивот твој, * апостоле, узвикује: * Нема светијег од Тебе, Господе.

Канон други, глас 8:

Стих: Блажени сте када вас срамоте и прогоне и лажућ(и) говоре против вас свакојакe рђаве ријечи, због мене.*¹⁰⁴ **[Ирмос:]**

Ти (је)си утврђење оних који Т(еб)и притичу, Господе, * Ти (је)си светлост [и]омрачених, * и пева Те дух мој.

Стих: Радујте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима.*¹⁰⁵

Реке чуд(ес)а изливајућ(и) од изворâ моштију твојих, * Луко апостоле славни, * њима напајаш оне који прилазе и кличу: * Нема светијег од Тебе, Господе.

Слава ...

Болести, заиста, опаке, и свак[акв]е патње, * одгониш (заједно) од душâ и телâ * оних који притичу кивоту моштију твојих, * мудри учениче Христов, и узвикују: * Нема светијег од Тебе, Господе.

И сада ... Богородичан:

Прими молбе слугу твојих, * о! свечиста Дјево-Мати; * и спаси, Владичице, град овај, * који тело апостолово [с] љубављу прими * и Сину твоме узвикује: * Нема светијег од Тебе, Господе.

¹⁰³* Мт. 5,10.

¹⁰⁴* Мт. 5,11.

¹⁰⁵* Мт. 5,12.

Прокіменъ, гласъ ѧ:

Во всю зѣмлю ѡзвѣде вѣщанїе ѡхъ, * ѡ въ концы вселѣнныа гл҃голы ѡхъ.

Стїхъ: Нѣсѧ повѣдаютьъ славу бж҃ію, * творенїе же рѣкѣ ѡгвѣ возвѣщаетъ твердь.

Ѳпсалмъ къ колоцїамъ, чл҃сти ѿ зачл҃мъ ѡхъ ѡ сѣа [глава ѧ, ѡ-ѧ, ѧ ѡ ѡ].

Братїе, [аѡ] въ премудрости ходите ко внѣшнимъ, время ѡсвѣдѣте. [б] Слово ваше [да бываеетъ] всегда во бл҃гѣти, солю растворено, вѣдѣти, какъ подобаетъ вамъ единомѣ комѣждо ѡвѣщавати. [в] Гд҃е ѡ мнѣ, всѧ скажетъ вамъ тѣхѣхъ, возлюбленный братъ ѡ вѣренъ служитель ѡ соработникъ ѡ гд҃е, [г] ѡже послѣхъ къ вамъ на сѣ истое, да разумѣетъ гд҃е ѡ васъ ѡ оутѣшитъ срд҃ца вѣша, [д] со ѡнїсїмомъ, вѣрнымъ ѡ возлюбленнымъ братомъ нашимъ, ѡже сѣтъ ѡ васъ: всѧ вамъ скажетъ, гд҃е заѣ. [...] [е] Цѣлѣетъ въ лѣка врачъ возлюбленный, ѡ димасъ. [...] [ж] Цѣлованїе моею рѣкою павлею. Помнїйте моѡ оубо. Бл҃гѣти со [всѣмъ] вами. **Ѳминь.**

Ѳлїлїа, гласъ ѧ.

Стїхъ: Исповѣдаютьъ нѣсѧ чудеса твоѡ, гд҃и, [* ѡбо истинѣ твоѡ въ цр҃кви стѣхъ].

Стїхъ: Бг҃ъ прослаблемъ въ советѣ стѣхъ, [* велїи ѡ страшенъ сѣтъ надъ всѣмъ ѡкрестными ѡгвѣ].

[**Стїхъ:** Гд҃и бж҃е силъ, кто подобенъ тебѣ; * силенъ сѣи, гд҃и, ѡ истина твоѡ ѡкрестъ тебѣ.

Стїхъ: Твоѡ сѣтъ нѣсѧ, ѡ твоѡ сѣтъ землѣ: * вселѣннѣ ѡ ѡполненїе сѣтъ ты ѡновалъ сѣи.]*¹⁰⁶

^{106*} два додатна стиха читати уколико се кади за време певања Алїлуја, а не за време читања Апостола.

Прокимен, глас 4.*¹⁰⁷

По свој земљи прође глас њихов, * и до крајева васељене речи њихове.*¹⁰⁸

Стих: Небеса казују славу Божију, * а дело руку Његових објављује свод небески.*¹⁰⁹

Апостол Колошанима, делови из зач. 260 и 261 [гл. 4,5-9, 14 и 18].

Браћо, [4,5] мудро се владајте према онима који су изван, користећи време. [6] Ријеч ваша да бива свагда у благодати, сољу зачињена, да знате како треба свакоме одговорити. [7] За мене казаће вам све Тихик, љубљени брат и вјерни служитељ и сарадник у Господу, [8] којег послах к вама за то исто, да сазна како сте ви, и да утјеши срца ваша, [9] с Онисимом, вјерним и љубљеним братом, који је од вас. Они ће вам казати све како је овдје. [...] [14] Поздравља вас Лука, лекар љубљени, и Димас. [...] [18] Поздрав мојом руком, Павловом. Опомињите се мојих окова. Благодат са вама! **А**мин.

Алилуја, глас 1.

Стих: Исповедаће небеса чуд(ес)а Твоја, Господе, [* и истину Твоју у Цркви светих].*¹¹⁰

Стих: Бог се прославља у сабору светих, [* велик је и страшан над свима око Њега].*¹¹¹

Стих: Господе Боже над војскама, ко је подобан Теби? * Силан (је)си, Господе, и истина је Твоја око Тебе.*¹¹²

Стих: Твоја су небеса, и Твоја је земља; * васељену и [све] што је испуњава Ти си основао.]*¹¹³

^{107*} у савременој богослужбеној пракси овај прокимен се на Јутрењу пева на 4-ти глас, а на Литургији на 8-ми.

^{108*} Пс. 18,5а.

^{109*} Пс. 18,2.

^{110*} Пс. 88,6.

^{111*} Пс. 88,8.

^{112*} Пс. 88,9.

^{113*} Пс. 88,12.

Свето јеванђеље од Луке, зач. 51 [гл. 10,16-21].

Рече Господ Својим ученицима: [10,16] Ко вас слуша, мене слуша; и ко се вас одриче, мене се одриче; а ко се мене одриче, одриче се Онога који је мене послао. [17] Вратише се пак седамдесеторица са радошћу говорећи: Господе, и демони нам се покуравају у име Твоје. [18] А он им рече: Видјех сатану гдје паде са неба као муња. [19] Ево вам дајем власт да стајете на змије и скорпије и на сву силу вражију, и ништа вам неће наудити. [20] Али се томе не радујте што вам се духови покуравају, него се радујте што су имена ваша написана на небесима. [21] У тај час обрадова се духом Исус и рече: Хвалим те, Оче, Господе неба и земље, што си ово сакрио од мудрих и разборитих, а открио то безазленима. Да, Оче, јер је тако била воља твоја.

Причастен Празника:

Јави се благодат Божја спасоносна свим људима.*¹¹⁴

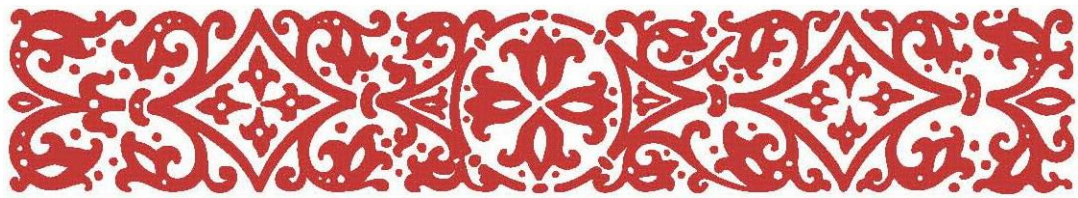
И светог:

По свој земљи прође глас њихов, * [и до крајева васељене речи њихове].*¹¹⁵

¹¹⁴* Тит. 2,11.

¹¹⁵* Пс. 18,5а.

ЧТНЫЙ ПАРÁВЛЕНХ [Ѧ-Н] СТÓМУ СЛАВНОМУ Н
ВСЕХВА́ЛЬНОМУ А́ПЛУ Н ЁГЛІСТУ ЛУЦѢ,
ПѢВА́ЕМЫЙ ВО ВСѢ ЛѢТО ВХ ПАТÓВХ.

Іерей: Бл҃гвѣнх бг҃х на́шх: всегда, ны́нѣ, н прѣснѡ, н во вѣки вѣкѡвх.

Людїе: А́минь.

Чтѣцх: Трисѣ́ое. Пресѣ́ла трѣце: н по: О́че на́шх:

Гд҃и, помнѣди. [Ѧ.]

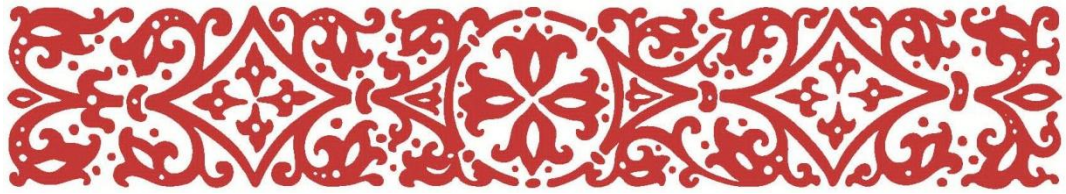
Сла́ва, н ны́нѣ: Прѣидѣте, поклонѣмх: [Трѣжды.]

[Ѧлло́мх рѣв:]

Гд҃и, оуслѣши мѣтвѣ моѹ, видши моленїе моѹ во истинѣ твоѣй, оуслѣши мѣ вх правдѣ твоѣй: [Ѧ] Н не види вх сѣдх сх рабѡмх твоїмх, ѣкѡ не ѡправдѣте предх тобѡю всѣкх живїй. [Г] Ёкѡ погна врагх дѣшѣ моѹ: смирих сѣть вх зѣмлю живѡтцх моїх: посадих мѣ сѣть вх тѣмныхх, ѣкѡ мѣртвыа вѣка. [А] Н оуны во мнѣ дѣхх моїх, во мнѣ сматѣса сѣце моѹ. [Ѧ] Поманихх дни дрѣвнїа, побѣхса во вѣсѣхх дѣлѣхх твоїхх, вх творѣнїихх рѣкѣ твоѣю побѣхса. [Ѧ] Воздѣхх кх тебѣ рѣцѣ моїх: дѣша моѣ ѣкѡ зѣмля безводнаа тебѣ. [Ѧ] Скѡрѡ оуслѣши мѣ, гд҃и, исчезѣ дѣхх моїх: не ѡврати лица твоегѡ ѡ мене, н оуподѡблюса низходѣщымх вх рѡвх. [Н] Слѣшанихх сотвори мнѣ заѣтра мѣтвѣ твоѹ, ѣкѡ на тѣ оуповѣхх: скажи мнѣ, гд҃и, пѣть, вѡньже поидѣ, ѣкѡ кх тебѣ взѣххх дѣшѣ моѹ. [А] Изми ма ѡ врагх моїхх, гд҃и, кх тебѣ привѣгѡхх. [Г] Надѣи ма твори ти вѡлю твоѹ, ѣкѡ ты сѣи бг҃х моїх: дѣхх твоїхх бл҃гїй настѣвѣтх мѣ на зѣмлю правѣ. [А] Имене твоегѡ ради, гд҃и, живїши мѣ правдою твоѣю: нзведѣши ѡ печали дѣшѣ моѹ: [Ѧ] Н мѣтвѣю твоѣю потребїши враги моѣ, н погубїши всѣ стѣжающыа дѣши моѣй: ѣкѡ азх рабх твоїхх сѣмь.

Сла́ва, н ны́нѣ:

А́ллилуїа, а́ллилуїа, а́ллилуїа: сла́ва тебѣ, бже. [Трѣжды.]

**ЧАСНИ ПАРАКЛИС [1.] СВЕТОМ ГЛАВНОМ
И СВЕХВАЛНОМ АПОСТОЛУ И ЈЕВАНЂЕЛИСТИ ЛУКИ,
КОЈИ СЕ ПЕВА ПЕТКОМ ТОКОМ ЦЕЛЕ ГОДИНЕ.*¹¹⁶**

Свештеник:

Благословен (је) Бог наш; свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец: Трисвето .. Пресвета Тројице ... и по: Оче наш ...

Господе, помилуј. [12 пута.]

Слава ... и сада ... Ходите, поклонимо се ... [Три пута.]

[Псалом 142:]

Господе, услиши молитву моју, (по)чуј мољење моје у истини Твојој; услиши ме у правди Твојој; ^[2] И не пођи на суд са ^[1] слугом Твојим, јер се нико жив неће оправдати пред Тобом. ^[3] Јер непријатељ (про)гони душу моју, спушта до земље живот мој; посађује ме у таму као помрле од *[памти]*века. ^[4] И клону у мени дух мој, у мени се смути срце моје. ^[5] Помињем дане старе, пребрајам сва дела Твоја, о творевинама руку Твојих размишљам. ^[6] Пружам (к) Теби руке своје; душа ти је моја као безводна земља. ^[7] (У)брзо ме услиши, Господе, *[да не]* исчез[н]е дух мој; не одврати лице Твоје од мене, да се не уподобим онима који силазе у гроб. ^[8] Учини да изјутра чујем милост Своју, јер се у Тебе уздам; покажи ми, Господе, пут којим (ћу) да идем, јер (к) Теби подижем душу своју. ^[9] Отргни ме од непријатеља мојих, Господе, *[јер]* (к) Теби прибегавам. ^[10] Научи ме да творим вољу Твоју, јер Ти си Бог мој; Дух Твој благи упутиће ме у земљу праву. ^[11] Имена ради Твога, Господе, оживећеш ме правдом Твојом; извешћеш из жлости душу моју. ^[12] И милошћу Твојом истребићеш непријатеље моје, и погубити све који досађују души мојој, јер ја (је)сам слуга Твој. **Слава ... и сада ...**

Алилуја, алилуја, алилуја; слава Т(еб)и Боже. [Три пута.]

^{116*} Параклис који се налази у Псалтиру са последовањем, Музеј СПЦ, књ. 50 и 34, лист 58 б. Није ми баш јасно зашто је одређено да се овај Параклис пева петком током године, а не четвртком који је дан посвећен светим апостолима.

БГЪ ГДЬ, Н ГВІСА НАМЪ: [ТРИЖДЫ, СО СТИХИ.]

ТРОПАРЬ, ГЛАСЪ Д:

ИКЪ КЪ БГОДАРОВАННОМЪ СОКРОВИЦУ, АПЛЕ, * КЪ РАЦѢ МОЩЕЙ ТВОИХЪ ПРИЛѢЖИУ ПРИТЕКАЕМЪ, ГРЕШНИИ: * [СО] СМІРЕНІЕМЪ ПРИПАДАЮЩЕ, * Н [СЪ] ПОКАНИЕМЪ ВОПИЮЩЕ ИЗЪ ГЛБЕННЫ ДУШЕВНЫА: * ПОМОЗИ НАМЪ, МЛТВАМИ СВОИМИ, СЛАВНЕ, * ІАКЪ ИЗГНЕБАЕМЪ Ѡ МНОЖЕСТВА ГРЕХѠВЪ, * ТЕБѢ БО ПРЕДСТАТЕЛА КО ВЛЦѢ ИМАМЫ.

СЛАВА, Н НЫНѢ, БГОРЧЕНЪ, ГЛАСЪ ТѢЙЖЕ:

НЕ ОУМОЛЧИМЪ НИКОЛІЖЕ, ВЦЕ, ВОПИЮЩЕ, * СИЛЫ ТВОѦ ГЛГОЛЮЩЕ, МЫ НЕДОСТОЙНИИ: * ІАЩЕ БО НЕ БЫ ТЫ ПРЕДСТОЛА МОЛЩИСА ЗА НЫ, * КТО БЫ НАСЪ ИЗБАВИЛЪ Ѡ ТОЛІКНУХЪ ВѢДЪ; * КТО ЛИ БЫ НЫ СОХРАНИЛЪ Н ДО НЫНѢ СВОБОДНЫ; * НЕ ѠСТУПАЕМЪ Ѡ ТЕБѢ, ВЛЦЕ, * СВОѦ РАБЫ ИЗБАВЛѦШИ ПРИСНУ * Н СПАСЕШИ Ѡ ВСѦКІА ВѢДЫ, ЕДИНА БЛГВЕННАА.

ТАЖЕ ПСАЛОМЪ Н-Н: ПОМИЛДИ МА, БЖЕ, ПО ВЕЛИЦѢИ МЛТИ ТВОЕЙ:

КАНОНЪ, ГЛАСЪ И.

ПѢСНЬ А. ІРМОСЪ:

ВОДУ ПРОШЕДУ ІАКЪ СШУ, * [Н ЕГУПЕТСКАГО СЛА ИЗВЕЖАВЪ, * ИИЛЬТАНИИ ВОПИАШЕ: * ИЗБАВИТЕЛЮ Н БГУ НАШЕМУ ПОИМУ].

[ПРИПѢВЪ: СТЪИЙ АПЛЕ Н ЕУЛИСТЕ ЛУКО, * МОЛИ БГА Ѡ НАСЪ.]

ПОМРАЧЕННЮ ДУШУ МОЮ СТРѢТНЫМИ ДѢАНЫМИ, * Н ПОТЕМНЕННОЕ СРЦЕ МОЕ ЛУКАВЫМИ ДѢЛЕСЫ: * ПРОСВЕТИ ГДЕНЬ АПЛЕ, * МЛТВАМИ ТВОИМИ, БЛЖЕННЕ.

КО ВРАЧЕСТВУ ТВОЕМУ, АПЛЕ, ПРИВѢГАЮ: * ИЩЕЛН БОЛѢЗНИ ДУШИ [МОЕА], МОЛЮСА: * Н СРЦА МОЕГО БЕЗЧИННАА ДВИЗАНІА ОУТОЛИ, * ІАКЪ ВРАЧЪ ВЖТВЕННЫЙ, БЛЖЕННЕ. СЛАВА:

[Е] ИКОРВЕХЪ Н ПЕЧАЛЕХЪ ДУШЕВНЫХЪ Н ТѢЛЕСНЫХЪ*¹¹⁷ * ОУТѢШАЮЩАГО НЕ ѠВРѢТѠХЪ: * СЕГО РАДИ ПРИВѢГАЮ КЪ РАЦѢ МОЩЕЙ ТВОИХЪ, АПЛЕ: * ПОМОЗИ МИ ВѢДЕТВДЮЩУ, * [НЕ] ПОГІВНУТИ РАВУ ТВОЕМУ. **И НЫНѢ, БГОРЧЕНЪ:**

^{117*} измењено према смислу, а у изворнику: Скорви и печали ... и.

Бог је Господ и јави се нама...

[Три пута, са стиховима.]

Тропар, глас 4:

Као богодарованој ризници, апостоле, * кивоту моштију твојих прилежно притичемо, [ми] грешни; * са смирењем припадајућ(и), * и с покајањем вапијућ(и) из дубине душ(евн)е: * Помози нам, молитвама својим, славни, * јер изгибосмо од мноштва грехова, * а тебе [као] заступника пред Владиком имамо.

Слава ...и сада ... Богородичан, глас исти:

Нећемо никако ућутати, Богородице, да вапи(је)мо, * и моћ Твоју да казујемо, ми недостојни; * јер ако Ти не би стајала молећ(и) се за нас, ко би нас избавио од толиких бедā?, * ко би нас сачувао (и) до сада слободне?, * нећемо одступити од Тебе, Владичице, * [јер] Своје слуге увек избављаш * и спасаваш од сваке беде, једина Благословена.

Затим Псалм 50-ти: Помилуј ме, Боже, по великој милости Твојој

...

Канон, глас 8.

Песма 1. Ирмос:

Прешав(ши) воду као суво, * [и египатско избегав(ши) зло, * Израилац клицаше: * Певајмо Избавитељу и Богу нашем].

[Припев: Свети апостале и јеванђелисто Луко, * моли Бога за нас.]

Душу моју помрачену страстним делима, * и срце моје потамњено злим чињењима; * просветли молитвама твојим, * апостоле Господњи, блажени.

Лекарству твоме, апостоле, прибегавам; * исцели бол(ест)и душе [моје], молим се; * и срца мога неприлична [по]дизања утоли, * као лекар божанствени, блажени. Слава ...

[у] невољама и мукама душевним и телесним * утешитеља не нађох; * због тога прибегавам кивоту моштију твојих, апостоле; * помози ми бедном, * да [не] пропадне слуга твој. И сада ... Богородичан:

Подя кровъ твоѣ, пречѣтаа, привѣгаю, * ѿ всѣхъ искѣшеній и скорбей избави мѧ: * и вѣчнаго мѣченїа исхити, * раба твоего Ѡкаѣннаго, принодѣо.

Пѣснь г. Ірмосъ:

Нѣнаго крѣга [верхотворче, гдѣи, * и цркви зиждителю, * твѣ мене оутверди въ любви твоѣи, * желаній краю, вѣрныхъ оутвержденіе, * ѣдине члѣвоколѣбче].

Житїа моего тма помрачатъ душъ мою, * и нощь дѣлъ моихъ потемнѣваетъ срце моє: * и недомѣнїемъ многимъ содержимъ ѣсмь, гдѣнь апле: * но, разженнїи сїе свѣтомъ млтвъ твоихъ, блженне.

Слыми дѣлы и помышленьми неподобными * день и нощь содержимъ ѣсмь, Ѡкаѣнный, * и вѣдствую погнѣнѣти душю же и тѣломъ: * но, помози ми, гдѣнь апле славне. **Глава:**

Ѡверзи срца моего двѣри къ покаѣнїю, апле, * и прїими припадающа къ рацѣ мощей твоихъ * и топлѣ просѣца твоеа помощи, * [и] согрѣшенїемъ прощенїе испоси, блженне. **И нынѣ, вѣорченъ:**

Мысленнымъ смїемъ оугрызѣна мѧ * и гдомъ горцѣ оуазвлѣна, * и оумрѣти нынѣ вѣдствующа: * исцѣли, молимеа, вѣе преблгга.

Катавасїа, гласъ б:

Покрый ѿ вѣдъ и скорбей, апле стѣи, * молѣщиха [къ] рацѣ мощей твоихъ: * тебе бо предстаѣтелъ ко гдѣи мамы.

Таже [дїаконъ или сщєнникъ] дїаконства пѣрваа, ѣмѣже поѣши Параклеса: или градъ или * народъ [властѣмъ, вонствѣ или державѣ],*¹¹⁸ или иномъ комѣ.

Помилѣи насъ бже, по величїи млти твоѣи, молимитса, оуслыши и помилѣи. **Людїе: Гдѣи, помилѣи. [Трижды.]**

^{118*} моја измена према савременој богослужбеној пракси, а у изворнику: **господѣмъ.**

Под кров Твој, Пречиста, прибегавам, * од свих искушења и невоља избави ме; * и [из] вечног мучења истргни, * [мене,] слугу Твог кукавног, Приснодјево.

Песма 3. Ирмос:

[Створитељу] свода небеског, * [и Саздатељу Цркве, Господе, * Ти ме(не) утврди у љубави Твојој, * крају жеља, утврђење верних, * једини Човекољубче].

Тама живота мога помрачује кукавну душу моју, * и мрак дела мојих потамњује срце моје; * и многим недоумицама сам обузет, Господњи апостоле; * но, разагнај их светлошћу молитама твојих, блажени.

Злим делима и помислима неумесним * дан и ноћ обузет сам, [ја] кукавни, * и у опасности (сам) да пропаднем душом и телом; * но, помози ми, апостоле Господњи славни. **Слава ...**

Отвори двери срца мога за покајање, апостоле, * и прими [мене] који припадам кивоту моштију твојих * и топло просим твоју помоћ, * [и] опроштење сагрешења испроси [ми], блажени.

И сада ... Богородичан:

Мене који сам од мисаоне змије угрижен * и отровом [њеним] љуто рањен, * и у опасности да умрем; * исцели, молим се, Богородице преблага.

Катавасија, глас 2.*¹¹⁹

Покриј од бедā и невоља, апостоле свети, * оне који се моле пред кивотом моштију твојих; * јер те(бе) као заступника пред Господом имамо.

Затим [ђакон или свештеник] прве јектеније, оном коме певаш Параклис: или граду или народу [властима, војсци или држави] или коме другом.*¹²⁰

Помилуј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се услиши и помилуј. **Народ: Господе, помилуј. [Три пута.]**

^{119*} место Катавасије дато као у савременој богослужбеној пракси – после 3. и 6. Песме, док се у поретку који је изложен изворнику пева после сваке Песме.

^{120*} место јектеније дато као у савременој богослужбеној пракси – после Катавасије која се пева после 3. и 6. Песме, док се у поретку који је изложен изворнику говоре на више места.

Ѹще мѡлимса гдѡ бгѡ нашемѡ и пречѣтѣи ѣгѡ мѣри, и стѡмѡ слáвномѡ и всехвáльномѡ аплѡ и ѣвлѣстѡ лѡцѣ: ѡ ѣже сохрани́тиса градѡ семѡ, и стѣи ѡвѣтели еѣи [нлн: стѡмѡ храмѡ семѡ], и всáкомѡ градѡ и странѣ правослáвныхъ Ѱ: глáда, гѡвѣтельствá, трѡса и потѡпа, ѡгна, мечá, нашѣствѣа инопле́мѣнникъ и междѡбѡбныа рáти: и ѡ ѣже млѣтивѡ и крѡткѡ и тнхѡ и блгопремѣннѡ быти блгомѡ и члѣвѡколѡбѣцѡ бгѡ ѡ грѣсѣхъ нашихъ, и ѡврати́ти всáкхъ гнѣвъ на ны двѣжимый, и и́збáвити насъ належáщагѡ прѣнагѡ ѣгѡ прецѣнѣа, и помнѡвати насъ. Рцѣмъ всѣи.

Ѹще ли поѣши *народѡ [градѡ, властѣмъ, вѡннствѡ или держáвѣ],*¹²¹ глгѡли еѣ:

Ѹще мѡлимса гдѡ бгѡ нашемѡ и пречѣтѣи ѣгѡ мѣри, и стѡмѡ слáвномѡ и всехвáльномѡ аплѡ и ѣвлѣстѡ лѡцѣ: ѡ блгочѣтивѣмъ и хрѣтолюбѣивѣмъ родѣ нашемъ сѣрвѣтѣмъ, ѡ держáвѣ, ѡ повѣдѣ, ѡ пребывáнѣи мѣра и здравѣи, и посѣцѣнѣи, и блгосподовлѣнѣи и ѡукрѣплѣнѣи и спсѣнѣи, и гдѡ бгѡ нашемѡ наипáче многѡ [с]поспѣшнѣи и посѡбѣи и́мъ во всѣмъ, и покори́ти подъ нѡзѣ и́хъ всáкаго врагá и сѡпѡстáта. Рцѣмъ всѣи.

Ѹще ли поѣши параклнз и́номѡ ѣмѡже хѡщешн, глгѡли еѣ:

Ѹще мѡлимса гдѡ бгѡ нашемѡ и пречѣтѣи ѣгѡ мѣри, и стѡмѡ слáвномѡ и всехвáльномѡ аплѡ и ѣвлѣстѡ лѡцѣ: и́збáвити рабá своегѡ ... [нмкз] Ѱ всáкѣа скѡрби, гнѣва, бѣды и нѡжды, и Ѱ всáкѣа болѣзни дѡшѣвныа [же] и тѣлѣсныа, и прѡстѣи́ти ѣмѡ всáкое прегрѣшѣнѣе вѡльное [же] и невѡльное. Рцѣмъ всѣи. **Лѡдѣе: Гдѣи, помнѡлѣи. [Трѣжды.]**

Ѹцѣнникъ возглашáетъ: **И́а**кѡ млѣтивѡ и члѣвѡколѡбѣцѡ бгѡ ѣси, и тѣбѣ слáвѡ возсылáемъ: ѡцѡ, и снѡ, и стѡмѡ дхѡ: нынѣ и прѣснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ. **Лѡдѣе: Амѣнь.**

Пѣснь ѡ. Ирмѡс:

Оуслѡбѣшахъ, гдѣи, [смотрѣнѣа твоегѡ тáинство: * разѡумѣхъ дѣлá твоѡ, * и прослáвихъ твоѡ бжѣтѡвѡ].

^{121*} моја измена према савременој богослужбеној пракси, а у изворнику: **господáмъ.**

Још се молимо Господу Богу нашем и пречистој Његовој Матери, и светом славном и свехвалном апостолу и јеванђелисти Луки: да се сачува град овај, и свету обитељ ову [или: свети храм овај], и сваки град и земљу православних од: глади, помора, земљотреса, потопа, огња, мача, нејезде туђинаца и међусобног рата; и да благи и човекољубиви Бог буде милостив и кротак и тих и благопромењив према гресима нашим, и да одврати сваки гнев који се на нас подиже, и избави нас предстојеће праведне Своје претње, и да нас помилује. Рецимо сви.

Ако ли певаш народу [граду, властима, војсци или држави], говори ово:

Још се молимо Господу Богу нашем и пречистој Његовој Матери, и светом славном и свехвалном апостолу и јеванђелисти Луки: за благоверни и христољубиви народ наш Србски, за државу, за победу, за трајни мир и здравље, и похођење, и удостојавање добра и укрепљење и спасење, и да му Господ Бог наш пре свега много помогне и да успех у свему, и да покори под ноге његове сваког непријатеља и противника. Рецимо сви.

Ако ли певаш Параклис некоме другом коме хоћеш, говори ово:

Још се молимо Господу Богу нашем и пречистој Његовој Матери, и светом славном и свехвалном апостолу и јеванђелисти Луки: да избави слугу Свога ... [рећи име] од сваке невоље, гнева, беде и тескобе, и од сваке бол(ест)и (и) душевне и телесне, и да му се опрости свако сагрешење (и) вољно и невољно Рецимо сви.

Народ: Господе, помилуј. [Три пута.]

Возглас: Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо: Оцу и Сину и Светоме Духу; сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Песма 4. Ирмос:

Чуо сам, Господе, [[за] тајну Твога старања; * разумех дела Твоја, * и прославих Твоје Божанство].

Оуслыши гласъ рѣвъ твоихъ, апле, * со оумилѣнїемъ молащисѧ [къ] рацѣ мощей твоихъ: * воздѣжнѣ шїеннѣи рѣцѣ твоѣ ко влѣцѣ, * мола ѣзбавитисѧ намъ ѿ всѧкѣа вѣдѣи ѣ скорби.

Ищѣлѣи ѣзвы дѣшнѣ моеѧ, апле, * ѣ тѣлесѣ моегѡ стрѣпы лѡттыѧ **Н**оуврачѣи: * ннѣ лежѧща ѣле жнѣва шѣца, * воздѣгннѣ къ стезѧмъ шїс[итѣль]нымъ, блженне. **ГЛАВА:**

Подннѣ рава твоегѡ, гдѣнь апле, * припадающѧ со слезѧми къ рацѣ мощей твоихъ: * ѣ рѣкѣ помѡщи подаждѣ падшемѣ, * ѣ ѿ оумннѣа печѧлей воздѣгннѣ, славне. **И нынѣ, вѣорченъ:**

Пачѣ всѧкагѡ члѣтка согрѣшихъ, ѡкаанный, * но, къ твоимъ щедрѡтамъ, прѣчѣтаѧ, прнѣтѣгѧю: * прнѣлнжнѣшагѡа къ смѣрти немѡщнѧго, * застѣпнѣвшнѣ, шїснѣ ма.

Пѣснь ѣ. Ирмосъ:

Прѡсѣтнѣи насъ [повелѣнїи твоими, гдн, * ѣ мышцею твоєю високою * твоѣи мнрѣ подаждѣ намъ, члѣтколюбче].

Рѣсь ѿ ѣности къ стѣтѣмъ безчѣстїѧ низвергѡща, * ѣ въ тнмѣннѣи грѣхъ моихъ лежѣ, ѡкаанный: * помѡщи мнѣ рѣкѣ даждѣ * ѣ ѣсторгннѣ, апле, * млтвѧми твоими ко гдѣ, блженне.

Ѿсквернѣнѣ оумъ ѡносѧ, взываю тнѣ, апле: * ѡчнстнѣ ма ѿ сквернѣи **Ѿ**блѣа моегѡ, * ѣже въ глѣбннѣ слѡбы ѿ неразѣмнѣа попѡлзшѧса, * возведѣи ѣ ѡмннѣи, млтвѧми шїоими. **ГЛАВА:**

Твоимъ дерзновѣнїемъ, лѣкѡ, ѣже ко хрѣтѣ, * не прѣстѧнѣ молаща ѡ рабѣхъ твоихъ: * въ лнкѣ шхъ оустрѡнтнѣ шїсѧемыхъ, * ѣ нападѣннѣ¹²² сопрѡтнѣвнѣхъ ѣзбавитисѧ шїмъ шпѡдѡбнѣ. **И нынѣ, вѣорченъ:**

Дѧже не погнѣнѣ до концѧ беззакѡннѣи рѧднѣ моихъ, * млрдѣи ѡ мнѣ, **Д**влѣцѣ чѣтаѧ: * ѣ дерзновѣннѣ оумолнѣ шнѧ шѡегѡ ѣ вѣа, * помнѡбѧтнѣ ма ѡкаанныѧго.

¹²²* измењено према смнслу, а у шворннку: напѧннѣа. Могуће да је погрѣшно очитѧно.

Услиши, апостоле, глас слугу твојих, * који се с умилењем моле пред кивотом моштију твојих; * уздижи свештене руке твоје ка Владики, * молећ(и) да се избавимо од сваке беде и невоље.

Исцели ране душе моје, апостоле, * и тела мога повреде љуте излечи; * доле обореног [ме и] једва живог, * подигни на стазе спас[онос]не, блажени. Слава ...

Прихвати, Господњи апостоле, слугу твога, * који припада са сузама кивоту моштију твојих; * и руку помоћи подај палом, * и од чамотиње [и] жалости подигни [га], славни.

И сада ... Богородичан:

Више од сваког човека сагреших, [ја] кукавни, * но, (к) Твоме милосрђу, Пречиста, прибегавам; * мене немоћног, који се приближих смрти, * заштити и спаси.

Песма 5. Ирмос:

Просветли нас [заповестима Твојим, Господе; * и уздигнутом руком Твојом, * подај нам Твој мир, Човекољубче].

Сав сам од младости у страсти нечасне бачен, * и у блату грех(ов)а мојих лежим, [ја] кукавни; * руку помоћи ми дај * и истргни [ме], апостоле, * молитвама твојим пред Господом, блажени.

Оскврњен ум носећ(и), узвикујем ти, апостоле: * Очисти од скверни блуда мога, * мене који сам у дубину злобе по безумљу склизнуо, * изведи и омиј, молитвама својим. Слава ...

По твојој смелости пред Христом, Луко, * не престај да се молиш за слуге твоје; * учини да буду у лику спасених, * и удостој (их) да се избева противничких напада. **И сада ... Богородичан:**

Да не бих пропао сасвим због безакоња мојих, * сажали се на ме(не), Владичице чиста; * и смело (у)моли Сина Свога и Бога, * да помилује мене кукавног.

Песма 6. Ирмос:

Излићу молитву пред Господом, * и казаћу (Ње)му јаде моје; * јер се злом душа моја испуни, * и живот се мој аду приближи; * но, [ја] се молим као Јона: * Боже, изведи ме из пропа[д(љ)иво]сти.

Зрацима светлости твоје, апостоле, * помрачену душу моју просветли, молим се; * и срце [моје] потамњено гресима озари, славни, * и на стазе покајања управи, блажени.

Падох с висине чистог (ми) живљења, * и у дубину спустих се скверног и нечистог живота; * сада припадам кивоту моштију твојих, апостоле, молећ(и) се: * Изведи на покајање, мене слугу твога. Слава ...

Не престај да се молиш, блажени, * за нас који пропадамо од мноштва сагрешења наших, * и душом и телом болујемо опако; * јер на тебе наду нашу полагамо, славни. **И** сада ... **Богородичан:**

Из мноштва благи Твоје, Владичице чиста, * покажи неизрециву пучину човекољубља Твога * на мени недостојном и кукавном; * грех(ов)е разрешујућ(и) и од беда *избављајућ(и), Приснодјево.^{*126}

Катавасија, глас 2:

Покриј од бедā и невољā, апостоле свети, * оне који се моле пред кивотом моштију твојих; * јер те(бе) као заступника пред Господом имамо.

Ђакон: Опет и опет у миру ...

Кондак, глас 4:

Цркве утврђење непоколебиво, * и владарима похвалу и помоћника моћног, * Луку, апостола Господњег, усхвалимо, * поклањајућ(и) се кивоту свештених моштију његових; * јер се моли непрестано да се спасу душе наше.

Прокимен, глас 4:

По свој земљи прође глас њихов, * и до крајева васељене речи њихове.^{*127}

^{126*} или: избављајућ(и) увек, Дјево.

^{127*} Пс. 18,5а.

Стїхъ: Нѣсѧ повѣдаютъ славу бжїю, * творенїе же рѣкѣ ѣгѡ возвѣщаетъ твердь.

*[Дїаконъ: Гдѣ помолнмса.

Людїе: Гдѣ, помїлѣнїи.

Іерей: Іакѡ стѣ ѣсїи вѣже нѧшѣ, [и во стѣихъ почивѧеши, и тебѣ славу возсылаемъ: ѡцѣ и сїну и стѡму дхѣ, нынѣ и прїенѡ и во вѣки вѣкѡвѣ.

Людїе: Амїнь.

[Дїаконъ:] Великое дыханїе [да хвалитъ гдѣ.

Стїхъ: Хвалите бгѧ во стѣихъ ѣгѡ, * хвалите ѣгѡ во оутвержденїи силы ѣгѡ.]

Тѧже дїаконъ: И ѡ сподобитсѧ нѧмъ слѣшанїю стѣгѡ ѣвлїа, гдѣ бгѧ молнмъ.

Людїе: Гдѣ, помїлѣнїи. [Трїжды.]

Дїаконъ: Премѣротъ, прѡбѣти оуслѣшимъ стѣгѡ ѣвлїа.

Іерей: Миръ всѣмъ.

Людїе: И дхѡви твоемѣ.

Ѹ лѣкїи стѣгѡ ѣвлїа чтенїе [зачѧло ѧа, главѧ і, ѣсї-ка].

Людїе: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

Дїаконъ: Бонмемъ.

Рече гдѣ своимъ оученикомъ: [і, ѣсї] слѣшашѣи васъ, менѣ слѣшетъ: и ѡметѧшѣи васъ, менѣ ѡметѧетсѧ. ѡметѧшѣи же менѣ, ѡметѧетсѧ послѣдшѧго мѧ. [ѣсї] Возвратїшасѧ же седмьдесятъ съ радостїю, гл҃голюще: гдѣ, и вѣси повиндѡтсѧ нѧмъ ѡ ѧмени твоэмъ. [ііі] Рече же ѧмъ: видѣхъ сѧтанѣ іакѡ молнїю съ нѣсѣ спѧдша. [і, ѣсї] Сѣ даѡ вамъ власть настѣпатїи на змїю и на скорпїю, и на всю силѣ вражїю: и ничесѡже васъ вредитъ. [к] Обѧче ѡ сѣмъ не радѣитсѧ, іакѡ дѣси вамъ повиндѡтсѧ: радѣитсѧ же, іакѡ ѧменѧ вѧша написана сѣтъ на нѣсѣхъ. [кѧ] Бѣ тѡй часъ возрадовасѧ дхѡмъ ѧнѣмъ, и рече: исповѣдаю ти сѧ Ѹче, гдѣ нѣсѣ и землїи, іакѡ оутѧилъ ѣсїи сїѧ ѡ премѣдрыхъ и разѡмныхъ, и ѡкрѣилъ ѣсїи тѧ млнцѣмъ: ѣнѣ Ѹче, іакѡ тѧкѡ бѣистъ бл҃говолѣнїе предъ твоѡю.

Стих: Небеса казују славу Божију, * а дело руку Његових објављује свод небески.*¹²⁸

*[**Ђакон:** Господу се помолимо. **Народ:** Господе, помилуј.

Свештеник: Јер [Ти] си свет, Боже наш, и [међ]у светима почиваш, и Теби славу узносимо: Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. **Народ:** Амин.

[**Ђакон:**] Све што дише да хвали Господа.

Стих: Хвалите Бога [међ]у светима Његовим, * хвалите Га у утврђењу силе Његове.]*¹²⁹

Затим ђакон: **И** да се удостојимо слушања светог Јеванђења, Господа Бога молимо. **Народ:** Господе, помилуј. [Три пута.]

Ђакон: Премудрост, усправимо се, чујмо свето Јеванђеље.

Свештеник: Мир свима. **Народ:** **И** духу твоме.

Читање светог Јеванђеља од Луке [зач. 51, глава 10,16-21].

Народ: Слава Т(еб)и Господе, слава Т(еб)и. **Ђакон:** Пазимо.

Оче Господ својим ученицима: [10,16] Ко вас слуша, мене слуша, и ко се вас одриче, мене се одриче; а ко се мене одриче, одриче се Онога који је мене послао. [17] Вратише се пак Седамдесеторица са радошћу говорећи: Господе, и демони нам се покоравају у име твоје. [18] А он им рече: Видјех сатану гдје паде са неба као муња. [19] Ево вам дајем власт да стајете на змије и скорпије и на сву силу вражију, и ништа вам неће naudити. [20] Али се томе не радујте што вам се духови покоравају, него се радујте што су имена ваша написана на небесима. [21] У тај час обрадова се духом Исус и рече: Хвалим те, Оче, Господе неба и земље, што си ово сакрио од мудрих и разборитих, а открио то безазленима. Да, Оче, јер је тако била воља твоја.

^{128*} Пс. 18,2.

^{129*} овог дела у угластим заградама [...] нема у савременом последовању Молебана.

Глава, гласъ ѿ: Млтвами ст҃аго апла и ѿвѣста л҃ки, млтвие, * ѡчисти множество согрѣшеній нашихъ.

И нынѣ: Млтвами б҃ги, млтвие, * ѡчисти множество согрѣшеній нашихъ.

Стіхъ: Помилѡи мѧ, бже, по величїи млти твоѣи, * и по множествѣ щедрѡты твоѣи, ѡчисти беззаконїе моѡ.

Таже стіхѣра, гласъ ѿ.

По: Ксѡ ѡложше:

Согрѣшенїи многими ѡдержими ѡсмы * и беззаконїи дѣла нашихъ погнѣемъ, * прогнѣваши сїми пребл҃го гдѧ нашего: * сегѡ ради и пригнѣемъ къ рацѣ сїенныхъ моцїи твоѣи, апле, * съ покаанїемъ молѧща * и ѡзъ гл҃бнны дш҃евныа взывѧюще: * не ѡстави насъ бѣдствѡющихъ * въ концѣ погнѣнѣти, * но, предварї, млтвами твоими, * ѡзбавитисѧ намъ ѡ всѧкихъ бѣдъ * и скорбїи и нашествїа иноплемѣнныхъ, * и спсѣтисѧ дш҃амъ нашимъ.

Таже діаконъ: Спсїи, бже, люди твоѡ: и прѡчѧ.

Людїе: Гдѧ, помилѡи. [ѿ.]

Таже іерей: Млтію и щедрѡтами и члѣвколюбїемъ ѡдннороднаго твоегѡ с҃на, съ нїмже бл҃гвенъ ѡсїи, со пресѣтымъ и бл҃гїмъ и животворѧщимъ твоимъ дх҃омъ: нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ.

Людїе: Амїнь.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Ѹидѣн дошедше [Ѹтроцы въ вавлѡнѣ иногдѧ, * вѣрою трѣекою пламень пѣчный попраша, поѡще: * Ѹцѣвъ бже, бл҃гвенъ ѡсїи].

Съ покаанїемъ взывѧемъ [тїи], апле: * ѡстави стѣпїи нашихъ востанїа, * и ѡ скорбїи и [Ѹ] Ѹчл҃нїи*¹³⁰ возведї насъ, * поклонѧющихся рацѣ сїенныхъ моцїи твоѣи, бл҃женне.

^{130*} моѧ измена на множину, а у изворнику једнина: Ѹчл҃нїа.

Слава ... глас 2: Молитвама светог апостола и јеванђелисте Луке, Милостиви, * очисти мноштво сагрешења наших.

И сада ... Молитвама Богородице, Милостиви * очисти мноштво сагрешења наших.

Стих: Помилуј ме Боже по великој милости Твојој, и по обиљу милосрђа Твога очисти безакоње моје.*¹³¹

Потом: стихира, глас 6.

Подобан: Све одложивши ...

Г сагрешењима многим смо обузети * и због безакоња дела наших пропадамо, * (про)гневивши преблагот Господа нашег; * због тога и прибегавамо кивоту свештених моштију твојих, апостоле, * с покајањем се молећ(и) * и из дубине душ(евн)е узвикујућ(и): * Не остави нас бедне * да [не] пропаднемо сасвим, * но, похитај [нам у помоћ], молитвама твојим, * да се избавимо од свак[акв]их беда * и невоља и најезде туђинаца, * и да се спасу душе наше.

Затим ђакон: Спаси, Боже, народ Твој ... и остало.

Народ: Господе, помилуј. [12 пута.]

Затим свештеник: Милошћу и добротом и човекољубљем јединородног Сина Твога, с Којим си благословен, са пресветим и благим и животворним Твојим Духом; сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Песма 7. Ирмос:

[Младићи] дошав(ши) [некада] из Јудеје [у Вавилон, * вером у Тројицу пламен [у] пећи погасише, певајућ(и): * Боже отаца, благословен (је)си].

Г покајањем узвикујем [ти], апостоле: * [За]устави подизања наших страсти, * и из невоља и (из) очајања изведи нас, * који се поклањамо кивоту свештених моштију твојих, блажени.

¹³¹* Пс. 50,3.

Одећу божанственог крштења оскврних * помислима и делима блудним; * сада, припадам кивоту моштију твојих, апостоле, молећ(и) се: * Очисти је и убели, молитвама својим. **Слава ...**

Дај ми сузе покајања и умилења, * [и] даруј [с]познање мојих блудних сагрешења, * мени који припадам кивоту моштију твојих, апостоле; * да не пропаднем сасвим са безакоњима својим, блажени. **И сада ... Богородичан:**

Због мноштва сагрешења нападајућег, * спаси ме, Дјево чиста, молитвама Својим; * [јер Те као] посредницу предлагем, [ја] слуга Твој.

Песма 8. Ирмос:

Цара небеског, * [кога [о]певају војске анђела, * хвалите и преузносите у све векове].

[П]омрачење душа наших просветли, апостоле, * и телесна блуђења претвори у чистоту: * и (к) покајању и умилењу нас приведи, * пре него што сасвим зло пропаднемо.

Збор божанствених апостолā покрени, блажени, * да моли за народ који припада (к) најсвештенијем ти кивоту; * тако да се избавимо од најезде туђинаца, * и сваког гнева богоодступника, славни. **Слава ...**

По Богу те[бе] добисмо [као] заштитника и чувара, апостоле, * помоћника и саборца неуспављива; * стога, припадамо кивоту моштију твојих, молећ(и) се: * Избави нас [од] најезде туђинаца * и [од] сваког злобљења, славни. **И сада ... Богородичан:**

Гтекавши Те[бе] [као] помоћницу, * да се не постидим, Владичице, * и сада, и у дан испитивања мога; * јер Ти си свих заштитница, * и (к) Теби прибегавам молећ(и) се, [ја] слуга Твој.

Пѣснь ѿ. Ирмосъ:

Воистиннѣ бѣѣ тѣ [исповѣдаемъ, * спсѣнїи твоѡю, дѣо чѣла, * сз
безплѡтными лики тѣ величюще].

Мнѡжествомъ грѣхъ нашихъ прогнѣвахомъ пребл҃гаго б҃га, * и въ
искорбѣи и печалѣи ѣсмь мнѡзѣ[и], апле, * чюще воздаанїа прїати
слыхъ дѣлъ нашихъ: * но, не ѡстаѣи насъ погнѣнѣти, * поклоняющихся
рацеи мощей твоихъ.

Нощїю ѡмрачаемъ и тьмою бл҃да, * и мглою мрака покрываемъ
стр҃тїи [ѣсмь]: * свѣтомъ покаанїа ѡзарї ма, гдѣнь апле, *
привѣгача къ рацеи мощей твоихъ, славне. **Слава:**

Вознесї рогъ державныхъ [нашихъ] * сз вѣрою молящихся [тебѣ], *
и низложїи варварикамъ шатанїа, гдѣ: * и неворимъ спсѣи градъ сїи
и людїи твоѡ, * молящихся ѡ насъ имѣа апла твоегѡ. **И нынѣ, вѣрчєнъ:**

Дѣо, рѡждши хр҃та, б҃га нашего, * молїи ѣгѡ и збавити насъ ѡ вѣдъ
и искорбей, * и всѣакоу нашествїа иноплемѣнныхъ, * єдина
предстательнице печальныхъ.

Достѡнно ѣсть:

Тажє: стїхїры, гласъ ѿ.

Пѡ: Нѣныхъ чинѡвъ радѡванїе:

Сцїеннаѣ рака мощей твоихъ, * цѣлѣбныхъ стр҃дїи источаетъ *
вѣрнѡ приходящимъ къ ней, апле: * и недѣгъ и скорбей
избавляетъ, мѡдре: * и всѣхъ ѡсцїяетъ дѡшы и тѣлесѣ, * [иже] къ ней
притекающихъ всегда.

Стїхъ: Во всю зѣмлю изыде вѣщанїе ихъ, * и въ концѣи вселеннаѣ
гл҃голы ихъ.

Сїающїи чдесы и исцѣлѣньми бл҃гтїю, * сцїеннаѣ рака мощей
твоихъ, славне апле: * вѣсѡвскѡю ѡгоняетъ тьмѣ * и
дѡшы просвѣщяетъ вѣрныхъ, *¹³³ * [иже] къ ней притекающихъ любовїю.

¹³³* моја измена ради осмишљаваѣа, а у изворнику: и вѣсѡвскѡю ѡгоняющїи тьмѣ * и
дѡшы просвѣщяющїи и вѣрныхъ * иже къ ней притекающихъ любовїю.

Песма 9. Ирмос:

[Спасени Тобом, Дјево чиста,] * исповедамо Те[бе] [као] истиниту Богородицу, * [величајућ(и) Те с(а) безтелесним зборовима].

Мноштвом грех(ов)а наших разгневисмо преблагот Бога, * и у невољи и жалости смо великој, апостоле, * очекујућ(и) да примимо што заслужисмо злим делима нашим; * но, не остави нас да пропаднемо, * ми који се поклањамо кивоту моштију твојих.

[П]омрачен ноћју и тамом блуда, * и маглом мрака страсти покривен [јесам]; * светлошћу покајања озари, Господњи апостоле, * мене који прибегавам кивоту моштију твојих, славни. **Слава ...**

Узвиси рог владара [наших] * који [Ти] се (с) вером моле, * и обори варварске насртаје, Господе; * и необорив сачувај град овај и народ Твој, * јер за молтвеника има апостола Твог. **И сада ... Богородичан:**

Дјево, која си родила Христа, Бога нашег, * Њега моли да нас избави од бед̄а и невоља̄, * и сваке најезде туђинаца, * једина Заступнице жалосних.

Достојно је(сте) ...

Потом: стихире, глас 4.

Подобан: Небеских чинова радовање^{*134}

Свештени кивот моштију твојих, * целебне токове излива * онима који му [с] вером прилазе, апостоле; * и бол(ест)и и невоља избавља, мудри; * и освећује душе и тела свих, * који му притичу свагда.

Стих: По свој земљи прође глас њихов, * и до крајева васељене речи њихове.^{*135}

Сијајућ(и) благодаћу чуд(ес)а и исцелења̄, * свештени кивот моштију твојих, апостоле; * демонску одгони таму * и (пр)осветљује душе верних, * који му притичу [с] љубављу.

^{134*} уместо припева по **Достојно је(сте) ...** који су уобичајени у савременој богослужбеној пракси у изворнику се дају стиховне стихире. Могле би се певати без стихова, као и припеви.

^{135*} Пс. 18,5а.

Стіхъ: Нѣсѧ повѣдаютъ славу бжїю, * творенїе же рѣкѣ ѿгѣ
возвѣщаетъ твердь.

Веселїтсѧ нынѣ хрїтова црковь, * щїеннѣю раку моцїей твоїхъ
нмѣщи, апле, * юже сохрани всегда непоколебїмѣ: * и * народъ
[нашъ]*¹³⁶ оукрѣпїи и избави*¹³⁷ бѣдъ и напастей, * [їже] къ ней
притеклетъ всегда.

Глава, гласъ ѿ:

Икоже дрѣвоє сїнце, * ѿ ѿллады намъ возсїѧ пришествїе тѣлесѣ
твоегѣ, славне апле: * зарамнїи свои, лѣкѣ и зрѣдне, тьмѣ
бѣсовскѣю прогонѧ, * лѣчїи же ищеленїи сѣрвскаѧ совокупленїѧ
просвѣщѧ, * теплотѣю же чѣдѣз концы зем[ле]нїѧ, бгѣдохнѣннѣ,
почтизѧ.*¹³⁸ * сегѣ радн, припадающе къ рацѣ щїеннѣхъ моцїей твоїхъ,
* молимсѧ избавити насъ ѿ всѧкнѣхъ бѣдъ * и скорбей и нашествїѧ
иноплемѣннѣхъ, * їакѣ да тѣ всегда воспѣвающе славимъ.

И нынѣ, бгѣорченъ, гласъ тѣйже:

Иже ѿбразъ твоегѣ зрака, * пречїтѧ влчце дѣво, * вестественными
шарамнїи прѣжде начертѧвїи * живописательнымъ хѣдожествомъ,
лѣкѣ премѣдрїи: * нынѣ невещественнѣ сегѣ зрїтѣ радѣсѧ. * сѧ нїмже,
непрестѧннѣ молнїѧ своегѣ и бгѧ нашегѣ: * сохранити насъ ѿ всѧкнѣхъ
бѣдъ и скорбей, * да тѣ непрестѧннѣ величѧемъ.

Тѣже: Трїстѣоє. Престѧлѣ трїце: **Оче** нашъ:

Тропарь, гласъ ѧ:

Иакѣ къ бгѣодаровѧнномѣ сокровнцѣ, апле:

Глава, и нынѣ, бгѣорченъ, гласъ тѣйже:

Не оумолчїмъ николиже, бгѣ, вопїюще:

Тѣже дїаконства писана въ началѣ Параклїса, мѣтѣ и ѿпѣтѣ.

^{136*} моја измена, а у изворнику: державнѣхъ [нашнѣхъ].

^{137*} моја измена ради осмишлѧвања, а у изворнику: избавль.

^{138*} моја измена ради осмишлѧвања, а у изворнику: почтиже.

Стих: Небеса казују славу Божију, * а дело руку Његових објављује свод небески.*¹³⁹

Ресели се сада Христова црква, * свештени кивот моштију твојих имајућ(и), апостоле, * сачувај је свагда непоколебиву; * и укрепи и избави [од] беда и напасти народ [наш], * који му притиче свагда.

Слава ... глас 8:

Као друго сунце, * од Јеладе нам засија долазак тела твога, славни апостоле; * зрацима својим, Луко изврсни, таму демонску прогонећ(и), * и лучама исцелења Србска сабрања просветљујућ(и), * а топлотом чуд(ес)а крајеве земље, богонадахтути, досежић(и). * Због тога, припадајућ(и) кивоту свештених моштију твојих, * молимо се да се избавимо од свак[акв]их беда * и невоља и најезде туђинаца, * (тако) да те свагда опевамо и славимо.

И сада ... Богородичан, глас исти:

Онај који је образ Твог лика, * пречиста Владичице Дјево, * вештаственим бојама раније ослика(ва)о * живописачком уметношћу, Лука премудри; * сада (ње)га невештаствено гледа радујућ(и) се. * Са њим, непрестано моли Сина Свог и Бога нашег: * да нас сачува од свак[акв]их бедā и невоља, * да Те непрестано величамо.

Затим: Трисвето .. Пресвета Тројице ... **и по:** Оче наш ...

Тропар, глас 4:

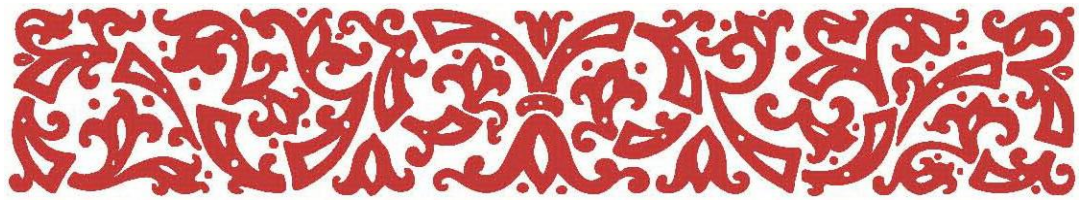
Као благодарованој ризници, апостоле ...

Слава ...и сада ... Богородичан, глас исти:

Нећемо никако ућутати, Богородице, да вапи(је)мо ...

Затим јектеније писане на почетку Параклиса, молитва и отпуст.

¹³⁹* Пс. 18,2.

ЧТНЫЙ ПАРЯВАНСЯ [Ѣ-Й] СТОМУ СЛАВНОМУ И
ВСЕХВАЛЬНОМУ АПЛУ И СЪЛІСТУ ЛУЦѢ,
ПѢВЯЕМЫЙ ВО ВСѢ ЛѢТО ВЪ ПАТОКЪ.

Іерей:

Блѣвенъ бѣхъ нашъ: всегда, нынѣ, и прісно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Людїе: Аминь.

Чтецъ: Трисѣое. Пресѣла трїце: и по: Оче нашъ:

Гдн, помнѣи. Ъ.

Слава, и нынѣ: Прїидїте, поклонїмъ: [Трїжды.]

[Ѳаломъ рѣв:]

[а] Гдн, оуслыши мѣтѣв мою, вндши моленїе мое:

Слава, и нынѣ:

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа: слава тебѣ, бже.

[Трїжды.]

Бѣхъ гдѣ, и гавнѣа намъ:

[Трїжды, со стїхїи.]

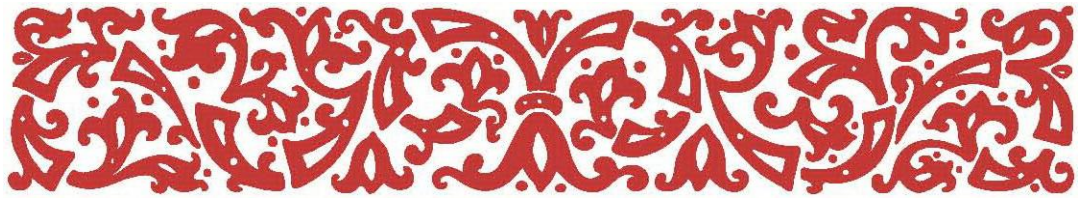
Тропарь, гласъ г:

Апле стѣи и сълїсте лѣкѡ, * молї мѣтѣваго бѣа, * да прегрѣшенїи
ѡстѣвленїе * подѣстѣ дѣшамъ нашимъ.

Слава, и нынѣ, бѣорченъ, гласъ тойже:

Прѣрѡцы проповѣдаша, * апли наѣчїша, * мѣнцы исповѣдаша, * и мы
вѣровахомъ * вѣѣ тѣа воїстиннѣ сѣѣдѡ: * тѣмъ и величѣемъ ржѣтѣвѡ твое
нензреченное.

Тѣже Ѳаломъ Ѣ-Й: Помнѣи мѣ, бже, по велицѣи мѣти твоеї:

**ЧАСНИ ПАРАКЛИС [2.] СВЕТОМ ГЛАВНОМ И
СВЕХВАЛНОМ АПОСТОЛУ И ЈЕВАНЂЕЛИСТИ ЛУКИ,
КОЈИ СЕ ПЕВА ПЕТКОМ ТОКОМ ЦЕЛЕ ГОДИНЕ.*¹⁴⁰**

Свештеник:

Благословен (је) Бог наш; свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Чтец: Трисвето .. Пресвета Тројице ... и по: Оче наш ...

Господе, помилуј. [12 пута.]

Слава ... и сада ... Ходите, поклонимо се ... [Три пута.]

[Псалам 142:]

[1] Господе, услиши молитву моју, (по)чуј мољење моје ...*¹⁴¹

Слава ... и сада ...

Алилуја, алилуја, алилуја; слава Т(еб)и Боже.

[Три пута.]

Бог је Господ и јави се нама...

[Три пута, са стиховима.]

Тропар, глас 4:

Апостоле свети и јеванђелисто Луко, * моли милостивог Бога, *
да опроштај сагрешења * пода душама нашим.

Слава ...и сада ... Богородичан, глас исти:

Пророци проповедаху, * апостоли научаваху, * мученици
исповедаху, * а ми верујемо * да си Ти Богородица уистину; *
зато и величамо Пород Твој неизрециви.

Затим Псалам 50-ти: Помилуј ме, Боже, по великој милости Твојој ...

^{140*} пренесено од 10. до 25. јан. 2026. г. из ссл у цел према Патријаршијском (Врдничком, Раваничком) рукопису бр. 165 (стр. 241-248 и 321-325), објављеном у штампаном издању „Пренос моштију св. Луке у Смедерево – зборник радова“, 1. издање, Одбор за просвету и културу епархије Браничевске, Пожаревац 2018. г., стр. 295-302 и 267-271.

^{141*} видети у 1. Параклису.

Ванѡнѣ, гласѣ н.

Пѣснь ѧ. Ирмосѣ:

Водѣ прошѣдѣ ѣакѡ сѣшѣ, * [н ѣгѣпетскагѡ сѣлѣ нѣзвѣжѣвѣ, *
нѣльтаннѣнѣ вѡпѣашѣ: * нѣзвѣбнѣтелю н бѣшѣ нѣшемѣ поимѣ].

[Прпѣвѣ: Стѣиѣи ѧпѣле н ѣнѣлѣстѣ лѣкѡ, * молнѣ бѣга ѡ нѣсѣ.]

Иносѣгнѣи содерѣжнѣмѣ напѣастѣмнѣ, * кѣ рѣцѣ моцѣиѣ тѣвоиѣхѣ прѣвѣгѣгѣю *
спѣсѣнѣиѣ нѣскѣиѣ, ѧпѣле хрѣтѡвѣ, * ѡ лѣотѣхѣхѣ н нѣжднѣхѣхѣ мѣ спѣсѣ!

Стрѣтѣиѣ мѣ смѣцѣяютѣхѣ прѣлѡзнѣ, * н мнѡгѣмѣ печѣлнѣ нѣсполнѣютѣхѣ мнѣ
дѣшѣ: * ѡумнѣрнѣ, гдѣнѣ ѧпѣле, * тншннѡю мѣтѣвѣхѣ тѣвоиѣхѣ всѣхѣвѣальнѣ. **Гласѣ:**

Спѣса хрѣтѣ, ѧпѣле славнѣ, * молю нѣзвѣбнѣтнѣ мѣ ѡ лѣотѣхѣхѣ: * кѣ тѣвѣ бѡ
нѣнѣтѣ прѣвѣгѣгѣю, * прѡстѣнѣрѣа н дѣшѣ н помѣшлѣнѣе. **И нѣнѣтѣ, бѣорѣчѣнѣ:**

Вѣз ѣкѡрѣбнѣ мѣ сѣца н вѣз тѣдѣзѣ, * посѣцѣнѣиѣ бѣжѣтѣвѣннѣ н
прѡмѣшлѣнѣиѣ [ѣжѣ] ѡ тѣвѣ * спѡдѡбѣнѣ гдѣнѣ ѧпѣле, * мѣтѣвѣмнѣ тѣвоиѣмнѣ,
бѣлѣжѣннѣ.

Пѣснь г. Ирмосѣ:

Нѣнагѣ вѣрѣхѡтѣвѡрѣчѣ, гдѣнѣ, * н цѣркѣвѣ знѣждѣнѣтелю, * тѣмѣ менѣ
ѡутѣвѣрднѣ вѣз лѡвѣбнѣ тѣвоиѣ, * желѣанѣиѣ крѣаю, вѣѣрнѣхѣхѣ ѡутѣвѣрѣждѣнѣе, * ѣднѣнѣ
чѣлѣвѣколѣбѣчѣ].

Застѣвлѣнѣе н покрѡвѣхѣ жнѣзннѣ моѣлѣ * полѡжнѣхѣхѣ тѣлѣ, ѧпѣле хрѣтѡвѣ: *
тѣмѣ мѣ ѡкѡрмнѣ кѡ прѣстѣаннѣцѣ спѣсѣнѣиѣ н бѣлѣгнѣхѣхѣ вннѡвнѣномѣ, * вѣѣрнѣхѣхѣ
ѡутѣвѣрѣждѣнѣю, молѣ гдѣ.

Молю дѣшѣвнѡе смѣцѣнѣе * н печѣлнѣ вѣзрѣю рѣзѡрнѣтнѣ мнѣ, гдѣнѣ ѧпѣле: *
тѣмѣ бѡ начѣальннѣкѣ тншннѣ, хрѣтѣ, * бѣлѣговѣстѣнѣлѣз ѣснѣ всѣлѣннѣтѣнѣ, прѣмѣдрѣ.

Гласѣ:

Бѣлѣгодѣтѣлѣ бѣлѣговѣстѣнѣлѣз ѣснѣ, дѡбрѣхѣхѣ вннѡвнѣнѣгѡ, ѧпѣле, * тѣѣмѣ
бѣлѣгодѣаннѣ бѡгѣтѣствѡ нѣамѣ нѣстѡчнѣ: * всѣ бѡ мѡжѣшнѣ, ѣакѡ снѣленѣ н
крѣѣпокѣ, * мѣтѣвѣмнѣ своиѣмнѣ, бѣобѣлѣжѣннѣ. **И нѣнѣтѣ, бѣорѣчѣнѣ:**

Канон, глас 8.

Песма 1. Ирмос:

Прешав(ши) воду као суво, * [и египатско избегав(ши) зло, * Израилац клицаше: * Певајмо Избавитељу и Богу нашем].

[Припев: Свети апостале и јеванђелисто Луко, * моли Бога за нас.]

Обузет многим напастима, * кивоту моштију твојих прибегавам * тражећ(и) спасења, апостоле Христов, * спаси ме од мукā и ужасā.

Узнемирују ме напади страсти, * и многе жалости испуњавају ми душу; [но,] умири [је], Господњи апостоле, * тишином молитава твојих, свехвални. **Слава ...**

Спас[итељ]а Христа, апостоле славни, * моли да ме избави [од] мукā; * јер (к) Т(еб)и сада прибегавам, * простирућ(и) (и) душу и (раз)ум. **И сада ... Богородичан:**

Мене који сам у невољи и у тузи, * божанске посете и старања твога * удостој Господњи апостоле, * молитвама твојим, блажени.

Песма 3. Ирмос:

[Створитељу] свода небеског, * [и Саздатељу Цркве, Господе, * Ти ме(не) утврди у љубави Твојој, * крају жеља, утврђење верних, * једини Човекољубче].

Одбрану и заштиту живота мога * полажем [на] Те[бе], апостоле Христов; * ти ме упути (ка) пристаништу спасења и Узроч(ник)у доб(а)ра, * верних утврђењу, молећ(и) Господа.

Молим [те], да се душевни немир * и бура жалости моје ра(за)спе, Господњи апостоле; * јер си ти Началника тишине, Христа, * благовестио васељени, премудри. **Слава ...**

Добротвора си благовестио, Узро(чни)ка доб(а)ра, апостоле, * зато нам богатство добротворства излиј; * јер све можеш, као снажан и моћан, * молитвама својим, богоблажени. **И сада ... Богородичан:**

Лю́тыми недѣл҃ги и́ болѣзненными стѣ́пѣми и́ста́зѣемѸ, * а́пѣ хрѣ́то́вь,
тѣ́ ми помози: * и́щѣ́леніи́ бо нево́скѣ́дноє зна́ю сокрови́ще * ра́къ мо́щѣи
твоѣ́хъ прино́точа́ющю.*¹⁴²

Катава́сіа, гла́сѣ ѿ:

Прѣ́ими мо́льбы, а́пѣ стѣ́и, * притека́ющихъ къ ра́цѣ мо́щѣи твоѣ́хъ: *
и́ моли хрѣ́та б҃га * и́збави́ти насѣ ѿ вса́кихъ бѣ́дѣ и́ скорбе́и.

Та́же сщѣ́нникѣ и́ли діа́конѣ:

Помѣ́ли насѣ б҃же, по вели́чѣи мѣ́ти твоѣ́и, мо́лимтисѣ, о́услы́ши и́
помѣ́ли. **Людѣе:** Г҃ди, помѣ́ли. [Три́жды.]

Ѹ́ще мо́лимсѣ г҃дѸ б҃гѸ на́шемѸ и́ прѣ́тѣи́ ѿгѡ́ мѣ́ри, и́ стѣ́омѸ
сла́вномѸ и́ всехв́альномѸ а́пѣ и́ ѿлі́стѸ лѡцѣ́: и́збави́ти раба́ своегѡ́ ...
[и́мѣхъ] ѿ вса́кѣа́ скѡ́рби, бѣ́ды, гнѣ́ва и́ нѡ́жды, и́ ѿ вса́кѣа́ болѣ́зни
дѸше́вныа [же] и́ тѣ́лесныа, и́ прости́ти ѿмѸ вса́коє прегрѣ́шеніе во́льное
[же] и́ нево́льное. [Ѹ́ще ли на бра́нь и́детѣ приложи́ и́ сѣ: И́ ѿ вса́кѣа́
смертоно́сныа ꙗ́звы сохрани́ ѿгѡ́.] Рцѣ́мѣ всѣ́.

Людѣе: Г҃ди, помѣ́ли. [Три́жды.]

Сщѣ́нникѣ возгла́шетѣ: **Ѹ́кѡ** мѣ́тивѣ и́ члѣ́колю́бецѣ б҃гѣ ѿсѣ́, и́ тебѣ́
сла́вѸ возсыла́емѣ: ѡ́цѸ, и́ сѣ́нѸ, и́ стѣ́омѸ дѸхѸ: ны́нѣ и́ при́сно, и́ во вѣ́ки
вѣ́кѡвъ. **Людѣе:** Ѹ́мины.

Пѣ́снь ѿ. І́рмо́сѣ:

О́услы́шахѣ, г҃ди, [смотре́ніа твоегѡ́ та́инство: * разѸмѣ́хѣ дѣла́ твоѡ́,
* и́ просла́вихѣ твоѡ́ бж҃твѡ́].

Стѣ́пѣи́ мо́ихѣ смѡ́щеніе, * [и́же] ко́рмчи́ю бл҃говѣ́стныи́, а́пѣ, * [и́]
вѡ́рю о́утиши́ мо́ихѣ прегрѣ́шеніи́, б҃гобл҃женне.

Мл҃рдѣа́ бѣ́зднѸ призыва́ющѸ твоѡ́, * пода́ждь ми́, а́пѣ, * и́же
бл҃госѣ́рдаго проповѣ́давыи́ г҃да, * и́ сѣ́а всѣ́хѣ вѣ́рнѡ хва́лѣщихѣ тѣ́.

Гла́ба:

^{142*} моја измена, а у изворнику: приинсточающю.

Намученом тешким бол(ест)има и мучним страстима, *
 Апостоле Христов, ти ми помози; * јер знам [као] неоскудну
 ризницу исцелења * неисцрпни кивот моштију твојих.

Катавасија, глас 2:*¹⁴³

Прими молбе, апостоле свети, * оних који притичу кивоту
 моштију твојих; * и моли Христа Бога * да нас избави од
 свак[акв]их бед̄а и невоља̄.

Затим свештеник или ђакон:*¹⁴⁴

Помилиј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се
 услиши и помилуј. **Народ:** Господе, помилуј. [Три пута.]

Још се молимо Господу Богу нашем и пречистој Његовој Матери,
 и светом славном и свехвалном апостоу и јеванђелисти Луки: да
 избави слугу Свога ... [рећи име] од сваке невоље, беде, гнева и
 тескобе, и од сваке бол(ест)и (и) душевне и телесне, и да му се
 опрости свако сагрешење (и) вољно и невољно. [Ако ли иде у рат,
 додај и ово: **И** од сваке смртоносне ране га сачувај.] **Р**ецимо сви.

Народ: Господе, помилуј. [Три пута.]*¹⁴⁵

Свештеник узглашава: Јер си милостив и човекољубив Бог, и
 Теби славу уносимо: Оцу и Сину и Светоме Духу; сада и увек и у
 векове векова. **Народ:** Амин.

Песма 4. Ирмос:

Чуо сам, Господе, [[за] тајну Твога старања; * разумех дела Твоја, *
 и прославих Твоје Божанство].

Ти који си Путовођу благовестио, апостоле, * немир мојих
 страсти * и буру мојих сагрешења утишај, богоблажени.

Мени који [те] призивам * укажи бездан твог милосрђа,
 Апостоле; * ти који си проповедао милосрдног Господа * и
 Спас[итељ]а свих који те [с] вером хвале. **Слава ...**

^{143*} како је у изворнику изложено ова Катавасија се пева после сваке песме Канона; а ми је дајемо само после 3-ће и 6-те, како је уобичајено на Молебним канонима у савременој богослужбеној пракси.

^{144*} ове се јектеније у изворнику говоре на више места док се у савременој пракси код нас говоре само после 3-ће и 6-те Песме Канона.

^{145*} у изворнику 40 пута.

НадѣждѸ и оутвержденіе, * и спсѣніа стѣнѸ недвижимѸ, * стажавше
ракъ мощей твоихъ, апле: * словотыхъ вѣхъ избеваемса. **И нынѣ,
бѣорченъ:**

На одрѣ болѣзни моеѧ и немоци лежаща ма, * воздвигни, гдѣнь
апле, * млтвами твоими, всехвальне.

Пѣснь ѿ. Ирмосъ:

Просвѣти насъ [повелѣніи твоими, гдѣ, * и мышцею твоєю высокою *
твоѣи мѣръ подаждь намъ, члѣвколюбче].

Исполни веселѣа животъ нашъ, * твоѣи нечлѣвнѣю подадъ радость, *
веселѣа ѡцагѡ проповѣдавѣи винѣвнаго.

Избави насъ ѿ вѣдъ, апле хрѣтовъ, * вѣчное блговѣстѣиѣи избеженіе,
* и мѣръ всѣхъ оумъ премѣщій. **Слава:**

Разрѣши мглѸ прегрѣшеній моихъ, бѣоблженне, * свѣтомъ твоѣмъ
свѣтлости, * иже свѣтъ проповѣдавѣи бжѣтвенный и превѣчный. **И
нынѣ, бѣорченъ:**

Ищелѣи дшѣи моеѧ неможеніе, * блговѣстниче [и] гдѣнь апле, *
посѣщеніа твоегѡ сподоблаа: * и заравіе, мольбамѣи твоими, подаждь
ми.

Пѣснь ѿ. Ирмосъ:

МлтвѸ пролиѡ ко гдѸ, * [и томѸ возвѣщѸ печали моѧ, * ѣкѡ сѡлз
дшѣи моѧ исполниса, * и животъ моѣи ѡдъ приближиса, * и молюса ѣкѡ
іѡна: * ѿ члѣи, вѣе, возведи ма].

Смерти и члѣи ѣкѡ спсѣлз ѣсть, * самъ сѧ издѣвѣ на смѣртъ, *
члѣнїемъ и смѣртїю моѣи ѣстество ѣто бѣвшее: * проповѣдниче хрѣтовъ, *
моли гдѣи вѣгъ дѣнствїа избежити ма.

Застѣпника члѣи животѣи вѣмъ и хранїтелемъ твѣрда, * самовѣдче гдѣнь
[и] апле, * напѣстѣи рѣшаща мольбѸ, * и налоги вѣсѡвъ ѡгонѣща, * и
молюса всегда стѣрѣи ма избежити, блженне. **Слава:**

[Као] наду и утврђење * и необориви бедем спасења, стекавши кивот моштију твојих, апостоле, * избављамо се [од] свак[акв]их мука. **И** сада ... **Богородичан:**

Мене који лежим на постељи бол(ест)и моје и немоћи, * подигни, Господњи апостоле, * молитвама твојим, свехвални.

Песма 5. Ирмос:

Просветли нас [заповестима Твојим, Господе; * и уздигнутом руком Твојом, * подај нам Твој мир, Човекољубче].

Испуни весељем живот наш, * твоју [нам] непропад(љ)иву дајућ(и) радост, * ти који си Узро(чни)ка истинског весеља проповедао.

Избави нас од бедā, апостоле Христов, * ти који си благовестио вечно избављење, * и мир који превазилази сваки ум. **С**лава ...

Разрешити маглу сагрешења мојих, богоблажени, * сјајем твоје светлости, * ти који си проповедао Светлост божанствену и превечну. **И** сада ... **Богородичан:**

Исцели немоћ душе моје, * благовесниче [и] Господњи апостоле, * посете твоје [ме] удостојавајућ(и), * и здравље ми, молбама твојим, подајућ(и).

Песма 6. Ирмос:

Излићу молитву пред Господом, * и казаћу (Ње)му јаде моје; * јер се злом душа моја испуни, * и живот се мој аду приближи; * но, [ја] се молим као Јона: * Боже, изведи ме из пропа[д(љ)иво]сти.

Као што је спасао [од] смрти и пропа[д(љ)иво]сти * природу моју заробљену пропа[д(љ)иво]шћу и смрћу, * сам се предавши на смрт: * проповедниче Христов, * моли Господа да ме избави [од] вражијег дејства.

Знамо те [као] заштитника живота и чврстог чувара, * очевидче Господњи [и] апостоле, * [тебе] који немир[е] разрешаваш * и нападе демонā одгониш, * и молим се свагда да ме [од] страсти избавиш, блажени. **С**лава ...

Іако стѣнѹ привѣжица стажахома [и душама всеовершенное спсение,
* и пространство въ скорбехъ]*¹⁴⁶ * ракъ мощей твоихъ, апле, * и ѡ сей
присно радуемса, славне, * и нынѣ насъ ѿ стѣтѣй и вѣдъ спси. **И нынѣ,
вѣрченъ:**

На ѡдрѣ нынѣ немоцію низлежѹ, * и несть нещеленіа плоти моеи: *
но, [иже] бѣа и спса мирѹ * и избавителя недѹгъвъ проповѣдавый, * тебе
молюса, гдѣнь апле: * ѿ нещеленіа болѣзней возстави мѧ.

Діаконъ: Пѧки и пѧки миромъ:

Кондакъ, гласъ бѣ.

Пѣ: Твѣрдыа и вѣговѣщаннаа:

Истиннаго блгоѹтїа проповѣдника * и тайнаго неизглаголаннаго
вѣтїю, * звездаѹ црковнѹю, * лѹкѹ вѣтвеннаго вохвалимъ: * слово бо
ѣго и зера, съ павломъ мудрымъ, языкомъ оучителѧ, * единый свѣдый
сердечнаа.

Прокіменъ, гласъ дѣ:

Во всю зѣмлю и зыде вѣщанїе ихъ, * и въ концы вселеннаа глголы
ихъ.

Стїхъ: Нѣса повѣдаютъ славу вѣжїю, * творенїе же рѹкѹ ѣго
возвѣщаетъ твердь.

Всѧкое дыханїе:

Ѹ лѹкѣ стѧго ѣвѣліа чтенїе [зачало и, глава і, а-ѣ].

Во время оно, [а] гави гдѣ и инѣхъ седмьдесятъ оученикъ своихъ, и
послѧ ихъ по двѣма предъ лицемъ своимъ, во всякъ градъ и
мѣсто, а може хотѧше самъ ити. [б] Глголаше же къ нимъ: жѧтва
оубо многа, дѣлателей же малъ: молитеса оубо гдѣнѹ жѧтвѣ, да и зведѣтъ
дѣлатели на жѧтвѹ свою. [в] Идите: се азъ посылаю въ іакъ агнцы посредеѣ
волкѹвъ. [г] Не носите влагалница, ни пїры, ни сапогѣ: и никогѣже на пѹти
цѣлѹйте. [д] Вонъже аще домъ внїдете, первѣе глголите: миръ домѹ семѹ. [е]

^{146*} могло би се изоставити као сувишно и „благо“ проблематично.

Као бедем [за] прибежиште стекосмо [и душама потпуно спасење, * и ширину у невољама] * кивот моштију твојих, апостоле, * и њему се стално радујемо, славни, * и сада нас спаси од страсти и беда. **И** сада ... **Богородичан:**

На одру сада по немоћи лежим, * и нема лека телу моме; * но, теби који си Бога и Спас[итељ]а света * и Избавитеља од бол(ест)и проповедао, * молим се, Господњи апостоле: * Подигни ме из пропа[д(љ)иво]сти од бол(ест)и.

Ђакон: Опет и опет у миру ...

Кондак, глас 2.

Подобан: Чврсте и боговестне ...*147

Истините побожности проповедника, * и тајни неизрецивих беседника, * звезду Цркве(ну), * Луку божанственог, усхвалимо; * јер, преко Павла мудрог, учитеља незнабожаца, * реч његову изабра једини Срцезналац.

Прокимен, глас 4:

По свој земљи прође глас њихов, * и до крајева васељене речи њихове.*148

Стих: Небеса казују славу Божију, * а дело руку Његових објављује свод небески.*149

Све што дише ...

Читање светог Јеванђеља од Луке [зач. 50, глава 10,1-15].

У време оно [10,1] изабра Господ и друге, Седамдесеторицу, и посла их два по два пред лицем својим у сваки град и мјесто куда намјераваше сам ићи. [2] И рече им: Жетве је много, а посленика мало: зато се молите господару жетве да изведе посленике на жетву своју. [3] Идите; ево ја вас шаљем као јагањце међу вукове. [4] Не носите кесу ни торбу ни обућу, и никога не поздрављајте на путу. [5] У коју год кућу уђете најприје кажите: Мир дому овоме! [6] И

^{147*} ово је кондак из Службе 18. окт. у другом преводу.

^{148*} Пс. 18,5а.

^{149*} Пс. 18,2.

И ѡце оубо вѣдетъ тѣ сынъ мѡра, почѣетъ на немъ мѡръ вѡшъ: ѡце ли же нѣ, къ вѡмъ возвратитѣся. [ѡ] Вѣ томъ же домѣ пребывайте, ѡдѣце и пѣюще ѡже сѣтъ оу нѣхъ: достѡннъ бо сѣтъ дѣлатель мзды своеѡ. не преходите нѣхъ домѣ вѣ домъ. [и] И вѡньже ѡце градъ вхѡдите, и прѣемлютъ вѣ, ѡдите предлагѣмаѡ вѡмъ. [ѡ] И исцѣлите недѣжныѡ, иже сѣтъ вѣ немъ, и глѡголите нѣмъ: приближисѡ на вѣ црѣвѣе вѣѣе. [ѡ] Вѡньже ѡце градъ вхѡдите, и не прѣемлютъ вѡсѣ, нѣшѣдше на распѣтѣѡ сѣгѡ, рѣбите: [ѡ] И прѡхъ прилѣпшѣй нѡсѣ ѡ града вѡшегѡ, ѡтравѣемъ вѡмъ: ѡвѡче сѣе вѣдите, ѡкѡ приближисѡ на вѣ црѣвѣе вѣѣе. [ѡ] Глѡголю вѡмъ, ѡкѡ содомѡланѡмъ вѣ дѣнь тѡй ѡрѡднѣе вѣдетъ, нѣже градѣ томѣ. [ѡ] Гѡре тевѣ хоразѣне, гѡре тевѣ видѣсаѡ, ѡкѡ ѡце вѣ тѣрѣ и сѣдѡнѣ вѣша сѣлы вѣли вѣвшыѡ вѣ вѡю, дрѣвле оубо во врѣтѣци и пѣпелѣ сѣдѡце покѡлѣисѡ вѣша. [ѡ] івѡче тѣрѣ и сѣдѡнѣ ѡрѡднѣе вѣдетъ на сѣдѣ, нѣже вѡма. [ѡ] И тѣ капернаѣме, иже до нѣсѣ вознесѣисѡ, до ѡда низведѣшисѡ.

Слава, гласъ Ѣ: Млѣтвами сѣгѡ апѡла и сѣвѣста лѣкнѣ, млѣтѣве, * ѡчѣсти мнѡжество согрѣшенѣй нѡшнхъ. **И нѣнѣ:**

Млѣтвами вѣцы, млѣтѣве, * ѡчѣсти мнѡжество согрѣшенѣй нѡшнхъ.

Стихъ: Помѣлѣи мѡ, вѣѣе, по велицѣй млѣтѣ твоеѣ, * и по мнѡжествѣ щедрѡтѣ твоеѡхъ, ѡчѣсти беззакѡнѣе моѣ.

Тѡже стѣхѣра, гласъ ѡ:

Не [вѣѣри мѡ члѣвѣческомѣ предстѡтельствѣ, апѡле гѣень: * но,]*¹⁵⁰ прѣимнѣ молѣнѣе молѡцагѡ тѣи сѡ, * скѡрѣи оубо ѡбдержатъ мѡ, * терпѣтѣи не могѣ вѣсѡвѣкаѡ стѣрѣлѣнѣѡ, * покрѡва не стѡжѡхъ, * нѣже гдѣ прилѣгнѣ ѡкѡлннѣй вѣсѣдѡ повѣждаѣемъ, * и оутѣшенѣѡ не ѣмамъ ѣнѡгѡ. * нѣнѣ прилѣгѡю кѣ рѡцѣ моцѣй твоеѡхъ, * не прѣзри молѣнѣе моѣ, * [и] полѣзно мѣ сотвори.

Тѡже дѣаконъ: Спѣи, вѣѣе, лѡди твоеѡ: **Лѡдѣе:** Гдѣ, помѣлѣи. [Ѣ.]

Тѡже ѣерей: Оуслѣши нѣ, вѣѣе, спѣитѣлю нѡшнхъ: **Лѡдѣе:** ѡминѣ.

^{150*} део текста у угластим заградама [...] у рукопису избледео, моѡ реконструкциѡ на основу сличнѡг места у Теостириктовѡм канѡну Прѣсв. Богородици.

ако буде ондје син мира, остаће на њему мир ваш; ако ли не буде, вратиће се вама. [7] А у тој кући будите, и једите и пијте што у њих има, јер је посленик достојан плате своје; не прелазите из куће у кућу. [8] И у који год град уђете и приме вас, једите што вам се изнесе, [9] И исцјељујте болеснике који су у њему, и говорите им; Приближило вам се Царство Божије. [10] И у који год град уђете и не приме вас, изишавши на тргове његове, реците: [11] И прах што нам је прионуо од града вашег за ноге наше отресамо вам. Али ово знајте да вам се приближило Царство Божије! [12] Кажем вам да ће Содому бити лакше у Дан онај неголи граду томе. [13] Тешко теби, Хоразине! Тешко теби, Витсаидо! Јер да су у Тиру и Сидону била чудеса што су била у вама, давно би се, сједећи у костријети и пепелу, покајали. [14] Али Тиру и Сидону биће лакше на Суду него вама. [15] И ти, Капернауме, који си се до неба подигао, до ада ћеш се сурвати.

Слава ... Молитвама светог апостола и јеванђелисте Луке, Милостиви, * очисти мноштво сагрешења наших. И сада ...

Молитвама Богородице, Милостиви * очисти мноштво сагрешења наших.

Стих: Помилуј ме Боже по великој милости Твојој, и по обиљу милосрђа Твога очисти безакоње моје.*¹⁵¹

Потом: стихира, глас 6:

[Не повери ме човечијем заступништву, апостоле Господњи; * но,] прими молење оног који ти се моли, * невоље ме, дакле, обузимају, * не могу да трпим демонске стреле, * заштите немам, * ни где да прибегнем, јадни [ja], свагда поражаван, * и утехе немам друге. * Сада прибегавам кивоту моштију твојих, * не презри молење моје, * и корисно ми учини.

Затим ђакон: Спаси, Боже, народ Твој ...

Народ: Господе, помилуј. [12 пута.]

Затим свештеник: Услиши нас, Боже, Спаситељу наш

Народ: Амин.

¹⁵¹* Пс. 50,3.

Пѣснь 3. Ирмосъ:

Ⲯ ⲒѸдѣн дошѣдше [Ѹтроцы въ вавѳлѳнѣ иногдѣ, * вѣроу трѣческою пла́мень пѣцныи попра́ша, пою́ще: * Ѹѿсѣвъ вѣже, бл҃гвѣнъ сѣи].

Нáше сп҃сѣнїе ѣкоже вохотѣлъ сѣи, сп҃се, оустрѣити, * ѡпла твоегò нáмъ дáлъ сѣи, * с҃гоже заступника показáлъ сѣи: * Ѹтсѣцъ нáшихъ, вѣже, бл҃гвѣнъ сѣи.

Воли́теле мѣти, с҃мѣже послѣдовалъ сѣи, сла́вне, * оумолїи избáвити мѣ Ѹ прегрѣшенїи и дш҃евныхъ сквернъ зовѣща: * Ѹтсѣцъ нáшихъ вѣже, бл҃гвѣнъ сѣи. **ГЛАВА:**

Сокрѳвице сп҃сѣнїа и и́сточникъ нетлѣнїа, * стѳлпъ оуствержденїа [и двѣрь] показáнїа, * рáка [моцїей твои́хъ * зовѣщымъ]*¹⁵² показáла: * Ѹтсѣцъ нáшихъ вѣже, бл҃гвѣнъ сѣи. **И нынѣ, вѣорченъ:**

Тѣлесныа недѣги и дш҃евныа грѣхї, * пристѣпáющихъ любѳвїю къ рáцѣ моцїей твои́хъ, * ищѣлїти сподѳви вопїющихъ: * Ѹтсѣцъ нáшихъ вѣже, бл҃гвѣнъ сѣи.

Пѣснь 4. Ирмосъ:

Цр̀а нѣнаго, * [с҃гоже пою́тъ въи аггѣлстїи, * хвалїте и превозносите во всѣ вѣки].

Пѳмоци и́же Ѹ тебе трѣвѣущыа, * не прѣзри, гдѣнь ѡпле: * пою́щыа тѣ * и превозно́щыа хр̀та во вѣки.*¹⁵³

Неможенїе дш҃и моеѣ ищѣлѣши * и тѣлесныа болѣзни, гдѣнь ѡпле: * да тѣ прослáвлю * и превозно́щ хр̀та во вѣки.*¹⁵⁴ **ГЛАВА:**

Ищѣлѣнїи богáтство и́зливáетъ рáка моцїей твои́хъ * вѣрнѳ пою́щымъ тѣ, * и превозно́щымъ хр̀та во вѣки. **И нынѣ, вѣорченъ:**

^{152*} део текста у угластим заградама [...] у рукопису избледео, моја реконструкција на основу сличног места у Теостириктовом канону Пресв. Богородици.

^{153*} већи део тропара у рукопису избледео, моја реконструкција на основу завршетка у овој Песми и сличног места у Теостириктовом канону Пресв. Богородици.

^{154*} исто.

Песма 7. Ирмос:

[Младићи] дошав(ши) [некада] из Јудеје [у Вавилон, * вером у Тројицу пламен [у] пећи погасише, певајућ(и): * Боже отаца, благословен (је)си].

Пошто си хтео Спас[ит]е[љу], да устројиш наше спасење; * апостола Твог си нам дао, * и њега си као заступника показао. * Боже отаца наших, благословен (је)си.

Љубитеља милости, Коме си последовао, славни, * умоли да избави од сагрешења и душевних нечистота, * мене који кличем: * Боже отаца наших, благословен (је)си. Слава ...

[Као] ризницу спасења и извор непропа[д(љ)иво]сти, * и кула сигурности [и двер] покајања; * кивот моштију твојих * показа се онима који кличу: * Боже отаца наших, благословен (је)си. И сада ...
Богородичан:

[Од] телесних бол(ест)и и душевних грех(ов)а, * удостој да се исцеле они који приступају [с] љубављу кивоту [моштију твојих] * и [кличу]: * Боже отаца наших, благословен (је)си.

Песма 8. Ирмос:

Цара небеског, * [кога [о]певају војске анђела, * хвалите и преуносите у све векове].

Не презри, Господњи апостоле, * оне који од тебе требају помоћи; * који те [о]певају * и преуносе Христа у векове.

Немоћ душе моје исцелујеш * и телесне бол(ест)и, Господњи апостоле; * да те прослављам * и преуносим Христа у векове. Слава ...

Богатство исцелења̄ излива кивот моштију твојих, * онима који те [с] вером [о]певају, * и преуносе Христа у векове. И сада ...
Богородичан:

Наплѣтныа прилоги ѡгонѣши * ѡ стрѣтѣи нахѣды, гдѣнь ѡплѣ: *
тѣмже тѣ поѣмѣ * ѡ превозносимѣ хрѣтѣ ко вѣки.*¹⁵⁵

Пѣснь ѡ. Ирмосѣ:

Воистиннѣ бѣѣ тѣ [ѡповѣдемѣ, * спсѣнїи твоѣомѣ, дѣо чѣтаѣ, * ѡ
безплѣтными лики тѣ величѣюще].

Тѣка слѣзѣ моѣхѣ не ѡвратїса, гдѣнь ѡплѣ: * ѡже ѡ всѣкагѣ лицѣ
всѣкѣ слѣзѣ ѡемшаго, * хрѣтѣ проповѣдалѣ ѣси, вѣженне.

Рѣдѣсти моѣ срѣце ѡполни, ѡплѣ славне, * рѣдѣсти ѡже ѡполнѣнїе мїрови
вѣговѣстїлѣ ѣси, * ѡ грѣхѣвнѣю печѣль потрѣбїлѣ ѣси.*¹⁵⁶ **Слава:**

Свѣта твоегѣ зарѣми просвѣтїи насѣ, лѣкѣ, * мѣркѣ невѣдѣнїѣ
ѡгонѣѣ * вѣговѣрнѣ тѣ хрѣтѣѣ ѡпла хвалѣщнѣхѣ.*¹⁵⁷ **ѡ ѡнѣѣ, вѣорѣченѣ:**

Вмѣстѣ*¹⁵⁸ ѡслоблѣнїѣ немѣщїю низлежѣщаго, * ѡсѣплѣи, ѡплѣ
всѣхвалѣне: * ѡзѣ нездѣвїѣ ко здѣвїе прѣтворѣѣ, мѣтѣвами своїми.

Достѣоно ѣстѣ:

Тѣже: стѣхїры, гласѣ ѡ.

Пѣ: Чтѣ вы нарѣчѣмѣ:

Чтѣ тѣ [ѡнѣѣ] ѡменѣемѣ, [ѡплѣ; * нѣо,] ѡкѣ славѣ ѡповѣдалѣ ѣси
вѣжїю: * мѣлнїю, ѡкѣ мїрѣ просвѣщѣешнѣ свѣтѣомѣ: * ѣблѣкѣ, ѡдождѣющѣ
вѣжѣтѣснныѣ вѣды: * чѣшѣ прѣмїрѣсти вѣжїѣ, * вїно намѣ чѣрплѣщнѣю
всѣлѣщнѣе срѣца поѣщнѣхѣ тѣ: * молнѣ спсѣтїсѣ дѣшѣамѣ нашымѣ.*¹⁵⁹

Стѣхѣ: Во всѣю зѣмлю ѡзѣде вѣщѣнїе ѡхѣ, * ѡ вѣ концѣ всѣлѣнныѣ
гѣлѣблы ѡхѣ.

^{155*} исто.

^{156*} тропар делимично прѣраѣен ради осмишѣваѣа, а део текста коїи је у рукопису изблѣдео, рѣконструисан на основу сличнѣг мѣста у Теостирїктовѣм канѣну Прѣсѣв. Богорѣдїци.

^{157*} моѣ ѡмена, а у ѡзворнїку: ѡповѣдѣющнѣхѣ.

^{158*} моѣ ѡмена, а у ѡзворнїку рѣдѣвоѣно: **Вѣ** мѣстѣ.

^{159*} готовѣ ѡндѣтїчна 1. возвѣтелнѣю стѣхїри ѡз Слѣжбѣ 18. ѡкт.

Нападе искушења одгониш * и најезде страсти, Господњи апостоле; * стога те [о]певамо * и преуносимо Христа у све векове.

Песма 9. Ирмос:

[Спасени Тобом, Дјево чиста,] * исповедамо Те[бе] [као] истиниту Богородицу, * [величајућ(и) Те с(а) безтелесним зборовима].

Не окрени се од ток(ов)а суза мојих, Господњи апостоле; * ти који си Христа проповедао, * који је сваку сузу са сваког лица обрисао.

Радости моје срце испуни, апостоле славни; * [оне] радости чије си испуњење свету благовестио * и греховну жалост истребио. Слава ...

Зрацима твоје светлости обасјај нас, Луко, * мрак незнања одгонећ(и) * [од нас] који те благоверно хвалимо [као] Христовог апостола. И сада ... **Богородичан:**

Уместо злопаћења, [но] немоћи обореног [ме], * исцели, апостоле свехвални; * мењајућ(и) болест у здравље, молитвама својим.

Достојно је(сте) ...

Потом: стихире, глас 8.

Подобан: Како да вас назовемо

Како да те [сада] именујемо, [апостоле? * Небом,] јер си славу Божју проповедао; * муњом, јер свет озарујеш светлошћу; * облаком, који капље божанствене воде; * чашом Премудрости Божије, * која нам точи вино * које весели срца оних који те [о]певају? * Моли да се спасу душе наше.

Стих: По свој земљи прође глас њихов, * и до крајева васељене речи њихове.^{*160}

^{160*} Пс. 18,5а.

Что тѣ нынѣ нареку, бѣгопріятне; * рѣкѣ, изъ рѣкѣ прониходящю
 намъ: * кѣвѣтъ златый завѣта, * ѣгоже завѣца хрѣтоу: * свѣтѣло,
 оумный свѣтъ прогвающе: * свѣтѣльникъ, црковь всю ѡзаряющій: *
 животный хлѣбъ вѣтвенна трапѣзы, * кратіръ дхѡвнаго пѣва: * молѣ
 спсѣна дшамъ нашимъ.*¹⁶¹

Стіхъ: Нѣсѣ повѣдають славу бжѣю, * твореніе же рѣкѣ ѣгѡ
 возвѣщаетъ твердь.

Что тѣ, [нынѣ] бѣгогѡлне, возвѣщяю;*¹⁶² * сокровице вѣчныхъ
 дарѡвъ твердое, * врачѣ дшъ и тѣлѣхъ извѣстна, * пѣлова
 содѣятвенника и сошѣтвенника, * дѣлѣа апльскаа изглагяща: *
 мнѡгаа лѣкѡ, именѣ, * добродѣтель тѣбѣ сотвори. * молѣ спсѣна
 дшамъ нашимъ.*¹⁶³ **Глава, глѣхъ ѣ, самогласенъ [Деѡнта магѣтра]:*¹⁶⁴**

Прїидіте, всѣ тѣварь, * истиннаго врачѣ дхѡвнаго, * и спсѡва оучника, *
 лѣкѡ принопамѣтнаго, * пѣеньми похваламъ: * сѣй во безбѡжѣа недѣгъ,
 * помѣзаніемъ хрѣтоу кѡпѣли, оуврачевѣ, * и рѣкѣми бѣготѡчныхъ водъ ѡ
 оустъ, * ѡдшевлѣннаа сѣла ѣвѣла напои. * тѣмъ изыде пррѡчески
 вѣщаніе ѣгѡ во вселеннѡю, * и молитѣа спсѣна дшамъ нашимъ.

И нынѣ, бѣгѡрченъ, глѣхъ тѡйже:

Влѣще прїимѣ * молѣбы рѣвъ твоихъ, * и избѣви насъ * ѡ всѣкѣа бѣды
 и скорѣи.

Тѣже: Трїсѣѡе. Пресѣла тѣце: **Оче** нашъ:

Тропарь, глѣхъ г: Апле сѣый и ѣвѣлѣте лѣкѡ:

Глава, и нынѣ, бѣгѡрченъ, глѣхъ тѡйже:

Пррѡцы проповѣдаша, * апли наущіша:

Тѣже діакѡнства пѣсана въ началѣ Параклиса, [мѣтва] и ѡпѣтъ.

^{161*} готово индегична 2. возвателној стихири из Службе 18. окт.

^{162*} прва строфа индегична почетку 5. возвателне стихири из Службе 18. окт.

^{163*} остатак индегичан 4. возвателној стихири из Службе 18. окт.

^{164*} готово индегичан 4. хвалитној стихири из Службе 18. окт.

Како да те сада назовем, богопримче? * Реком, која нам из Раја (про)исходи; * златним кивотом Завета, који завешта Христос; * светилом, које нам умну светлост изсијава; * светилником, који целу Цркву обасјава; * животним хлебом [са] Божанствене трпезе, * путиром духовног пића. * Моли да се спасу душе наше.

Стих: Небеса казују славу Божију, * а дело руку Његових објављује свод небески.^{*165}

Како да те сада, богоречити, објавимо? * Ризницом сигурном набеских дарова, * лекаром поузданим душа и тела, * Павловим сарадником и сапутником, * изложитељем Дела апостолских; * [јер] многа [ти се] имена [могу дати], Луко, * и [многа] су добра дела [која си] учинио? * Моли да се спасу душе наше.

Слава ... глас 8, самогласан [Леонта магистра]:

Ходите сви створени, * истинског лекара духовног, * и Спаситељевог ученика, * Луку незаборавног, * песмама похвалимо; * јер он болест безбожја * помазањем Христове купке излечи, * и рекама боготочних вода из уста [својих] * одуховљена станишта Јеванђељем напоји. * Зато пророч(анс)ки прође глас његов по васељени, * и [он] се моли да се спасу душе наше.

И сада ... **Богородичан, глас исти:**

Владичице прими * молбе слуги Твојих, * и избави нас * од сваке беде и невоље.

Затим: Трисвето .. Пресвета Тројице ... **и по:** Оче наш ...

Тропар, глас 4:

Апостоле свети и јеванђелисто Луко ...

Слава ...и сада ... **Богородичан, глас исти:**

Пророци проповедаху, * апостоли научаваху ...

Потом јектеније писане у почетку Параклиса, [молитва] и отпуст.

^{165*} Пс. 18,2.

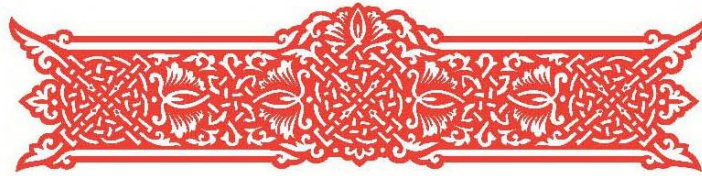
МЛТВА.*166

Ω сѣый лѣкò, бѣгомъ иъзвѣранный и мѣтерію вѣжію блѣвѣнный, проповѣдниче ѣвѣліа хрѣтова по всеи вселѣннѣи, мѣнниче и апѣле, помощниче всеѣмъ млтвеннѣмъ тѣмъ призываюущимъ, помози и намъ, непотрѣбнымъ рабѣмъ гдѣнимъ: мы бо многыхъ прегрѣшеній нашихъ ради находимся во тьмѣ и сѣни смѣртнѣи, и безмѣрнѣмъ далече ѿ бѣга оудалѣни ѣсмы: стѣдѣ же ради ѣгѣмъ ѿ онѣмъ чѣвствѣемъ, и не имѣще дерзновѣнїа да самѣи того оумолнимъ ѿ процѣнїи, призываемъ тѣмъ, великїи сѣителю вѣжіи, ѣкѣмъ въ неизмѣрнѣмъ ѣгѣмъ свѣтѣмъ прѣвѣвающимъ, да вмѣстѣмъ насъ того молїши во ѣже помїловатисѣ намъ.

Помози намъ млтвами своими, сѣый лѣкò, да въ насъ возродїтисѣ стѣрахъ гдѣнь, стѣрахъ ѣже любви раждѣетъ, грѣхъ же ѿгонѣетъ. мы бо толикомъ навѣкомъ грѣшїти на всѣкїи дѣнь и чѣсъ, даже и во снѣ, ѣкѣмъ да забѣхомъ словесъ гдѣнихъ: вдїте оубо, ѣкѣмъ не вѣсте чѣса, ѣгда ѣзъ прїндѣ: ѣкѣмъ да [не] мѣжетъ насъ на всѣкїи чѣсъ призвѣти ѿ сего прїврѣмнѣмъ животѣмъ въ вѣчный. сѣи стѣрахъ, сѣи чѣвствїе, сїи прѣмїростъ, ѣкоже глѣлетъ псалмопѣвецъ дѣдъ, прѣвдѣи въ насъ, сѣый лѣкò: тѣже, млтвами твоими, да въ насъ породѣтисѣ слѣзы покаанїа, слѣзы ѣже всѣмъ оубоги нашей дѣшїи ѿчїстѣтъ ѿ грѣхѣмъ попѣдшагѣмъ по нѣи: мы бо въ своѣмъ безчѣвствїи и дѣховнѣи слѣпотѣ, не [воз]мѣжемъ плакати ѿ своѣмъ мертвецѣмъ, [сїрѣчь] ѿ себѣ самїхъ; толикомъ же многѣмъ слѣзъ, потѣки слѣзъ, потрѣбно [намъ] ѣсть иъзлїати за безчїслѣннымъ грѣхїи ѣже содѣлахомъ.

Помози намъ, невѣждамъ и неразѣмнымъ, оубразѣтїи писанїе ѣже тѣмъ [самъ с]писалъ ѣси, ѣкѣмъ истиннѣмъ разѣмѣвѣамъ сїе, истиннѣмъ понимѣамъ того словеса, тои вѣжїтъ ѿ грѣхѣмъ ѣкѣмъ ѿ огна, и всеми силѣми стремїтъ прѣблїжїтисѣ бѣдѣ: тои бо понимѣетъ ѣкѣмъ грѣхъ ѣсть смѣртъ,

^{166*} текст молитве на цсл (коју је уз [Акатист](#) изворно на србском језику саставио брат [Мирко И. Нанић](#)) преузет са портала [„Азбука веры“](#) и доредигован.

МОЛИТВА.

О свети Луко, Богом изабрани и Мајком Божијом благословени, проповедниче Јеванђеља Христовог по свој ●васељени, мучениче и апостоле, помоћниче свима који те молитвено призивају, помози и нама, непотребним слугама Господњим. Јер ми се због многих прегрешења наших налазимо “у тами и сени смртној”^{*167} и удаљени смо од Бога безмерно далеко. А због стида који осећамо због тога, и немајући смелости да Га сами замолимо за опроштај, призивамо тебе, велики светитељу Божији, као онога који у Његовој неизмерној светлости пребиваш, да Га уместо нас молиш да се смилује на нас.

Помози нам молитвама својим, свети Луко, да се поново у нама роди страх Господњи, страх који рађа љубав, а грех одгони. Јер ми смо толико навикли да грешимо свакога дана и часа, чак и у сну, као да смо заборавили речи Господње: „Стражите, [дакле], јер не знате часа када ћу ја доћи“;^{*168} као да нас сваког трена не може позвати из овог привременог живота у вечни. Тај страх, тај осећај, ту премудрост, како каже псалмопевац Давид, пробуди у нама, свети Луко. И нека се онда, молитвама твојим, у нама роде сузе покајања, сузе које ће све закутке душе наше да очисте од греха који се наталожио на њој. Јер ми, по свом безосећају и духовној обневиделости, не можемо ни да плачемо над мртвацем својим, над самима собом; а тако много суза, потоке суза, требали би да пролијемо за безбројне грехе које учинисмо.

Помози нам, неукима и неразумнима, да „разумемо Писмо“ које си и Ти [сам] писао, јер онај ко га истински разуме, ко истински схвати речи његове, тај бежи од греха као од огња, и свим силама тежи да се приближи Богу. Јер тај схвата да је грех смрт, а

^{167*} ср. Лк. 1,79.

^{168*} ср. Мт. 24,42; 25,13.

БГЪ ЖЕ ЖИВОТЪ. ПОМОЗИ НАМЪ, ОУБО, СТЫЙ ЛУКО, ДА СЕ ОУРАЗУМѢШЕ,
 ѠЧИСТИМЪ Ѡ ГРѢХА И ПРЕЙДЕМЪ Ѡ СМЕРТИ КЪ ЖИЗНИ, ДА ВЪДЕТЪ НАМЪ БГЪ
 ВСАЧЪСАКА ВО ВСѢХЪ, ДА ѠНЫИѢ ПРЕВЪДЕМЪ ПРИСНѠ ВЪ ТОГѠ БЛИЗОСТИ. ДА
 НАМЪ, ЯКОЖЕ ТЕБѢ И КЛЕѠПѢ, [ПЪТЕ]ШЕСТВЮЩИМЪ ВО ЕММАУСА, СРЪЦЕ И
 ДУША ВЪИИѢ ТРЕПЕЦУТЪ Ѡ ТОГѠ ПРИСЪТСТВІА. ТОГДА МІРЪ ѠБЛАДАЕТЪ НАМИ,
 МІРЪ НѢИИИ, ИЖЕ ОУТВЕРДИТЪ НАМЪ НАДЕЖДѠ ЦРЪТВІА НѢИИГѠ: И ТОЮ
 РАДОСТІЮ ВОСПРІИМЪ КРѢПОСТЬ, СТРЕЛЫ ЛУКАВАГѠ НЕПРЕСТАНИИѠ ЛЕТАЮЩИА НА
 НАСЪ, ЛЕГКѠ ѠГНАТИ Ѡ СЕБѢ: ТОЮ ЖЕ НАДЕЖДЕЮ, ЛЮБИ ВЪИИА СЪЖЕ СЪСТЪ ВЪ
 НАСЪ, ОУГОТОВИТЪ НАСЪ НА ПЪТЬ КЪ ВѢЧНОМЪ ѠЧЕСТВУ, ИДѢЖЕ [СЪТЬ] ВСА
 СИЛЫ НЕБЕСНЫА, ВСИ СТИИ, И МТЪРЪ ВЪИИА ПРЪДЪ НИМИ, СЪАЖЕ БЛГІИ ѠБРАЗЪ
 ТЫИ НА ИКОИѢ, ТОВОЮ НАПИСАИѢИ, ѠВѢКОВѢЧНАЪ СЪИ. ѠЧИ СЕРДЕЦЪ НАШИХЪ
 НЕПРЕСТАНИИѠ ДА ВЪИРАЮТЪ ВЪ СІЮ ДОБРОТЪ, И НАСЛАЖДАЮТЪ СЮ, ЯКѠ ДА
 ОУЖЕ ЗДѢ ВОЦАРИТЪ ВЪ НАСЪ ЦРЪТВО НѢНОЕ: ВЪ КОЕ, МЛТВАМИ ТВОИМИ,
 СТЫЙ ЛУКО, ДА ПРЕСТАВИМЪ, СГДА ПРИИДЕТЪ КОНЕЦЪ ЗЕМНАГѠ ПЪТИ НАШЕГѠ:
 ПОТОМЪ ЖЕ РАДОСТНѠ ДА ПРОСЛАВЛЯЕМЪ ВСЕМЛЪЧИВАГО БГА: ѠЦА И СНА И
 СТАГО ДХА, ВО ВСЮ ВѢЧНОСТЬ БЕЗКОНЕЧНЫХЪ ВѢКѠВЪ. **А**МИНЬ.

Бог живот. Помози нам зато, свети Луко, да се, то схвативши, очистимо од греха и пређемо из смрти у живот, да нам Бог буде све у свему,^{*169} да одсада увек будемо у Његовој близини. Нека нам, као теби и Клеопи, када сте ишли за Емаус, срце и душа стално трепере од Његовог присуства. Тада ће мир владати у нама, Небески мир, који ће нам утврдити наду на Царство Небеско; и том радошћу ћемо добити снагу да стреле лукавога које непрестано лете ка нама, лако одагнамо од себе; а са том надом, љубав Божија која је у нама, припремиће нас за пут ка вечној Отаџбини, где су све силе небеске, сви свети, и Мајка Божија пред њима, чији си ти благи лик на икони, тобом насликаној, овековечио. Нека нам очи срца нашег непрестано гледају ту лепоту, и њоме се наслађују, како би се већ овде зацарило у нама Царство Небеско; у које, нека се молитвама твојим, свети Луко, и преселимо, када дође крај земаљског пута нашег; па да онда радосно прослављамо Свемилостивог Бога: Оца и Сина и Светога Духа, кроз сву вечност бесконачних векова. **А**мин.

^{169*} ср. 1. Кор. 15,28.

Невојша Џокић и Николина Бавић.

ТРЕЋИ ПРЕНОС МОШТИЈУ ЕВАНЂЕЛИСТЕ ЛУКЕ.

У другој половини IV и током V века, у функцији стварања светитељских култова, успостављена је пракса *elevatio* и *translatio* моштију, сложен ритуал у функцији светитељског прослављања, који је, у пракси као и у хагиографији, добио заокружен облик у средњовизантијском раздобљу, који подразумева реликвије већином у виду костију. Мошти су непропадљиви чудотворни посмртни остаци тела или делова тела светитеља. Поштовање моштију у хришћанству утемељено је на вери у повезаност Духа Светога са моштима и присуство душе Светитељеве у њима. Оне су врхунски израз ритуала прослављања светих личности. Због њихових исцелитељских моћи оне и носе словенски назив мошти или моћи. Реч мошти у преводу носи значење и кости, јер су се светим сматрале саме кости много пре нетрулежних тела. Од самих почетака хришћанства светим гробовима и моштима одавано је поштовање да би се преко успомена на светитеље и њихове врлине (често преточене у хагиографске списе) емотивно и морално утицало на вернике. По Василију Великом, онај који дотакне кости мученика, постаје судеоник његове светости. Постоји мноштво писаних подробних описа о транслацији моштију (често у облику костију), с обиљем појединости о начину сахране, врсти ковчега у које су полагане или с подацима о њиховом распарчавању. Пример су мошти многих знаменитих светитеља, рецимо Светог Стефана, Светих апостола Андрије, Луке и Тимотеја или честрдесеторице севастијских мученика, чија су проналажења и транслација имали нарочито снажан одјек у тадашњем свету. Овај рад, како је то насловом назначено, бавиће се трећом транслацијом (преносом) моштију Светог евангелисте Луке, једним од значајних примера у историји транслације, онако како је то описано у сачуваним изворима.

У историји је забележено пет преноса моштију апостола и евангелисте, првог иконописца и „љубљеног лекара“ Луке, и то путем Сирија – Цариград – Рогос – Смедерево – Јајце – Венеција. Краткотрајан, али важан је моменат боравка Лукиних моштију у Србији. Преноси (транслације) те знамените хришћанске реликвије од Рогоса преко Смедерева до Венеције извршене су од 1453. до 1463. године, за време османских освајања, а мотивисан је потребом да се угроженој Деспотовини обезбеди небески

покровитељ.*¹⁷⁰ Такође, обављен је на иницијативу владара и под његовим покровитељством, а представља последњу *translatio reliquiarum* у српској средњовековној држави. Баш по угледу на древне хришћанске обичаје, али и српску реликвијарну праксу, он је замишљен као величанствена церемонија по тачно утврђеним етапама и појединостима. Са становишта процедуре, као и функције, обред је имао и непосредног претечу – пренос моштију Свете Петке из Видина у Србију 1398. године. Ову транслацију, за разлику од осталих, карактерише документованост релативним обиљем писаних извора, па поред описа на књижевном, имамо и опис на народном језику, са мноштвом нових појединости, значајних за истраживање како на књижевној, тако и на историјској равни. У доба последњег преноса постављено је питање аутентичности Лукиних моштију. Појавиле су се још две верзије преноса – падованска и самостана Светог Вилма у јужној Италији. Обе верзије су настојале да докажу да је Лукино тело пренето из Цариграда у њихова места и да су мошти у њиховим местима аутентичне, а не оне у Венецији.

Проблем преноса моштију еванђелисте Луке од Рогоса до Смедерева ни до данас није у целини проучен у српској историографији. Било је само три озбиљнија покушаја од којих су прва два од пре скоро век и по*¹⁷¹ а трећи од пре пола века.*¹⁷² Основни извори за догађаје везане око преноса моштију еванђелисте Луке из Рогоса до Смедерева су два ћирилска рукописа, који представљају неколико међусобно независних прозних химнографских састава, а у којима су описани ови догађаји. Први је познат као *Врднички*,*¹⁷³ а други као *Париски ћирилски рукопис*.*¹⁷⁴ Ниједан од ова два ћирилска рукописа српске редакције нису дуго били у Смедереву. *Врднички рукопис* се најкасније од 1512. године налазио у Раваници, а одатле је вероватно 1690. године пренет у Врдник. *Париски рукопис* је доспео у Париз на непознат начин, а зна се да га је Национална библиотека у Паризу 1879. године откупила од тамошњег апотекара. Он представља зборник који садржи пет прозних састава посвећених историјату Лукиних моштију, међу којима су нарочито интересантни четврти и пети: *Слово о трећем преносу из Рогоса у Смедерево* и *текст о чудима која су се збила у Србији*.*¹⁷⁵ *Врднички рукопис* је у науци познат и под називом *Београдски*, чак и *Крушедолски*. Из

¹⁷⁰* Ајдачић Д., 2000, 167 – 178.

¹⁷¹* Ruvarac I., 1868, 178 – 186; Павловић И., 1882, 70 – 101.

¹⁷²* Павловић Л., 1963, 33 – 60.

¹⁷³* Ruvarac I., 1868, 178 – 186;

¹⁷⁴* Павловић И., 1882, 70 – 101.

¹⁷⁵* Још увек једино издање: Павловић И., 1882, 70 – 101; Јовановић Т., 1981, 311.

записа јеромонаха Михаила из 1512. године произилази да је рукопис чуван у манастиру Раваници. Године 1641. у зборнику је запис оставио и патријарх Пајсије, који је књигу позајмио како би начинио још један препис.*¹⁷⁶ Из Раванице књига је пренета у Врдник, где ју је пронашао и делимично публикувао И. Руварац. Он обухвата две службе: главну, за 18. октобар, и *Службу* преносу моштију за 12. јануар, условно названа *Смедеревска*. Од химнографских састава ту је и један параклис који сачињавају молбане стихире и канаон. Уз њих *Врднички рукопис* садржи и „повест“ о преносу моштију у Србију и Смедерево.

Готово је сигурно да су аутори оба рукописа били сведоци преноса моштију и да су вероватно живели у Смедереву. Рукописи су настали независно један од другог и доста се разликују у детаљима, иако се у основним цртама поклапају. Премда рукописи обилују и византијском реториком и ученим теолошким расправама, ипак у њима има доста примеса народног говорног језика. Нарочито *Врднички рукопис* обилује византијском реториком и ученом теолошким надградњом на однегованом књижевном језику, а и дужи је од *Париског рукописа*. *Париски* је писан простијим, народскијим језиком и краћи је, али се у њему налази знатно више историјских података. *Врднички рукопис* је настао нешто касније, али су извесно оба настала пре пада Смедерева, тј. пре 1459. године.*¹⁷⁷

Постојала је и служба Лукином преносу у Смедерево, али она није сачувана. Једино постоји запис да је ову службу која је била „Ђурђа деспота у граду Смедереву“ дао преписати патријарх Пајсије за манастир Раваницу.*¹⁷⁸

У време кад започиње „српско“ раздобље светог Луке, његове мошти и транслације истих имале су за собом миленијум дугу историју. Почетком јесени 1448. године,*¹⁷⁹ деспот Ђурађ се налазио са својом војском на босанском земљишту код града Теочака.*¹⁸⁰ Једног дана му је неки непознати стари калуђер у име грађана Рогоса*¹⁸¹ понудио да купи тело

¹⁷⁶* Стојановић Љ., 1902, бр.412, 1347.

¹⁷⁷* О времену настанка ових рукописа као и могућим ауторима детаљније видети у Павловић Л., 1963, 41 – 44.

¹⁷⁸* Стојановић Љ., 1902, бр. 412 и 1347.

¹⁷⁹* Ruvacac I., 1868, 179 и 182; Павловић И., 1882, 90.

¹⁸⁰* Ruvacac I., 1868, 182.

¹⁸¹* Код Грка овај средњовековни град се звао Рогои (грчки: Ρογοί or Ρωγοί), данашња Неа Керасунта, недалеко од Превезе, у северозападној Грчкој. Рогои се налазио на месту античког града Бухетиона (Βουχέτιον) напуштеног крајем I века пре Христа. Град је обновљен вероватно у IX веку а играо је значајну улогу у XIV и првој половини XV века. Краће време је био у српским

еванђелисте Луке, како би се избавио „божјег гнева“, јер су се за њега интересовали и Латини.^{*182} Знајући да је било много подметања лажних моштију, деспот Ђурађ се прво обратио српском патријарху Никодиму са питањем да ли је то оригинално Лукино тело. Одговор је био потврдан, али са препоруком да се ипак ствар провери преко севтогорског проте. По писању Ђурђевог унука,^{*183} ту мисију је извршио смедеревски владика са даровима и деспотовом препоруком. Из Кареје је лично дошао прота и на основу старих књига уверио деспота да је право Лукино тело било у Рогосу.^{*184} Иначе, осим српских житија и Ciriaco de' Pizzicollì^{*185} који је почетком XV века посетио Рогои спомиње да су се у тамошњој цркви чувале мошти Светог Луке.^{*186}

Према подацима из *Париског рукописа*, деспот је, након потврде да је тело Лукино, послао свог изасланика игумана лештјанског кир Венедикта Црепојевића^{*187} султану Мехмеду II, молећи га да нареди турском војводи у Рогосу да му преда Лукино тело. Успешном исходу мисије, по општем уверењу, битно је допринело посредовање султаније Маре, деспотове кћерке, јер познато је да је прибављање дозволе за пренос моштију могао да буде сложен задатак, што се види и на примеру иницијативе кнегиње Милице да дође у посед моштију свете Петке, коју је описао Г. Цамлблук. По подацима из *Врдничког рукописа*, Ђурђев изасланик није био игуман Венедикт, већ један од деспотових саветника. Султан је у Једрену написао на пергаменту писмо турском војводи у Рогосу да преда мошти Ђурђевим посланицима. Писмо је донето деспоту у Смедерево. Он је ради преноса послао у Рогос делегацију са султановим писмом и много слуга за ношење ковчега. Посланство су предводили призренски архиепископ Михаило, бољар Стефан и Венедикт Црепојевић.^{*188}

Турски војвода у Рогосу морао је да се послужи лукавством да би омогућио да ћивот буде крадом изнесен. Морао је тако да уради јер су становници Рогоса у моштима Лукиним гледали одбрану својих поља од

рукама. Пао је под османску власт 1449. године и убрзо након тога је напуштен. Velikou M., 2012, 47, 286, 293, 311, 476 – 478; Brooks A., 2103, 145 – 154, 193, 246, 285 – 289, 293.

^{182*} Ruvarac I., 1868, 182; Павловић И., 1882, 90.

^{183*} Код Леонтија Павловића стоји грешком деспотова унука Мара уместо деспотова унука Јелена. Павловић Л., 1963, 38.

^{184*} Rački F., 1867, 160 – 163.

^{185*} 16 Ciriaco de' Pizzicollì (31 July 1391 – 1453/55) је био познати италијански хуманиста из Анконе. Многи га сматрају оцем археологије. Пропутовао је цели источни Медитеран о чему је оставио обимне белешке у виду дневника са терена. Walsh T., 1907.

^{186*} Velikou M., 2012, 478; Brooks A., 2103, 152.

^{187*} Павловић И., 1882, 90; Марковић В., 1920, 133.

^{188*} Павловић Л., 1963, 38.

олује, а кућа од куге и краста.*¹⁸⁹ Познато је да је у средњем веку, што се реликвија тиче, „света крађа“, као и „побожна лаж“, имала оправдање једино ако је била руковођена мотивисаним „пoboжним разлогом“. У *Врдничком рукопису* овај српски поступак је потпуно оправдан, чак је и награђен елементима чудесног, посебно у наводима да је одлазак у Србију била жеља апостола Луке, као и у подвлачењу да је посланство, прелазећи реку, чудесно остало суво, што може бити аналогно Мојсијевом преласку Јордана и преноса ковчега завета. Околности у којима је српско посланство отишло из Рогоса са моштима, показује да је изостао свечани полазак (profectio), који је прва етапа сваке целовито уобличене транслације.

Путујући од Рогоса до Смедерева посланици су прошли преко Косова. Ради одмора они су извесно време провели са ковчегом у манастиру Грачаници. У летопису Бранковићевом забележено је да је пре доношења Лукиних моштију (крајем 1452. године) у Грачаници умро грачанички митрополит Доситеј.*¹⁹⁰

Дочек моштију (occursus и adventus) у српској земљи организован је као свечана церемонија највишег ранга, у којој су учествовали представници свих друштвених слојева. По *Париском рукопису*, мошти је на Морави дочекао патријарх Никодим, а по *Врдничком рукопису*, патријарх је због болести на дочек моштију на Морави послао своје свештенике.*¹⁹¹ По *Врдничком рукопису*, деспот је изашао у сусрет моштима на седам дана хода од Смедерева, а Јерина на пет попришта.*¹⁹² По *Париском рукопису*, деспот је мошти дочекао близу Смедерева и то са својом породицом и пратњом. Том приликом је богато обдарио мошти са златом, сребром и драгим камењем.*¹⁹³ По *Париском рукопису* његов син Лазар је поклонио скупоцени ковчег са златним прекривачем,*¹⁹⁴ а по *Врдничком* – поклонио је фелон.*¹⁹⁵

Опис ове свечаности у *Врдничком рукопису*, подробно изведен, представља јединствено сведочанство у српском књижевном наслеђу, по документарној вредности и сликовитом, стварном, приказу атмосфере позносредњовековне градске процесације. Стога је утврђено мишљење да је

¹⁸⁹* Павловић Л., 1963, 38.

¹⁹⁰* Новаковић Р., 1960, 54 – 55.

¹⁹¹* Ruvarac I., 1868, 183; Павловић И., 1882, 93; Пурковић М. М., 1976, 151.

¹⁹²* Ruvarac I., 1868, 183.

¹⁹³* Павловић И., 1882, 93.

¹⁹⁴* Павловић И., 1882, 95.

¹⁹⁵* Ruvarac I., 1868, 185.

аутор овог рукописа био очевидац догађаја. Ипак, религиозно осећање становништва, које је прекидало своје послове и излазило да испрати пролазеће мошти, део је традиционалног, ритуалног облика понашања уобичајеног код важних транслација. За ову свечаност у Смедереву се 12. јануара 1453. године окупио народ са свих страна. Интересантно је да *Врднички рукопис* бележи да је у маси била и упадљива група младих у чијем срцу „беше безверје“ и „који су киптели од досетака“. Они су нарочито стављали примедбе на аромате који су излазили из ковчега и мирисали час на крин, час на јабуку, ливан или цвеће. Неки од њих су говорили да су ти мириси повремено тамо ставаљани. Лукине мошти су унете у град и стваљене у придворску цркву, што представља завршни део церемоније (*ingressus* и *depositio*). Предвече су унете у саму палату, у велику салу државног савета, где је и деспот био на бденију. Ујутру су опет мошти однете у цркву. За време ношења моштију око тврђаве певани су стихови „Стјени града да утврдит се и непоколебими пребудут“. Читава поворка на челу са члановима владарског дома и највишим представницима црквене јерархије асоцира на библијски образац ношења ковчега завета око Јерихона. На крају су мошти однете у смедеревску митрополијску цркву Благовештења „коју је деспот изнова сазидао и украсио са десне стране поред двора“.*¹⁹⁶

Предвече је деспот предао митрополиту Атанасију и градском епископу хрисовуљу са својим потписом које је све баштине и приходе даровао цркви у којој је Лукино тело. Повеља је запечаћена и стављена у ћивот на тело.*¹⁹⁷ Реликвије су биле пропраћене и чудима, попут испадања сигурносних катанаца три ноћи заредом, по чему је светитељ манифесовао количину своје моћи довољне да сам себе чува, као и пример ђакона који је занемео кад је покушао да приђе ћивоту. Што се самог облика и изгледа моштију тиче, по састављачу *Врдничког рукописа*, мошти који су доспеле у Рогос биле су „целе и невреждане“ и испуштале „многа благоухања“, што је најцењенија врста реликвија која својом целовитошћу потврђује хришћански науч о будућем васкрсу тела и доказ да изабраници Божји ниси подложни пропадљивости. Међутим, по неким исказима, мошти у Смедерево нису стигле у целовитом стању, што опет, не би требало да представља ништа необично, с обзиром да је распарчавање моштију била устаљена пракса у хришћанском свету током читавог средњег века. Уз мошти се везује и чудесно излечења полагањем болесних уз посребрену раку са моштима. Сама раскош која је

¹⁹⁶* Ruvarac I., 1868, 171 и 185.

¹⁹⁷* Павловић Л., 1963, 39.

окруживала ђивот додатно је утицала на средњовековног човека и његову перцепцију светости, те подстицала повишена религиозна осећања. Луки се преписује и каталог од осам чуда изнетих у *Париском рукопису* (*О чудесех светаго евангелиста Луке*).

Интересантно је да Л. Павловић појам градског епископа објашњава као викара или дворског епископа.*¹⁹⁸

На крају је, по обичају, деспот наредио да се у Смедереву установе два празника у част еванђелисте Луке – јесењи, на дан смрти 18. октобра, и зимски, 12. јануара, када је извршена транслација из Рогоса у Смедерево. Карактеристично је да други датум пада на дан смрти Светог Саве што значи да у то време култ Светог Саве још увек није могао да се упоређује са култом еванђелисте Луке.*¹⁹⁹

Српска Деспотовина, која је била на самом прагу своје пропасти, у моштима евангелисте Луке тражила је небеског посредника и заштитника српске државе и народне заједнице, али и чувара вере у васкрснуће новог века. Може се сматрати да је смедеревски култ Светог Луке, упркос кратком боравку моштију у српској престоници, превазишао локални и попримио и шири национални значај. Међутим, као што је познато, Смедерево је предато без борбе, 20. јуна 1459. године, и мошти су, заједно са Бранковићима, морале да се повуку у Јајце, тадашњу престоницу Стефана Вукомановића, чиме је започета четврта транслација, а затим наставиле пут Венеције, где су доживеле своју пету, последњу транслацију. И данас се налазе у храму Светог Бенедикта, и даље веома цењене, али без оног ширег друштвеног значаја и политичке актуелности, које су имале у свом српском раздобљу.

Објављени извори:

Новаковић Р., 1960: Новаковић Р., *Бранковићев летопис*, Београд 1960.

Павловић И., 1882: Павловић И., *О св. Луци и преношењу његовог тела*, Гласник СУД 51, Београд 1882, 70 – 101.

Раčki F., 1867: Раčki F., *Prilozi za zbirku srpskih i bosanskih listina*, Rad JAZU 1, Zagreb 1867.

Ruvarac I., 1868: Ruvarac I., *O prienosu tiela sv. Luke u Smederevo*, Rad JAZU 5, Zagreb 1868, 178 – 186.

Стојановић Љ., 1902: Стојановић Љ., *Стари српски записи и натписи књ. I*, Београд 1902.

^{198*} Павловић Л., 1963, 39.

^{199*} Павловић Л., 1963, 40

✻ НОРНИ СЕРБАДКА „РРС ГОДА ЕК БЛАПРАДЪ. © НОРН СРЕДАК 2026. ГОД. У БЕОГРАДУ. ✻